

สำนักงานคณะกรรมการและทคไปยสารสนพพ
มทวทยลศรทกบ้านสมเดจเจ้าพระยา

การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มคณะ
ผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

พิมพ์ศุภางค์ พลศึก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

วัน เดือน ปี..... 14 JAN 2013

2553

เลขทะเบียน..... 243356

เลขเรียกหนังสือ

๖๖
๓๑๖.๒๔๑
๗๗๑๘๓
๒๕๕๓

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**THE STUDY OF ENGLISH READING COMPREHENSION
ACHIEVEMENT THROUGH COOPERATIVE LEARNING
STUDENT TEAMS-ACHIEVEMENT DIVISIONS (STAD) FOR
MATTHAYOMSUKSA 1, SAINT GABRIEL'S COLLEGE**

PIMSUPANG POLSUK

**A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements for
the Degree of the Master of Education in Teaching English**

2010

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียน
แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที ดี)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

ชื่อผู้วิจัย นางสาวพิมพ์ศุภางค์ พลศึก

สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณวดี ชัยชาญกุล

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทวีชัย มงคลเคหา

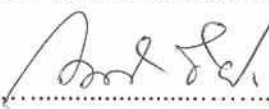
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาดำเนินหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายฤทธิ์ เศรษฐขจร)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณวดี ชัยชาญกุล)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทวีชัย มงคลเคหา)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์สายสุนีย์ อุทิศ)

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มคะแนนผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล
ชื่อผู้วิจัย	พิมพ์ศุภางค์ พลศึก
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณวดี ชัยชาญกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีชัย มงคลเคหา
ปีการศึกษา	2553

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มคะแนนผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ก่อนเรียนและหลังเรียนและ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มคะแนนผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 55 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test for dependent samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มคะแนนผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มคะแนนผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มความสามารถ

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) อยู่ในระดับมาก เนื่องจากทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางด้านสังคมยอมรับเหตุผลซึ่งกันและกันและยังทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น สนใจใฝ่เรียนรู้

Title	A Study of English Reading Comprehension Achievement through Student Teams Achievement Divisions for Matthayomsuksa 1 Saint Gabriel's College
Author	Pimsupang Polsuk
Program	Teaching English
Major Advisor	Associate Professor Dr.Wanwadee Chaichankul
Co-Advisor	Assistant Professor Dr.Areewan Iamsa-ard Assistant Professor Taweechai Mongkolkeha
Academic Year	2010

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare English reading comprehension achievement through Student Teams Achievement Divisions (STAD) for Matthayomsuksa 1 students, Saint Gabriel's College and 2) to study the students' satisfaction through Student Teams Achievement Divisions (STAD) for Matthayomsuksa 1 students, Saint Gabriel's College. The sample group included 55 Matthayomsuksa 1/1 students obtained by simple random sampling. The instruments were 1) lesson plans 2) achievement test and 3) students' satisfaction questionnaires. Data were statistically analyzed in mean score, standard deviation, and t-test for dependent samples.

The findings revealed as follows:

1. The students' English reading comprehension achievement through Student Teams Achievement Divisions (STAD) for Matthayomsuksa 1 students, Saint Gabriel's College was significantly different at the level .01
2. The students' satisfaction through Student Teams Achievement Divisions (STAD) was generally at a high level.

The recommendations were as follows:

1. The study of reading comprehension achievement with the Student Teams-Achievement Divisions (STAD) had the posttest scores higher than the pretest scores. The implemented learning and teaching steps focused on the student-centered activities. They made the students developed to their greater achievement.

2. The students' satisfaction toward the Student-Teams-Achievement Divisions (STAD) were in the high rank: it helped the student's developing of social skills, mutual acceptance and learning enthusiasm.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือในการให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง อีกทั้งให้คำแนะนำช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณวดี ชัยชาญกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีชัย มงคลเคหา และอาจารย์สายสุนีย์ อุทิศ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คุณชนิตา ฉิมสุวรรณ คุณวรวรรษ เทียมสุวรรณ และคุณอนันต์ นวลใหม่ คณะครูโรงเรียนเซนต์คาเบรียล ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ภารดา ดร.อนุศักดิ์ นิธิภัทรภรณ์ ที่ให้คำแนะนำและให้ความอนุเคราะห์ใช้สถานศึกษาในการทำวิจัยครั้งนี้ พร้อมทั้งขอบพระคุณ คณะครู และขอขอบคุณนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณเครือญาติพี่น้องและเพื่อน ๆ ทุกคน ตลอดจนทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของ บิดา มารดา ครู-อาจารย์ ทุก ๆ ท่านที่ได้อบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยมีความรู้ จนสามารถประสบผลสำเร็จในการศึกษา

พิมพ์สุภาวดี พลศึก

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
ประกาศคุณูปการ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญแผนภูมิ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบความคิดในการทำวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน เซนต์คาเบรียล ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	9
เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน.....	18
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ.....	41
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบเอส ที เอ ดี.....	53
แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	60
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	61

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	66
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	66
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	66
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	71
วิธีวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจ ความภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการเรียน แบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี.....	74
ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี.....	75
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	76
สรุปผลการวิจัย.....	77
อภิปรายผล.....	78
ข้อเสนอแนะ.....	82
บรรณานุกรม.....	84
ภาคผนวก.....	94
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	95
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	97
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ.....	101
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้.....	107
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบสอบถาม.....	109
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างเครื่องมือสำหรับการวิจัย.....	111
ภาคผนวก ช แบบประเมินเครื่องมือวิจัย.....	147
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	158

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด/สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ ท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1....	12
2	แสดงเกณฑ์การประเมินผล.....	18
3	แสดงความแตกต่างระหว่างกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกับแบบปกติ.....	47
4	แสดงแบบแผนการวิจัย.....	71
5	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มคณะ ผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี).....	74
6	ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค แบ่งกลุ่มคณะผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี).....	75
7	ผลการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความถูกต้องของ แบบทดสอบ โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	102
8	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของ แบบทดสอบแต่ละข้อ.....	105
9	ผลการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความถูกต้องของแผน การจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	106
10	ผลการประเมินจากการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบสอบถาม ความพึงพอใจ.....	108

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	กรอบความคิดในการทำวิจัย.....	8
2	แผนภาพแสดงการเปรียบเทียบลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอน โดยครูเป็นศูนย์กลางกับการเรียนแบบร่วมมือ.....	46
3	รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบ STAD.....	58

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษนั้น มีความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตประจำวัน เนื่องจากภาษาอังกฤษนั้น เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชน โลก และตระหนักถึง ความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ อีกทั้งช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเอง และผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้ และเข้าใจความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษและใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลได้ รวมทั้งสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่าย และกว้างขวางยิ่งขึ้น (เสาวภา นันทกิจ. 2546: 1)

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา เพื่อมุ่งหวัง ให้ผู้เรียน มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ 2552: 2-3) อีกทั้งเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อให้สามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและการศึกษาต่อ ในอนาคตได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยเฉพาะทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่มีบทบาทสำคัญมากหากเปรียบเทียบกับทักษะอื่น ๆ เพราะผู้เรียนต้องใช้ทักษะนี้ ในการสื่อสารและแสวงหาความรู้ต่าง ๆ จากหนังสือวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อรูปแบบอื่น ในแขนงต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะในโลกสมัยใหม่ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างเข้าใจ จึงต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นอย่างดี วอร์ด (Ward. 1980: 7) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่เป็นประโยชน์มากที่สุด ทั้งนี้เพราะผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ

เป็นภาษาต่างประเทศมักขาดโอกาสในการพูดภาษาอังกฤษ แต่มีความจำเป็นใน การใช้ทักษะ ในการอ่านเพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับเพ็ท (Pett. 1982: 17) ที่กล่าวว่า ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ทักษะที่ผู้เรียนต้องเรียนตลอดชีวิต คือ ทักษะ การอ่านนั่นเอง

ดังนั้น การอ่านนับว่ามีคุณค่าและเป็นสิ่งที่นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะที่ดี อีกทั้งความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ผู้อ่านต้องสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และวิจารณ์ ได้ ผู้ที่มีความเข้าใจในสิ่งที่ อ่านอย่างแจ่มแจ้งจะเป็นผู้ที่สามารถรวบรวมความคิด จากสิ่งที่ อ่านได้ (Thinker. 1952: 15) และทักษะใน การอ่านจึงเป็นทักษะที่ควร ได้รับการส่งเสริม ให้ผู้เรียนมีความสามารถในด้านนี้ตั้งแต่ในระดับปฐมวัย (Miller. 1973: 73) ที่ว่าการเตรียมตัวเด็ก สำหรับการอ่านจะต้องเตรียมตัวให้มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน เพราะผู้อ่านไม่ยอมอ่าน ถ้าไม่มีความเข้าใจ นอกจากนี้ การอ่านยังเป็นศูนย์กลาง หรือเป็นหัวใจสำคัญที่จะช่วยพัฒนาทักษะทาง ภาษา ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักใช้กระบวนการคิด อันเป็นทางนำไปสู่การพัฒนาทักษะการฟัง การพูด และการเขียน และให้หลักภาษาได้ดี ด้วยเหตุผลนี้เอง ทักษะการอ่าน จึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝน จากการเรียนในห้องเรียนจนชำนาญ (บันลือ พลฤกษ์วัน. 2534: 107) และเมื่อก้าวถึงสภาพ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน สาเหตุที่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ ประสบผลสำเร็จ และผู้เรียนขาดทักษะในการอ่านเนื่องจาก ความรู้ความสามารถทางภาษาของ เด็กไทยโดยเฉลี่ยอ่อนลงในด้านกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างมีเหตุผล การคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การทำงานเป็นหมู่คณะ (อุทุมพร จามรมาน. 2552: 3-4) การเรียนรู้อย่าง เน้นให้ผู้เรียนรับรู้ และเชื่อฟังการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาการมากกว่าการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถใน การแสวงหาความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอีกทั้งจำนวน ผู้เรียนในชั้นเรียนมีมากขึ้นไป ผู้เรียนระดับเดียวกัน มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน และที่สำคัญเมื่อนักเรียนอ่านแล้วนักเรียนไม่เข้าใจความหมาย คิดคำศัพท์ และขาดโครงสร้าง ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ทำให้ไม่สามารถ จับประเด็นหรือสาระของเรื่องที่อ่านได้ จึงทำให้ ผู้เรียนรู้สึกว่าการอ่านเป็นเรื่องที่ยาก และน่าเบื่อหน่าย นอกจากนี้การใช้เทคนิคการสอนของครู และการเลือกกิจกรรมต่าง ๆ ให้หลากหลายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับครูผู้สอน (กรมวิชาการ. 2543: 30-35) และจากการศึกษาปัญหา การเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษในประเทศไทยพบว่า แม้ผู้เรียน ฝึกทักษะการอ่าน มาเป็นเวลา 6-12 ปี แต่ปรากฏว่าผู้สำเร็จการศึกษาในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับ มัธยมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนไม่สามารถอ่านเรื่องจากหนังสือหรือเอกสารอื่นๆ ได้ที่นอกเหนือจากตำราเรียนที่ใช้ในห้องเรียนของตน (ลำอังกค์ หิรัญบุรณะ และคณะ 2544: 581) โดยเฉพาะสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

มีความสามารถในการอ่านไม่ถึงระดับถ่ายโอนระดับสื่อสารและระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (เวินา สังก์ทองจีน. 2545: 82-88)

จากการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล พบว่า นักเรียนมีปัญหาในเรื่องการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษเมื่อนักเรียนอ่านแล้วนักเรียนไม่สามารถระบุใจความสำคัญ แก่นสาระ รายละเอียดสนับสนุน หรือแยกแยะข้อคิดเห็นกับข้อเท็จจริงได้ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนส่วนใหญ่ผู้นั้นอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจถึงค่อนข้างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดสอบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2552 พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยของการสอบ ในวิชาภาษาอังกฤษเป็น 68.55 ซึ่งถึงแม้จะสูงกว่าค่าเฉลี่ยในระดับประเทศแต่ก็น่าที่จะพัฒนาความสามารถให้สูงขึ้นได้อีก จากผลการประเมินในครั้งนี้สะท้อนให้เห็นผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการทำแบบทดสอบข้อเขียน(ปรนัย)โดยต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญใน การหารายละเอียดใจความสำคัญหรือแก่นสาระเพื่อนำไปสู่ระดับถ่ายโอนได้ และเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนเซนต์คาเบรียล โดยเฉพาะการยกระดับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ตามสาระและตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552: 2-3)ซึ่งสอดคล้องกับวิลเลียม (Williams. 1984: 54) กล่าวไว้ว่า ถ้านักเรียนได้รับการฝึกอ่านจนเกิดความชำนาญแล้วทักษะการอ่านจะเป็นทักษะที่ติดทนกับนักเรียนได้นานที่สุด การพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการอ่าน ที่ดี คือ การให้นักเรียนจับใจความของสารที่อ่านได้

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษและพบวิธีสอนที่คาดว่า จะสามารถนำมาแก้ปัญหาดังกล่าวได้คือ วิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งแนวทฤษฎีการสอนนี้เป็นวิธีที่ผู้เรียนร่วมกันเรียนเป็นกลุ่มย่อย ๆ ผู้เรียนที่มีความสามารถมากช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความสามารถน้อยกว่า ผู้วิจัยจึง ได้นำวิธีการสอนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี มาผนวกเข้ากับการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษตามทฤษฎีระดับความเข้าใจในการอ่านจับใจความของบาร์เรทที่เริ่มจากขั้นพื้นฐานไปสู่ขั้นสูง การสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ จึงสอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบัน คือมุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนอย่างเต็มตามศักยภาพ ปลูกฝัง ให้ผู้เรียนมีนิสัยใฝ่เรียนรู้ตั้งแต่ปฐมวัย สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สามารถคิดวิเคราะห์แก้ปัญหา คิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจิตสาธารณะ มีความรับผิดชอบและสามารถทำงานเป็นกลุ่มได้อย่าง

เป็นกัลยาณมิตร มีคุณธรรม ศีลธรรม มีจิตสำนึก และความภูมิใจในความเป็นไทย อีกทั้งให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้เป็นกำลังคนที่มีคุณภาพ มีทักษะความรู้พื้นฐานที่จำเป็น มีสมรรถนะ ความรู้ ความสามารถ สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีโอกาสในการเรียนรู้อย่าง เท่าเทียมและเสมอภาคกัน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2553: 3)

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้มีหลายวิธีแตกต่างกันไปตามแนวคิดของนักการศึกษา แต่วิธีที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา คือ การเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี (Student Teams-Achievement Divisions) ซึ่งเป็นการเรียนแบบร่วมมือโดยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมาร่วมกันเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย ซึ่งมีสมาชิกประมาณ 4-6 คนสมาชิกภายในกลุ่มจะศึกษา ทำงานร่วมกัน รับผิดชอบ และช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม (Slavin.1995: 41) ซึ่งการจัดการเรียนแบบร่วมมือด้วยกิจกรรมกลุ่ม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมกันอ่าน สังเกต โครงสร้างของบทอ่าน วิเคราะห์ บทอ่านร่วมกันเพื่อตอบคำถามจากบทอ่าน หรือทำกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านที่กำหนดให้ ผู้เรียนทุกคนต่างมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม สำหรับครูผู้สอนจะลดบทบาทในห้องเรียนจากการเป็นผู้อธิบายมาตลอดมาเป็นผู้ฟังและคอยสนับสนุนช่วยเหลือ ฝึกทักษะทางสังคม บทบาทหน้าที่ รับผิดชอบเพื่อให้งานกลุ่มมีประสิทธิภาพ ตลอดจนให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่ได้อภิปราย ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี (STAD) จะช่วยให้ผู้เรียนในระดับชั้นเดียวกันแต่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยผู้เรียนที่มีความสามารถสูงได้มีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่มีความสามารถ น้อยกว่าให้เข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น เพราะใช้ภาษาที่สื่อความหมายกันได้ง่าย และผู้เรียนกล้าที่จะซักถามในข้อสงสัย เป็นวิธีช่วยส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (Johnson and Johnson.1994: 30) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ที่กล่าวว่า ยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษาควรเน้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเน้นทักษะกระบวนการที่มีส่วนร่วม การแสดงออก การปฏิบัติและการประกอบอาชีพระหว่างเรียน กิจกรรมกลุ่ม การจัดบรรยากาศ ประชาธิปไตย การแสวงหาความรู้ด้วยตนเองรวมทั้งการสอดแทรกกิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ พัฒนาลักษณะนิสัย และยังได้สอดคล้องกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 ซึ่งได้เน้นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติโดยมุ่งให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ นำไปใช้ได้ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาให้มีความสมดุล โดยยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 1-3)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 - 1/8 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 ห้อง มีนักเรียนทั้งสิ้น 462 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 55 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี)

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

3. ระยะเวลาที่ดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 เป็นเวลา 9 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 18 คาบ

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

จากหนังสือเรียน Access 1, CONTEMPORARY'S Reading Basics Intermediate 1, Guided PSLE Situational Writing, My English Companion 1 ที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและคัดเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามทฤษฎีการอ่านจับใจความของบาร์เรททั้ง 5 ระดับ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ช่วยพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มากขึ้น ตลอดจนนักเรียนมีทักษะทางสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์
2. ทำให้ผู้สอนทราบทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และเป็นแนวทางในการคิดค้น พัฒนาวัตกรรมทางการศึกษาใหม่ ๆ สำหรับการจัดการเรียนการสอนต่อไป
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษและครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ที่จะนำวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ และระดับชั้นอื่น ๆ
4. เป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่จะนำรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ไปพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานกลุ่มให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม สร้างสรรค์ผลงานจนนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กร

นิยามศัพท์เฉพาะ

วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี-) หมายถึง วิธีการเรียนแบบร่วมมือกัน โดยสมาชิกในกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน คือผู้เรียนที่มีความสามารถมาก ปานกลางและน้อย มาร่วมกันเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย จำนวน 5 คน โดยมีสัดส่วนของเด็กเก่ง ปานกลางและอ่อนในอัตรา 2: 2: 1 สมาชิกภายในกลุ่ม จะศึกษา ทำงานร่วมกัน รับผิดชอบ และช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 2 นำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 3 ฝึกทักษะเป็นกลุ่ม

ขั้นที่ 4 ทดสอบเป็นรายบุคคล

ขั้นที่ 5 ประเมินผลและสรุปผล

ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์การเรียนรู้ มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ หมายถึง การจัดลำดับขั้นทักษะการอ่าน โดยอาศัยทฤษฎีการอ่านจับใจความของบาร์เรท ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal Comprehension)

ระดับที่ 2 ระดับการจัดเรียบเรียงใหม่ (Reorganization)

ระดับที่ 3 ระดับการให้ความคิดเห็น (Inferential Comprehension)

ระดับที่ 4 ระดับการประเมินค่า (Evaluation)

ระดับที่ 5 ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation)

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล จำนวน 55 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553

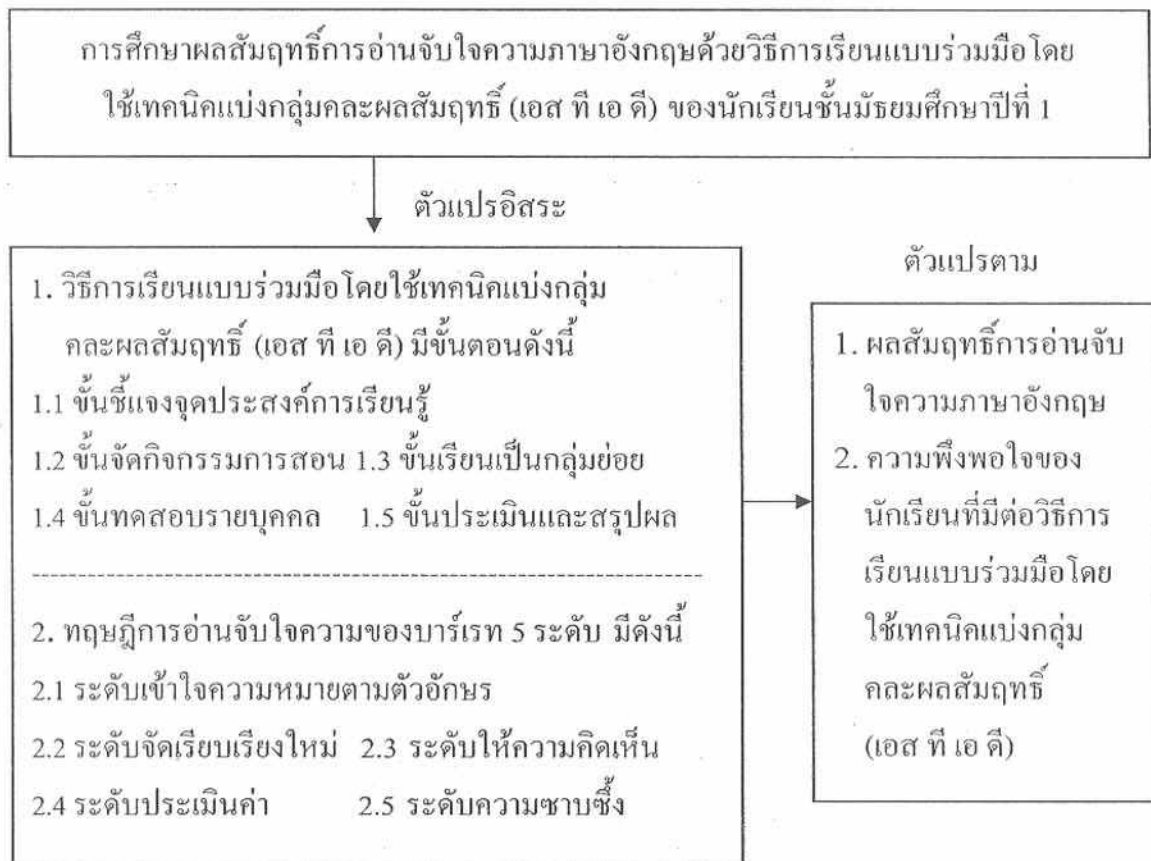
โรงเรียนเซนต์คาเบรียล หมายถึง สถานการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) หมายถึง ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ สนใจ ไม่สนใจ การแสดงความคิดเห็น และท่าทีของนักเรียนที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล โดยผู้วิจัยได้ศึกษาตัวชี้วัดเพื่อกำหนดเป็นเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนรวมถึงแนวทางการวัดและประเมินผลผู้เรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของโรเบิร์ต อี สลาวิน (Slavin, 1995: 54 – 62) และทฤษฎีการอ่านจับใจความของบาร์เรท (อ้างถึงใน อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด, 2538: 145 – 150) นอกจากนี้ศึกษาแนวคิดดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยยังได้ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวคิดการสร้าง ความพึงพอใจ และทฤษฎีความพึงพอใจด้วยเช่นกัน

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เพื่อนำมาจัดทำกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค แบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ปราภูคังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ผู้วิจัย ได้ศึกษา รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ
4. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี)
5. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

วิสัยทัศน์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนเซนต์คาเบรียล มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของท้องถิ่นและประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิด และเอกลักษณ์ของท้องถิ่นไปสู่สังคมที่กว้างขึ้นได้อย่างสร้างสรรค์

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

- ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือกร/ระบุ

หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ

- สนทนา และเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียง สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน อย่างเหมาะสม พูดและเขียน บรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

- พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็น ต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

- เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม และประเพณี ของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

- เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประ โยค ชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตาม โครงสร้างประ โยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

- ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

- ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ(เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ -ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ

สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100 - 2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

- ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมาย ตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

โครงสร้างกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โครงสร้างเวลาเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 60 ชั่วโมง

สาระในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

- ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศใน การฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

- ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

- ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

- ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้โดยสัมพันธ์กับตัวชี้วัด/สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ท้องถิ่น/
สาระสำคัญ/น้ำหนักคะแนน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้โดยสัมพันธ์กับตัวชี้วัด /สาระการเรียนรู้แกนกลาง/
ท้องถิ่น/สาระสำคัญ/น้ำหนักคะแนน

หน่วย การเรียนรู้ เวลา(ชั่วโมง)	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (คะแนน)
Unit 1 My home, my castle (12 ชั่วโมง)	ด 1.1 ม.1/1- ม.1/4 ด 1.2 ม.1/1-ม 1/2 ด 1.3 ม.1/1- ม.1/3 ด 2.1 ม.1/1 ด 2.2 ม.1/1 ด 3.1 ม.1/1 ด 4.1 ม.1/1 ด 4.2 ม.1/1	<p>1. หน้าที่ทางภาษา (Function)</p> <ul style="list-style-type: none"> - talking about different types of houses - describing rooms in the house - reading short stories, dialogues, tales and diary. <p>2. คำศัพท์ (Vocabulary)</p> <ul style="list-style-type: none"> - rooms, furniture and appliances - ordinal numbers <p>3. โครงสร้างทางภาษา (Structure)</p> <ul style="list-style-type: none"> - There is/are some..... - Is/are there any.....? - Wh-questions/yes-no questions <p>4. วัฒนธรรม (Culture)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความแตกต่างของการออกเสียงเน้นหนักเบาในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ <p>ทักษะกระบวนการ (process)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กลยุทธ์ในการสื่อสาร 2. กระบวนการทำงานกลุ่ม 3. กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน 4. ทักษะการจำ <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน 2. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน 3. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน 4. มีระเบียบวินัย 	<p>ตัวเลข ข้อความ บทสนทนา การโฆษณา การบรรยาย เกี่ยวกับบ้าน สิ่งของเครื่องใช้ใน บ้าน การตามหา สถานที่ตั้ง ของสิ่งของ ลักษณะบ้าน การระบุหัวเรื่อง อ่านจับใจความ สำคัญ การแสดง ความคิดเห็นพร้อม ทั้งการให้เหตุผล ประกอบ ตลอดจน การค้นคว้า รวบรวม สรุป ข้อมูล ข้อเท็จจริง และเปรียบเทียบ เกี่ยวกับสถานที่ ท่องเที่ยวใน ประวัติศาสตร์ ที่ติดอันดับ ยอดนิยมของโลก</p>	20

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้ เวลา(ชั่วโมง)	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (คะแนน)
Unit 2 The animal kingdom (12 ชั่วโมง)	ต 1.1 ม.1/1-ม.1/4 ต 1.2 ม.1/1 ม 1/4 ต 1.3 ม.1/1 ม.1/3 ต 2.1 ม.1/1-ม.1/3 ต 2.2 ม.1/1-ม.1/2 ต 3.1 ม.1/1 ต 4.1 ม.1/1 ต 4.2 ม.1/1	1. หน้าที่ทางภาษา (Function) - talking about animals - reading short stories and tales 2. คำศัพท์ (Vocabulary) - parts of animal bodies, pets 3. โครงสร้างทางภาษา (Structure) - How often do you.....? - I usually/ never..... - Question words 4. วัฒนธรรม (Culture) - ความแตกต่างของการออกเสียง เน้นหนักเบาในภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษ ทักษะกระบวนการ (Process) 1. กลยุทธ์ในการสื่อสาร 2. กระบวนการทำงานกลุ่ม 3. กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน 4. ทักษะการจำ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute) 1. เห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน 2. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน 3. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน 4. มีระเบียบวินัย	การพูดและเขียน บรรยายให้ข้อมูล เกี่ยวกับสัตว์ชนิด ต่าง ๆ เช่น หมู โคลา แมลง และสัตว์เลี้ยง ในบ้าน รวมทั้ง การเข้าพบปะ พูดคุยกับ สัตวแพทย์ การใช้ คำกริยาวิเศษณ์ ที่บอกความถี่บ่อย (Adverb of frequency) การใช้ Question words ตลอดจน การเดา ความหมาย จากบริบทการฟัง และการอ่านเพื่อ จับใจความสำคัญ การค้นคว้า รวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และการสนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูล เกี่ยวกับกิจกรรม และสถานการณ์ ต่าง ๆ ใน ชีวิตประจำวัน	20

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้ เวลา(ชั่วโมง)	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (คะแนน)
Unit 3 Glory days (12 ชั่วโมง)	ด 1.1 ม.1/1-ม.1/4 ด 1.2 ม.1/1-ม.1/3 ด 1.3 ม.1/2-ม.1/3 ด 2.1 ม.1/1-ม.1/2 ด 2.2 ม.1/1 ด 3.1 ม.1/1 ด 4.1 ม.1/1 ด 4.2 ม.1/1	<p>1. หน้าที่ทางภาษา (Function)</p> <ul style="list-style-type: none"> - talking about famous people - talking about weekend - reading years <p>2. คำศัพท์ (Vocabulary)</p> <ul style="list-style-type: none"> - jobs, famous people - myths and legends <p>3. โครงสร้างทางภาษา (Structure)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Subject was/were..... - Subject + regular verb +..... <p>4. วัฒนธรรม (Culture)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความแตกต่างของการออกเสียง <p>เน้นหนักเบาในภาษาไทย และภาษาอังกฤษ</p> <p>ทักษะกระบวนการ (Process)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กลยุทธ์ในการสื่อสาร 2. กระบวนการทำงานกลุ่ม 3. กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน 4. ทักษะการจำ <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน 2. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน 3. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน 4. มีระเบียบวินัย 	<p>ข้อมูลเกี่ยวกับ เทศกาล กิจกรรม ในเทศกาลต่างๆ อาหาร เครื่องดื่ม การบรรยาย การเฉลิมฉลอง และการสั่งอาหาร ตามวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา และของไทย</p>	20

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้ เวลา(ชั่วโมง)	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (คะแนน)
Unit 4 Special days (12 ชั่วโมง)	ต 1.1 ม.1/1-ม.1/4 ต 1.2 ม.1/1-ม.1/5 ต 1.3 ม.1/1-ม.1/3 ต 2.1 ม.1/1-ม.1/3 ต 2.2 ม.1/1-ม.1/2 ต 3.1 ม.1/1 ต 4.1 ม.1/1 ต 4.2 ม.1/1	1. หน้าที่ทางภาษา (Function) - talking about festivals/celebrations - talking about your last birthday - ordering food 2. คำศัพท์ (Vocabulary) - food and drinks - celebrations 3. โครงสร้างทางภาษา (Structure) - Did you eat a pizza? - No, I didn't. I ate a hamburger. 4. วัฒนธรรม (Culture) - ความแตกต่างของการออกเสียง เน้นหนักเบาในภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษ ทักษะกระบวนการ (process) 1. กลยุทธ์ในการสื่อสาร 2. กระบวนการทำงานกลุ่ม 3. กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน 4. ทักษะการจำ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (process) 1. เห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ ในชีวิตประจำวัน 2. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน 3. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน 4. มีระเบียบวินัย	ข้อมูลเกี่ยวกับ เทศกาล กิจกรรม ในเทศกาลต่าง ๆ อาหาร เครื่องดื่ม การบรรยาย การเฉลิมฉลอง และการสั่งอาหาร ตามวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา และของไทย	20

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้ เวลา(ชั่วโมง)	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (คะแนน)
Unit 5 Strong ties (12 ชั่วโมง)	ต 1.1 ม.1/1-ม.1/4 ต 1.2 ม.1/1-ม.1/4 ต 1.3 ม.1/1-ม.1/3 ต 2.1 ม.1/1-ม.1/2 ต 2.2 ม.1/1-ม.1/2 ต 3.1 ม.1/1 ต 4.1 ม.1/1 ต 4.2 ม.1/1	<p>1. หน้าที่ทางภาษา (Function)</p> <ul style="list-style-type: none"> - talking about your family - talking about your daily routine - identifying and describing people <p>2. คำศัพท์ (Vocabulary)</p> <ul style="list-style-type: none"> - family members - daily routine - character adjectives <p>3. โครงสร้างทางภาษา (Structure)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Whose brother is Tony? - Who is your father? - What time do you.....? - What is he/she like? <p>4. วัฒนธรรม (Culture)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความแตกต่างของการออกเสียง <p>เน้นหนักเบาในภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษ</p> <p>ทักษะกระบวนการ (process)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กลยุทธ์ในการสื่อสาร 2. กระบวนการทำงานกลุ่ม 3. กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน 4. ทักษะการจำ <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์(process)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ ในชีวิตประจำวัน 2. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน 3. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน 4. มีระเบียบวินัย 	<p>ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง กิจวัตรประจำวัน กิจกรรม และสถานการณ์ ต่าง ๆ ในชีวิต ประจำวัน ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อม ใกล้ตัวที่น่าสนใจ เช่น ความสัมพันธ์ ในครอบครัว การบรรยาย ลักษณะของคน</p>	20

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
รหัสวิชา อ 21102 เวลา 60 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 1.5 หน่วยกิต

อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน บทร้อยกรอง บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประ โยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตาม โครงสร้าง ประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ปฏิบัติตามและใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง พุดและเขียนบรรยาย สรุปใจความสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็นเรื่องเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมและเหตุการณ์ใกล้ตัวใน ความสนใจ ระบุ และเลือกข้อมูล ประ โยค ข้อความ บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้นและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง หรืออ่าน ค้นคว้า รวบรวม สรุปข้อมูลจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นข้อเท็จจริง และ ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เปรียบเทียบประเพณี งานเทศกาล งานฉลอง วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าร่วมและจัดกิจกรรมทางภาษาและ วัฒนธรรม โดยสามารถสื่อสารด้วยภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางสุภาพเหมาะสม ทั้งใน สถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลองอย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ

โดยใช้ทักษะกระบวนการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน กลยุทธ์ในการสื่อสาร กระบวนการคิด กระบวนการทำงานกลุ่ม ทักษะชีวิตและการใช้เทคโนโลยี ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการจำ การสังเกต

มีความใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และรักความเป็นไทย
ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.1/1, ม.1/2, ม.1/3, ม.1/4

ต 1.2 ม.1/1, ม.1/2, ม.1/3, ม.1/4, ม.1/5

ต 1.3 ม.1/1, ม.1/2, ม.1/3

ต 2.1 ม.1/1, ม.1/2, ม.1/3

ต 2.2 ม.1/1, ม.1/2

ต 3.1 ม.1/1

ต 4.1 ม.1/1

ต 4.2 ม.1/1

รวม 20 ตัวชี้วัด

สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. แบบฝึกหัด/ใบงาน
3. บัตรคำศัพท์

4. แถบประโยค

แหล่งการเรียนรู้

1. ห้องสมุด
2. Internet

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดผล

1. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
2. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
3. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การประเมินผล

ตารางที่ 2 แสดงเกณฑ์การประเมินผล

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ
4	ผลการเรียนดีเยี่ยม	80-100
3.5	ผลการเรียนดีมาก	75-79
3	ผลการเรียนดี	70-74
2.5	ผลการเรียนค่อนข้างดี	65-69
2	ผลการเรียนน่าพอใจ	60-64
1.5	ผลการเรียนพอใช้	55-59
1	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50-54
0	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์	0-49

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้จัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล โดยผู้วิจัยได้ใช้หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2522 : 1) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านเป็นการรับรู้ข้อความในการเขียนของตนเองหรือของผู้อื่น รวมถึงการรับรู้ความหมายจากเครื่องหมายและสัญลักษณ์

ต่างๆ เช่น สัญลักษณ์จราจร เครื่องหมายที่แสดงบนแผนที่ เป็นต้น การรับรู้ข้อความ เข้าใจเรื่องราว หรือได้รับรสความบันเทิงตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนเป็นการอ่านที่ดีและได้ประโยชน์อย่างแท้จริง

ครอว์ลีย์ (Crawley. 1995: 14-15) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนโดยใช้กระบวนการคิด ระลึกถึงคำต่างๆ ที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับสิ่งที่มองเห็น แล้วจึงสื่อความหมายจากสัญลักษณ์ที่อ่าน

เดย์และแบมฟอร์ด (Day and Bamford. 1998: 12-15) กล่าวถึงความหมายของการอ่าน คล้ายกับคอนเลย์ (Conley.1995: 6-8) ไว้ว่า การอ่านเป็นการสร้างความหมายจากข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการความคิดเชื่อมโยงข้อความหรือข้อมูลที่อ่านกับประสบการณ์เดิม เพื่อให้เข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

สมุทร เช่นชาวณิช (2545:1) ได้ให้ความหมายว่าการอ่าน คือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน การสื่อความหมายในการอ่านมีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ 1. ผู้เขียน 2. ผู้อ่าน 3. รายงานสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วหรือปฏิกิริยาโต้ตอบที่อาจเกิดขึ้นจากการอ่านนั้น ๆ

สุจิตรา เวทยาวงศ์ (2545: 16-17) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยผู้อ่านต้องแปลความหมายและสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่านโดยผ่านกระบวนการความคิด ประกอบกับประสบการณ์เดิมและความสามารถในการใช้ภาษาของผู้อ่านมาจับใจความสำคัญ สรุปความเพื่อเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

จากเอกสารที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดโดยผู้อ่านจะต้องตีความและสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่านโดยอาศัยความรู้ทางด้านภาษา และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านประยุกต์เข้ากับความรู้ใหม่ เพื่อให้เข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายโดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง

ประเภทของการอ่าน

การอ่านนั้นมีหลายวิธีขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการอ่านและลักษณะของวัสดุการอ่านเป็นหลัก เพราะวัสดุการอ่านชิ้นเดียวกันอาจอ่านได้หลายวิธี ในที่นี้นักการศึกษาได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ดังนี้

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ(2542: 9-10) ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ดังนี้ คือ

1. การอ่านเพื่อสำรวจ (Survey) ในสิ่งที่กำลังศึกษาอยู่ เช่น การอ่านหัวเรื่อง สารบัญ
2. การอ่านจับใจความ (Skimming) ซึ่งเป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านว่าเป็นเรื่องอะไร ประเภทใด มีลักษณะอย่างไร

3. การอ่านเพื่อให้ได้รายละเอียด (Scanning) เป็นการอ่านเพื่อให้ได้เรื่องราว และรายละเอียดในบางอย่าง และมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

4. การอ่านเพื่อความเข้าใจ (Comprehension) เป็นการอ่านเพื่อให้ได้เนื้อหาของเรื่องและมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ สามารถตอบคำถามและเล่าเรื่องราวของสิ่งที่อ่านได้

กุศยา แสงเดช (2542: 12) ซึ่งเป็นครูผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ได้แบ่งการอ่านออกเป็น 3 ประเภท โดยยึดจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็นสำคัญ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ คือ

1. อ่านเพื่อความบันเทิง ได้แก่ เรื่องราวประเภทนิทาน นิยาย
2. อ่านเพื่อรู้วิธีการ ได้แก่ ตำรา ฉลากยา คู่มือการใช้สิ่งต่าง ๆ
3. อ่านเพื่อค้นคว้า ได้แก่ เรื่องราวสารคดีโดยทั่ว ๆ ไป

สมุทร เซ็นเขาวนิช (2545: 3) ได้แบ่งการอ่านออกเป็น 2 ประเภท โดยใช้ความเร็วในการอ่านเป็นตัวแบ่งประเภท ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การอ่านเพื่อการศึกษา (Work-study reading) เป็นการอ่านที่ต้องการความเร็วสูงพอประมาณ การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ ต้องการอ่านเพื่อให้ได้ครอบคลุมเนื้อหามากที่สุด เก็บใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นการอ่านจึงจำเป็นต้องพิจารณาคำศัพท์ และความหมายของคำที่พบให้ละเอียดถี่ถ้วน นอกจากนี้จะต้องรู้ความหมายเฉพาะคำศัพท์นั้น ๆ แล้ว ควรจะต้องรู้ความหมายแฝง หรือความหมาย ตามนัยประวัติ (History) ของคำนั้น ๆ อีกด้วยเพื่อจะได้เข้าใจข้อความที่อ่านได้ชัดเจน

2. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและการบันเทิง (Recreatory reading) ซึ่งเป็นการอ่านเพื่อความรื่นรมย์เป็นส่วนตัว หรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจเป็นส่วนใหญ่ เช่น การอ่านนวนิยาย เรื่องสั้น หรือหนังสือพิมพ์ที่ไม่มีคำศัพท์เฉพาะมากมายนัก การอ่านชนิดนี้จึงมักไม่ต้องการความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากนัก การอ่านจะใช้ความเร็วหรือช้าอย่างไรก็ได้ สุดแล้วแต่ความพึงพอใจของผู้อ่านเป็นสำคัญ หากชอบตอนไหนมากอยากจะกลับมาอ่านซ้ำก็สามารถทำได้ ซึ่งการอ่านประเภทนี้จึงอ่านได้เร็วกว่าประเภทแรก

สรุปว่า การอ่านแบ่งได้หลายประเภท มีความแตกต่างกันไป เช่น การอ่านเพื่อการศึกษา ค้นคว้า การอ่านเพื่อรู้ข่าวสาร การอ่านเพื่อรู้วิธีการ การอ่านเพื่อผ่อนคลายความทุกข์ใจ การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้อ่าน และลักษณะของวัสดุที่ใช้ในการอ่านเป็นหลัก การเลือกประเภทการอ่านที่เหมาะสมกับผู้อ่าน และวัสดุ การอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่านได้ในที่สุด

ความสามารถในการอ่าน

คาร์เรล (Carrell. 1984: 332-333) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านคือความสามารถที่ผู้อ่านใช้ความรู้ ประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ความคิดรวบยอด ความรู้สึกละทัศนคติของผู้อ่านที่มีอยู่ช่วยในการทำความเข้าใจและจับใจความสำคัญของบทอ่านได้

มิลเลอร์ (Miller. 1990: 4-7) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านซึ่งสอดคล้องกับเบอร์มิสเตอร์ (Burmeister. 1974: 147-148) คือ

1. ความสามารถในการระดับการแปลความ (Textually Explicit Comprehension) เป็นความสามารถที่ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ โดยผู้อ่านสามารถระบุความคิดหลัก ความคิดรองของเรื่อง หรือจัดเรียงลำดับเหตุการณ์ หัวข้อเรื่องต่าง ๆ ได้ โดยนำใจความสำคัญของเรื่องแปลเป็นแผนภูมิ

2. ความสามารถในการระดับการตีความ (Textually Implicit Comprehension) เป็นความสามารถที่ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้นำเสนอในบทอ่านโดยตรงไปตรงมา โดยผู้อ่านต้องใช้เหตุผลและความรู้ของตนมาช่วยตัดสินใจทำความเข้าใจในข้อมูลที่อ่าน สามารถสรุปทำนายเหตุการณ์ ระบุความคิดหลักของเรื่องได้

3. ความสามารถในการระดับการวิเคราะห์ สรุปความ (Critical Reading) เป็นความสามารถในการวิเคราะห์ ตีความ และประเมินเนื้อหาที่อ่าน โดยสามารถแยกความแตกต่างของข้อมูล ข้อเท็จจริง ความเชื่อหรือความคิดเห็นของผู้เขียน เข้าใจภาษาเชิงอุปมาอุปไมยที่ผู้เขียนนำมาเสนอ สามารถเปรียบเทียบเนื้อหากับแหล่งข้อมูลอื่น ๆ และแสดงความคิดเห็นกับเรื่องที่อ่านได้

4. ความสามารถในการระดับขั้นสูง (Scripturally Implicit Comprehension) เป็นความสามารถเข้าใจในระดับสูงที่ผู้อ่านทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน ใช้ความรู้ และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาเชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่านเพื่อทำการสังเคราะห์เนื้อหาโดยผสมผสานและเรียบเรียงใหม่

จากความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านของนักการศึกษาสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านคือ ความสามารถของผู้อ่านในการใช้กระบวนการคิดเชื่อมโยงระหว่างความรู้ ประสบการณ์เดิม ทำความเข้าใจ วิเคราะห์ข้อความที่อ่าน ตีความ สังเคราะห์เนื้อหาจนสามารถสรุปความคิดเห็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

ความหมายการอ่านจับใจความ

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

กรมวิชาการ(2546 : 10) การอ่านจับใจความ คือ การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่อง หรือของหนังสือแต่ละเล่มที่เป็นส่วนใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง ใจความสำคัญของเรื่อง คือ ข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้านั้นหรือเรื่องนั้นทั้งหมด ข้อความอื่น ๆ

เป็นเพียงส่วนขยายใจความสำคัญเท่านั้น ข้อความหนึ่งหรือตอนหนึ่งจะมีใจความสำคัญที่สุดเพียงหนึ่งเดียว นอกนั้นเป็นใจความรอง คำว่าใจความสำคัญนี้ ผู้รู้ได้เรียกไว้เป็นหลายอย่าง เช่น ข้อคิดสำคัญของเรื่อง แก่นของเรื่อง หรือ ความคิดหลัก ของเรื่องแต่จะเป็นอย่างไรก็ตาม ใจความสำคัญก็คือ สิ่งที่เป็นสาระที่สำคัญที่สุดของเรื่องนั่นเอง

พนิตนันท์ บุญพาที (2542: 77) ให้ความหมายว่า การอ่านจับใจความคือ การอ่านเพื่อจับประเด็นสำคัญๆ หรือเก็บสาระสำคัญในแต่ละย่อหน้า ความสำคัญของเนื้อหามักจะปรากฏอยู่ที่ประโยคแรก ๆ ของแต่ละย่อหน้า

วัชนันท์ สีนสถาพรพงศ์ (2534: 33) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การทำความเข้าใจและแปลความหมายของเนื้อเรื่อง หรือข้อความที่อ่าน สามารถจับสาระสำคัญและเข้าใจจุดหมายสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

เสริมศรี หอทิมาวรกุล (2527: 57) กล่าวว่า การอ่านจับใจความเป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ต้องการทราบว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญตรงไหน และหมายความว่าอย่างไร ดังนั้นการอ่านจับใจความส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องของความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ค้นหาสาระสำคัญ หรือประเด็นในเรื่องที่อ่านได้

สุวรรณา รัตนธรรมเมธี (2532: 15) สรุปความหมายของการอ่านจับใจความ หมายถึง การทำความเข้าใจเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่าน สามารถจับสาระสำคัญ แปลความหมายของสิ่งที่อ่าน และเข้าใจจุดหมายสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

จากความหมายของการอ่านจับใจความดังที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถของผู้อ่านที่จะทำความเข้าใจ และแปลความของเรื่องหรือข้อความที่อ่าน สามารถจับสาระสำคัญ และเข้าใจจุดหมายสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

ความสำคัญของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความ เป็นทักษะการอ่านที่มีความสำคัญต่อนักเรียน เพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้และความบันเทิง นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

ผลาศรี เย็นบุตร (2526: 76) กล่าวว่า การอ่านเพื่อจับใจความเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการอ่านหนังสือทุกประเภท และเป็นพื้นฐานในการอ่านเพื่อแสดงความคิดเห็น เพื่อตีความหรือเพื่อวิจารณ์อีกด้วย

มุสดี ภูอินทร์ (2526: 53) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความจะช่วยให้อ่านหนังสือได้รวดเร็ว การอ่านจับใจความจึงจำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอ ไม่ว่าจะอ่านเรื่องอะไรหรืออยู่ในระดับไหนก็ตาม ถ้าไม่สามารถจับใจความสำคัญได้ก็จะไม่ได้ประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร

สมบัติ มหารศ (2523: 47) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ ย่อมทำให้คนฉลาดรอบรู้ และเป็นนักปราชญ์ได้ในอนาคต ดังนั้น ต้องให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการอ่านจับใจความว่าการอ่านจับใจความเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความพร้อม พัฒนานิสัย และทักษะความรู้ ให้ผู้เรียนทุกคน

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการอ่านหนังสือทุกประเภท เพราะทักษะการอ่านจับใจความช่วยให้บุคคลอ่านหนังสือได้รวดเร็ว สามารถเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารให้ผู้อ่านทราบได้อย่างถูกต้อง ซึ่งถ้าผู้อ่านขาดทักษะด้านการอ่านจับใจความแล้วย่อมประสบความล้มเหลวในการอ่าน

ลักษณะของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นพฤติกรรมกรรมการอ่านที่แสดงถึงความเข้าใจในเรื่องราวในลักษณะต่างกัน ผู้อ่านที่มีความเข้าใจในการอ่านจับใจความได้ จะต้องมียุทธศาสตร์ดังนี้

ชวาล แพริตกุล (2520:135) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถในผสมผสานแล้วขยายความรู้ ความจำให้กว้างไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ความเข้าใจในการอ่านเป็นสมรรถภาพทางปัญญา เป็นความสามารถทางสมองที่จะคัดแปลงความรู้ให้มีรูปแบบใหม่ แล้วนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นที่แปลกออกไป ซึ่งผู้ที่ทำได้จะต้องมีคุณสมบัติ 4 ประการคือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน
2. รู้ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อย ๆ
3. สามารถอธิบายชี้แจงสิ่งเหล่านั้นให้ผู้อื่นทราบได้ด้วยภาษาของตนเอง
4. สามารถตอบและอธิบายสิ่งอื่นที่มีสภาพทำนองเดียวกับที่เคยรู้มาแล้วได้

บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Thinker. 1957: 2553) ได้กล่าวถึงพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านจากส่วนย่อยไปจนถึงความเข้าใจส่วนรวม ดังนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ
2. การเข้าใจหน่วยความคิดจากกลุ่มคำ
3. การเข้าใจประโยค
4. การเข้าใจความเป็นตอนๆ
5. การเข้าใจเรื่องราวทั้งหมด

แวมบูรา เหมือนนิล (2541: 17) การอ่านจับใจความต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. การจำลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน และสามารถเล่าโดยใช้คำพูดของตนเอง
2. การบอกเล่าความทรงจำจากการอ่านในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงได้ เช่น ข้อเท็จจริงรายละเอียด

3. ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้
4. การรู้จักแยกแยะข้อเท็จจริง ความคิดเห็นหรือจินตนาการได้
5. การรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลเก่าที่มีอยู่แล้ว
6. การเลือกความหมายที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้
7. การให้ตัวอย่างประกอบได้
8. การจำแนกใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญได้
9. การกล่าวสรุปได้

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาดังกล่าวข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจับใจความ สามารถแสดงออกได้ 3 ประการคือ

1. การแปลความ (Translation) คือ ความสามารถที่ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ โดยผู้อ่านสามารถระบุมุมคิดหลัก ความคิดรองของเรื่อง หรือจัดเรียงลำดับเหตุการณ์ หัวข้อเรื่องต่างๆ ได้ โดยนำใจความสำคัญของเรื่องแปลเป็นแผนภูมิ

2. การตีความ (Interpretation) คือ ความสามารถที่ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้นำเสนอในบทอ่านอย่างตรงไปตรงมา โดยผู้อ่านต้องใช้เหตุผลและความรู้ของตนมาช่วยตัดสินใจทำความเข้าใจในข้อมูลที่อ่าน สามารถสรุปทำนายเหตุการณ์ ระบุมุมคิดหลักของเรื่องได้

3. การขยายความ คือ ความสามารถขยายความหมายและนัยของเรื่องให้กว้างไกลออกไปจากสภาพข้อเท็จจริงได้

ระดับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ความเข้าใจในการอ่าน คือ การที่นักเรียนอ่านสิ่งใดแล้วรู้เรื่องราวที่อ่าน สามารถเข้าใจลายลักษณ์อักษรหรือข้อความที่อ่านอย่างครบถ้วน การที่นักเรียนจะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีเพียงใดย่อมแล้วแต่ประสบการณ์และการศึกษาของนักเรียนแต่ละคน ถ้านักเรียนมีโอกาสได้ฟัง ได้เห็น ได้พูด และได้อ่านมากขึ้นเท่าใดก็ย่อมจะช่วยให้อ่านหนังสือได้รวดเร็วและลึกซึ้งมากขึ้นเท่านั้น

นักเรียนที่มีพื้นฐานด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจแตกต่างกัน จะมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันไปด้วย

บาร์เรทท์ (อ้างถึงใน Robinson. 1968) ได้จัดลำดับขั้นทักษะการอ่านโดยอาศัยการแบ่งวัตถุประสงค์ทางการศึกษาของ Bloom เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal comprehension)

เป็นระดับความเข้าใจให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจนในเรื่องที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญ จำแนกเหตุการณ์และทบทวนเรื่องที่อ่านได้ สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นลำดับได้ การตั้งคำถามควรถามจากง่ายไปยาก ตามลำดับดังนี้

1. การเข้าใจ (Recognition) หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้วนักเรียนสามารถจำเรื่องที่อ่านได้ สามารถเปิดหนังสือค้นหาคำตอบได้ สิ่งนี้นักเรียนควรจำได้มีดังนี้

1.1 รายละเอียดของเรื่อง (Recognition of details) นักเรียนสามารถบอกชื่อตัวละคร สถานที่ เวลา ที่เกิดขึ้นในเรื่องได้

1.2 ใจความสำคัญ (Recognition of main ideas) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าใจความสำคัญของเรื่องอยู่ส่วนใดของเรื่อง และบอกได้ว่าใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร

1.3 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Recognition of a sequence) นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เกิดขึ้นก่อนหลังได้

1.4 การเปรียบเทียบ (Recognition of comparison) นักเรียนสามารถเปรียบเทียบ ความเหมือนและความแตกต่างของตัวละคร เวลา สถานที่ และนำมาประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์ ของตัวเองได้

1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล (Recognition of cause and effect relationships) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าถ้าเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น มีผลอะไรตามมาบ้าง

1.6 ลักษณะเฉพาะของตัวละคร (Recognition of character traits) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าส่วนใดของประโยคที่ทำให้เราทราบว่าตัวละครในเรื่องเป็นคนอย่างไร

2. การระลึกได้ (Recall) หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้วครูตั้งคำถาม ถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยนักเรียนไม่เปิดหนังสือตอบ ซึ่งคำถามที่ควรจะถามมีดังนี้

2.1 รายละเอียดของเรื่อง (Recognition of details)

2.2 ใจความสำคัญ (Recognition of main ideas)

2.3 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Recognition of a sequence)

2.4 การเปรียบเทียบ (Recognition of comparison)

2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล (Recognition of cause and effect relationships)

2.6 ลักษณะเฉพาะของตัวละคร (Recognition of character traits)

ระดับที่ 2 ระดับการจัดเรียงเรียงใหม่ (Reorganization)

หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องแล้วสามารถจำแนก สังเคราะห์ และเรียบเรียงความคิดหรือเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจนจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งการจัดเรียงเรียงใหม่มีดังนี้

1. การแยกประเภทของสิ่งต่าง ๆ (Classifying) นักเรียนสามารถแยกประเภท ของสิ่งต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่ตามลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น

1.1 จัดแยกประเภทสิ่งของแต่ละสถานที่ได้ เช่น ในครัว ห้องอาหาร ห้องรับแขก ห้องนอน

1.2 จัดแยกประเภทของสัตว์ได้ตามสถานที่อยู่อาศัย เช่น บนบก ในน้ำ อากาศ

1.3 จัดแยกประเภทของสัตว์ตามลักษณะรูปร่างได้ เช่น สัตว์ 4 ขา 2 ขา 8 ขา ไม่มีขา

1.4 จัดแยกประเภทของคนตามลักษณะได้ เช่น อ้วน ผอม สูง ต่ำ ดำ ขาว

1.5 จัดแยกประเภทของคนตามลักษณะอารมณ์ได้ เช่น เสียใจ ดีใจ เศร้าใจ หิว โกรธ

1.6 จัดแยกประเภทตามชนิดของคำได้ เช่น คำนาม สรรพนาม กริยา วิเศษณ์

1.7 จัดแยกประเภทตามชนิดของสิ่งของได้ เช่น หมวกฝัก ผลไม้ สัตว์ สิ่งของ สัตว์รูปร่าง ขนาด

2. การเขียนเค้าโครง (Outlining) นักเรียนสามารถเรียบเรียงความคิดจากการอ่าน โดยย่อสรุปความ สามารถใช้ประโยค หรือวลีโดยตรงในเรื่องที่อ่านหรือจะใช้ประโยคที่เขียนขึ้นใหม่เพื่ออธิบายสิ่งที่อ่านจากเรื่องก็ได้ เช่น สรุปความจากบทสนทนาว่าผู้พูดพูดกันเกี่ยวกับเรื่องอะไร

3. การย่อใจความ (Summarizing) นักเรียนสามารถเรียบเรียงความคิดเพื่อสรุปเรื่องที่อ่านทั้งหมด โดยใช้วลีหรือประโยคจากเรื่องที่อ่าน หรือจะใช้ประโยคที่เขียนขึ้นใหม่ เพื่ออธิบายสิ่งที่อ่านจากเรื่องก็ได้ เช่น ย่อใจความของเรื่องที่อ่านว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร

4. การสังเคราะห์ (Synthesizing) นักเรียนสามารถรวบรวมความคิดหรือข้อความที่ชัดเจนจากการอ่านจากเรื่องหลายเรื่อง แล้วนำมาเขียนโดยใช้ความเข้าใจของตัวเอง แต่งประโยคเอง

ระดับที่ 3 ระดับการให้ความคิดเห็น (Inferential comprehension)

หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้ว สามารถนำความคิดเห็นและรายละเอียดที่ได้จากเรื่อง มาประกอบกับความคิดเห็นส่วนตัวมาใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างจินตนาการหรือข้อสมมติฐาน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนอาจแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันไป เนื่องจากภูมิหลัง ประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกันไป ซึ่งการแสดงความคิดเห็นจะแสดงในเรื่องต่อไปนี้

1. รายละเอียดของเรื่อง (Inferring supporting details) สามารถบอกได้ว่าความคิด ซึ่งมีได้กล่าวไว้ในข้อความที่อ่านคืออะไร

2. ใจความสำคัญของเรื่อง (Inferring main ideas) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีคตินี้อะไร ใจความสำคัญ โดยที่ข้อความเหล่านั้นไม่ได้กล่าวถึงโดยตรงจากเรื่องที่อ่าน และสามารถตั้งชื่อเรื่องที่อ่านได้

3. การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Inferring sequence) นักเรียนสามารถคิดถึงเหตุการณ์ ที่อาจจะเกิดขึ้นระหว่าง 2 เหตุการณ์ที่ได้กล่าวไว้ในเรื่องหรือสามารถจะลงความเห็นได้ว่า เรื่องควรจะดำเนินต่อไปอย่างไร

4. การเปรียบเทียบ (Inferring comparisons) นักเรียนสามารถเปรียบเทียบตัวละคร ในเรื่อง สถานที่ เวลาที่เหตุการณ์เกิดขึ้น

5. ความสัมพันธ์ของเหตุผล (Inferring cause and effect relationships) นักเรียนสามารถบอกถึง เหตุผลของตัวละคร เหตุผลที่มีต่อเวลาและสถานที่ที่จะทำให้เกิดเรื่องราว เหตุผลของผู้แต่ง ในการใช้คำพูด การกระทำต่าง ๆ ของตัวละคร

6. บุคลิกลักษณะของตัวละคร (Inferring character traits) นักเรียนสามารถบอกนิสัยของตัวละคร จากการกระทำหรือคำพูดที่ปรากฏให้เห็นจากเรื่องที่อ่าน

7. การทำนายเรื่อง (Predicting outcomes) นักเรียนสามารถบอกผลที่จะตามมาได้ในเรื่อง

8. การตีความภาษา (Interpreting figurative language) นักเรียนสามารถบอกความหมายของประโยคได้แม้ว่าประโยคนั้นจะไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง เช่น การอุปมา การเยาะเย้ย แคลตัน

ระดับที่ 4 ระดับการประเมินค่า (Evaluation)

เป็นระดับความสามารถให้นักเรียนตัดสิน และประเมินค่าของสิ่งที่อ่านด้วยตนเองว่า ข้อความหรือเรื่องที่อ่านเป็นความจริง (fact) จินตนาการ (fantasy) หรือความคิดเห็น (opinion) ตลอดจนสามารถประเมินความเชื่อถือของเรื่องที่อ่านได้ โดยใช้ประสบการณ์ ความรู้ หรือจริยธรรมตัดสิน ซึ่งจะประเมินในเรื่องต่อไปนี้

1. ตัดสินได้ว่าเป็นความจริงหรือจินตนาการ (Judgments of reality or fantasy) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีเหตุผลเพียงพอที่จะตัดสินว่าเรื่องที่อ่านเป็นความจริง (fact) หรือจินตนาการ (fantasy)

2. ตัดสินได้ว่าเป็นความจริงหรือความคิดเห็น (Judgments of fact or opinion) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีเหตุผลเพียงพอที่จะตัดสินว่าเรื่องที่อ่านเป็นความจริง (fact) หรือจินตนาการ (fantasy)

3. ตัดสินได้ว่าเรื่องที่อ่านมีเหตุผลน่าเชื่อถือเพียงพอ (Judgments of adequacy and validity) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านน่าเชื่อถือหรือไม่เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลอื่น ๆ ที่เคยได้อ่านมาในเรื่องเดียวกันนี้ ข้อมูลที่ได้อ่านนั้นสอดคล้องกับความรู้ที่มีปรากฏอยู่หรือไม่ มีความสมบูรณ์ในเนื้อหาหรือไม่

4. ตัดสินได้ว่าเรื่องที่อ่านมีความเหมาะสม (Judgments of appropriateness) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าส่วนใดของเรื่องบรรยายถึงตัวละครของเรื่องได้ดีที่สุด ผู้อ่านจะต้องสามารถตัดสินเนื้อหาในส่วนต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่าน

5. ตัดสินได้ว่าเรื่องที่อ่านมีคุณค่า ความพึงพอใจและการยอมรับ (Judgments of worth, desirability and acceptability) นักเรียนสามารถตัดสินการกระทำของตัวละครว่าถูก หรือผิด ดี/เลว ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณธรรมและค่านิยมของคนอ่าน

ระดับที่ 5 ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation)

เป็นความสามารถในการอ่านระดับสูงสุด ให้นักเรียนมีอารมณ์คล้อยตามเนื้อเรื่องที่อ่านตามภาษาของผู้เขียน นักเรียนต้องมีความสามารถที่จะเข้าใจเรื่องและรับรู้ความสุนทรีย์ภาพของสิ่งที่อ่าน นักเรียนจะต้องมีความรู้และอารมณ์ตอบสนองต่อเทคนิคในการเขียนรูปแบบ สำนวน โวหาร และโครงสร้าง ตลอดจนการสร้างภาพพจน์จากการอ่านเรื่องในเรื่องต่อไปนี

1. มีอารมณ์ตอบสนองตามเนื้อเรื่อง (Emotional response to the content) นักเรียนสามารถเขียนแสดงความรู้สึกว่าเรื่องที่อ่านเป็นอย่างไร เช่น น่าสนใจ น่าตื่นเต้น น่าเบื่อหน่าย น่ากลัว สนุกสนาน เพศิณเพศิน

2. มีอารมณ์คล้อยตามตัวละครหรือเหตุการณ์ในเรื่อง (Identification with characters or incidents) นักเรียนสามารถมีอารมณ์คล้อยตามตัวละคร เช่น สนุกสนาน สงสาร เห็นใจ เสียใจ เศร้าใจ ต้องการให้ความช่วยเหลือ

3. มีปฏิกิริยาต่อการใช้ภาษาของผู้เขียน (Reactions to the author's use of language) นักเรียนสามารถอธิบายความหมายที่แฝงอยู่ในเนื้อความโดยที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนได้

4. การสร้างภาพพจน์ (Imagery) นักเรียนสามารถอธิบายถึงความรู้สึกของตนเอง จากการอ่านข้อความที่ผู้เขียนได้ใช้ความสามารถในการเขียนทำให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์ราวกับได้รู้สึก ได้สัมผัส ได้ยิน ได้กลิ่น ด้วยตนเอง

องค์ประกอบที่พัฒนาความสามารถในการอ่าน

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการอ่าน ไว้ดังนี้

วิลเลียม (William. 1994: 3-12) กล่าวว่าองค์ประกอบในการอ่านประกอบด้วย

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the writing system) หมายถึง ความรู้ด้านการสะกดคำ การอ่านออกเสียง

2. ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of the language) หมายถึง ความรู้ด้านรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้าง และไวยากรณ์ภาษา

3. ความสามารถในการตีความ (Ability of interpretation) หมายถึง ความเข้าใจในจุดประสงค์ของข้อความ รู้วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความและเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (General knowledge) ได้แก่ วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ การมีความรู้รอบตัวมากจะทำให้สามารถนำความรู้มาเชื่อมโยงกับความรู้ของผู้เขียนได้ง่ายขึ้น

5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reasons for reading and reading styles) เหตุผลและความต้องการในการอ่านของแต่ละคนแตกต่างกันจึงต้องเลือกวิธีการอ่านให้ถูกต้อง

กู๊ดแมน (Goodman, 1990:25-30) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบในการอ่านมี 4 ประการคือ

1. ความรู้ทางภาษา(Linguistic knowledge) เป็นระยะเริ่มต้นที่ผู้อ่านรู้เพียงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรและความหมายของคำศัพท์ เมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์ ในการอ่านมากขึ้น ผู้อ่านจะสามารถทำความเข้าใจในภาษาที่ปรากฏในบทอ่านได้มากขึ้น

2. ประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน (Schema) ได้แก่ความรู้เกี่ยวกับบทอ่านและความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่

3. ความสมบูรณ์เกี่ยวกับความคิดรวบยอดหรือความหมายของคำ (Conceptual or semantic completeness) ถ้าบทอ่านนั้นมีเนื้อเรื่องที่ไม่สมบูรณ์ จะทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ นอกจากผู้อ่านจะมีความรู้พื้นฐานเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของงานเขียน (Text schema) งานเขียน แต่ละชิ้น ผู้เขียนจะนำเสนอความเชื่อและวัฒนธรรมของผู้เขียนรวมอยู่ด้วย หากผู้อ่าน มีวัฒนธรรม และประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกัน ผู้อ่านอาจจะไม่ประสบความสำเร็จในการอ่านงานเขียนนั้น

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่าระดับขั้นของความเข้าใจในการอ่านนั้นจะเรียงจากง่ายไปหายาก หรือจากระดับตรงตามตัวอักษร ไปจนถึงระดับที่ต้องใช้ความคิด สรุปเหตุผล จึงจะสามารถเข้าใจได้ นอกจากนี้ระดับความเข้าใจในการอ่านยังมีตั้งแต่ระดับความเข้าใจ ในรายละเอียดของเนื้อหา ความสัมพันธ์ของข้อความซึ่งต้องใช้ประสบการณ์ของผู้อ่าน ในและสุดท้ายคือความเข้าใจระดับสรุปความถึงสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้ แต่ผู้อ่านสามารถสรุปได้เอง รวมทั้งสามารถประเมินค่าของบทอ่าน และมีอารมณ์สุนทรีย์ต่องานเขียนอีกด้วย ดังนั้นการอ่านจึงแบ่งออกเป็นหลายระดับขั้น ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมาย ของการอ่านนั้น ๆ ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมการสอนอ่านให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ระดับและวัยของผู้อ่านเป็นสำคัญ

ทักษะและกลวิธีการสอนอ่าน

กลวิธีการสอนอ่านเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพัฒนาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนให้มีความเข้าใจว่าเมื่อใดจะใช้กลยุทธ์ใดเพื่อให้การอ่านมีประสิทธิภาพ เช่น การจำคำศัพท์ การพัฒนาคำศัพท์ การเข้าใจโครงสร้างบทอ่าน เป็นต้น ทั้งนี้ผู้เรียนต้องพิจารณาว่าอะไรคือสิ่งจำเป็นการอ่านที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ เมอเซีย (Murcia, 2001: 188) ได้เสนอถึงทักษะต่าง ๆ ที่ควรเกิดขึ้นกับผู้เรียนที่มีความชำนาญในการอ่าน ดังนี้

1. อ่านอย่างรวดเร็วเพื่อความเข้าใจ
2. รู้และเข้าใจความหมายของคำได้อย่างอัตโนมัติ

3. บูรณาการเชื่อมโยงข้อมูลในบทอ่าน กับความรู้เดิมที่ตนมีอยู่
4. ตระหนักถึงเป้าหมายบทอ่าน
5. ใช้กลยุทธ์การอ่านในการเสริมสร้างความเข้าใจในบทอ่าน
6. สามารถประเมินสารที่อ่านและรู้จักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
7. รู้กลวิธีในการปรับความเข้าใจในบทอ่านเมื่อเกิดความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง
8. ทำความเข้าใจกับสาระสำคัญของบทอ่าน
9. รู้จักกลยุทธ์การอ่านที่หลากหลาย

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2542: 26-27) ได้แบ่งทักษะการอ่านออกเป็น 4 ระดับด้วยกัน คือ

1. ทักษะการอ่านในขั้นต้น (Pre-reading skill) เป็นทักษะที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้การอ่าน ซึ่งก่อนที่ผู้เรียนจะอ่านนั้นจำเป็นต้องเห็นความแตกต่างของตัวอักษรแต่ละตัว ฟังความแตกต่างของเสียงในภาษาได้ จำลำดับพยัญชนะและสระได้ เข้าใจเครื่องหมายสัญลักษณ์ต่าง ๆ สามารถพูดและฟังคำศัพท์ได้ตามสมควร มีความคิดรวบยอด และจินตนาการต่อประสบการณ์ที่ผ่านมา สนใจคำศัพท์และการอ่านหนังสือ สามารถเรียกชื่อตัวอักษรต่าง ๆ ได้แล้ว
2. ทักษะการจำคำ (Word Recognition) ผู้สอนจะช่วยเหลือผู้เรียนให้รู้จักสังเกตคำได้ โดยเรียนคำด้วยการดูบ่อยๆ เรียนเสียงพยัญชนะ รู้จักแบ่งคำออกเป็นพยางค์และออกเสียงแต่ละพยางค์อย่างถูกต้อง รู้จักใช้บริบทเพื่อเดาความหมายของคำศัพท์และการออกเสียงคำอย่างถูกต้อง รู้จักสังเกต โครงสร้างของประโยคเพื่อเดาความหมายของคำและการออกเสียง ใช้พจนานุกรมเพื่อหาความหมายและการออกเสียงคำ
3. ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Comprehension) เป็นการอ่านเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ผู้สอนจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจได้โดยการสอน เช่น รู้วิธีการหาใจความสำคัญของเรื่อง (Main idea) เขียนย่อเนื้อหาสำคัญของเรื่องได้ เรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ สรุปใจความสำคัญของเรื่องได้ เพิ่มพูนคำศัพท์ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น พัฒนาอัตราความเร็วของการอ่านให้เหมาะสม พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงเพื่อให้ผู้อื่นได้ฟังและเข้าใจ
4. ทักษะการอ่านเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ (Functional Reading) เป็นการอ่านเพื่อแสวงหาความรู้ และเพื่อความสนุกเพลิดเพลินกับการอ่าน ผู้สอนจะช่วยผู้เรียนได้โดยการฝึกให้อ่านสิ่งต่าง ๆ เช่น อ่านสัญลักษณ์ อ่านแผนที่ อ่านตาราง และป้ายโฆษณา รู้วิธีใช้ส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ ใช้หนังสือเป็นสื่ออ้างอิง พัฒนาทักษะการใช้ห้องสมุด พัฒนาทักษะการเขียนเพลิดเพลินกับการอ่านเปรียบคังกิจกรรมเพื่อการพักผ่อน

รูบิน (Rubin. 1993: 202-204) กล่าวถึงวิธีการสอนอ่านไว้ดังนี้

1. กิจกรรมการอ่านโดยการคิดตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง (The directed reading thinking activity (DRTA)) วิธีการสอนแบบนี้ครูผู้สอนจะเป็นผู้จูงใจกระตุ้นให้นักเรียนคิด ตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่านและให้นักเรียนหาเหตุผลที่จะพิสูจน์ความคิดของตนเอง โดยที่นักเรียนจะทำนายหรือคิดตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านตามที่ครูกระตุ้น จากนั้นอ่านบทอ่านให้เข้าใจเพื่อหาเหตุผลมาพิสูจน์สิ่งที่ตนเองทำนายไว้ กระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้ครูจะคอยเป็นผู้ดูแล และช่วยเหลือนักเรียนให้อยู่ในกระบวนการ ฉะนั้นการสอนแบบนี้ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความสามารถในการกระตุ้นนักเรียนให้ทำนาย ตั้งคำถาม และคิดในระดับที่สูงขึ้นไป

2. กลยุทธ์การเป็นแบบอย่างในการแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูด (Modeling Strategy) วิธีนี้เป็นวิธีที่ครูแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูด เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นว่าครู มีกระบวนการหรือวิธีการอย่างไร ในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่านจนครูเกิดความเข้าใจขึ้นได้ เพราะนักเรียนบางคนอาจจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ครูอธิบาย การที่ครูผู้สอนพูดสิ่งที่ตนคิดออกมา จะทำให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น

3. การเชื่อมโยงข้อความเข้ากับชื่อเรื่องและการทำนายเรื่อง (Literal Webbing with predictable books) การสอนแบบนี้ครูจะตัดข้อความมาจากหนังสือ แล้วนำข้อความนั้น ๆ คิดบนกระดานโยงกับชื่อเรื่องของบทอ่านที่ครูตัดข้อความเหล่านั้นมา จากนั้นให้นักเรียนทายเกี่ยวกับเรื่องโดยข้อความที่ตัดมาจะต้องมีข้อมูลเพียงพอที่จะทำให้นักเรียนสามารถทำนายต่อไปได้

วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2543 : 51-57) กล่าวว่ากลวิธีในการสอนอ่านมีดังนี้

1. ก่อนอ่านข้อความใด ๆ ผู้อ่านควรทำนายข้อความที่อ่านล่วงหน้าจากหัวเรื่อง หัวข้อย่อย โดยใช้ความรู้ของตัวเองที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ผู้อ่านสามารถเดาเนื้อหาของเรื่องได้จากรูปภาพ ตาราง แผนภูมิ ซึ่งสามารถเสนอแนะเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่านได้

2. ผู้อ่านควรมีจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น การอ่านเพื่อค้นหาข้อมูลบางอย่าง โดยใช้เทคนิคกวาดสายตาอ่านข้อความอย่างรวดเร็ว (Scanning) เพื่อหาข้อความที่ต้องการ ทั้งนี้ผู้เขียนอาจตั้งคำถามหรือปัญหาให้ผู้อ่านหาคำตอบก่อนที่จะอ่านข้อความนั้น ๆ เพื่อให้ผู้อ่าน มีวัตถุประสงค์ในการอ่าน

3. การตีความหมายของคำศัพท์ยากจากข้อความในบริบท (Context) โดยผู้อ่านอาจจะอนุมานความหมายจากคำศัพท์ได้จากคำที่มีความหมายคล้ายกัน คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน โครงสร้างคำ และจากประสบการณ์ของผู้อ่าน

4. ผู้อ่านควรทราบความสัมพันธ์ของประโยคต่าง ๆ และ โครงสร้างของย่อหน้าที่อ่าน โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์ และคำที่ใช้เชื่อมประโยค เช่น สามารถเขียน โครงสร้างของย่อ

หน้าซึ่งประกอบด้วยใจความสำคัญและข้อความสนับสนุนได้ สามารถบอกหน้าที่ของภาษาว่า ข้อความนั้น ๆ มีจุดมุ่งหมายที่จะให้คำจำกัดความบรรยาย ให้ตัวอย่าง หรือให้เหตุผล เป็นต้น

5. การสร้างแบบฝึกการอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่แปลกใหม่ และช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น คือ การถ่ายโอนข้อมูลที่อ่านในรูปแบบต่าง ๆ (Transfer of information)

5.1 การถ่ายโอนข้อมูลจากข้อความที่อ่านมาเป็นแผนผัง ตาราง รูปภาพ แผนที่ และแผนภูมิ

5.2 การถ่ายโอนข้อความจากแผนผัง ตาราง แผนที่ แผนภูมิและรูปภาพ เป็นข้อความภาษาอังกฤษ

5.3 การย่อข้อความที่อ่านในรูปของตาราง หรือย่อหน้าสั้นๆ

5.4 การอ่านเพื่อแก้ปัญหาโดยใช้หลัก Jigsaw Reading คือผู้อ่านพยายามนำเนื้อหาข้อมูลมาปะติดปะต่อกันเพื่อแก้ปัญหาวางอย่าง

นงเยาว์ กอสนาน (2545: 5-10) กล่าวถึงกิจกรรมการสอนอ่านเป็น 3 ช่วงคือ

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) เช่น การคาดเดาเรื่องจากชื่อบท (Anticipation through chapter titles) การคาดเดาโครงเรื่อง (Anticipation of plot) การคาดเดาแนวคิดของเรื่อง (Thematic anticipation) การคาดเดาอุปนิสัยของตัวละคร (Character anticipation) การคาดเดาจากดำเนินเรื่อง (Setting anticipation) ข้อมูลชีวประวัติผู้เขียน (Background information) การเดาคำศัพท์ (Vocabulary)

2. กิจกรรมระหว่างอ่าน (While reading) เช่น การใช้โครงเรื่อง (Working with plot) การใช้ประโยชน์จากตัวละคร (Working with character) การใช้เรื่องย่อ (Working with summaries) กิจกรรมตีความ (Working on interpretation) การใช้ทักษะการฟัง (Working on listening)

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (After reading) เช่น ย้อนดูตัวละคร (Looking back at character) การตีความลักษณะของตัวละคร (Interpreting character) การสรุปโครงเรื่อง (Summarizing plot) กิจกรรมต่อเนื่องด้านการตีความและโครงการงาน (Interpretive extensions and projects) การทบทวนและการแนะนำ (Reviewing and recommending)

สรุปแล้วกิจกรรมการสอนอ่านนั้น ควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้หาข้อมูลที่ต้องการจากสิ่งที่อ่าน การดำเนินกิจกรรมทำได้ทั้งก่อนอ่าน (Pre-reading) ระหว่างอ่าน (While-reading) และหลังอ่าน (Post-reading) กิจกรรมเป็นการสื่อความหมายหรือการถ่ายโอนความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น โดยการพูดสรุป เขียน หรือสื่อความหมายในรูปแบบแผนผัง ตาราง รวมถึงการใช้คำถาม ถูก/ผิด เติมคำ หรือแบบตัวเลือกให้ตอบ ก็จะเป็นการช่วยให้ผู้อ่านสามารถเรียงลำดับ

เนื้อหา กระตุ้นความรู้เดิมและทำให้ผู้อ่านเข้าใจบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะเห็นว่ากลวิธีการอ่านนั้นมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษา เนื่องจากเป็นกรอบทางเทคนิคชนิดต่าง ๆ ที่ผู้อ่านเลือกใช้ อย่างเหมาะสมและมีจุดมุ่งหมายในการสร้างความหมายจากบทอ่านเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับตนเอง ดังที่ สโนว์ (Snow, 2001: 600) กล่าวว่าวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยากแม้แต่ในบรรดาแวดวงของเจ้าของภาษาเองก็ตาม ดังนั้นการสอนอ่านจึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ทั้งในด้านลักษณะทางภาษาเฉพาะลักษณะที่มีอยู่ร่วมกัน การสอนการอ่านที่มุ่งเน้น ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะและรู้จักกลวิธีการอ่านที่หลากหลายย่อมเป็นการช่วยผู้เรียนในการเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านให้ดียิ่งขึ้น และเป็นแนวทางให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองต่อไป

การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ความเข้าใจในการอ่านถือเป็นจุดมุ่งหมายของการอ่าน เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักของการอ่านคือ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อความหมาย คาร์เรลต์ (Carrel, 1984: 87 และฟlood (Flood, 1986: 735, อ้างถึงใน สายสุนีย์ เดิมสินสุข 2535: 17) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่าน คือ ความเข้าใจในประโยคหรือย่อหน้า และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจในรูปแบบการจัดการหรือการเรียบเรียงเรื่อง ความเข้าใจจะเกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านนำประสบการณ์เดิมที่มีอยู่แล้วมาสัมพันธ์กับข้อเขียนที่อ่านดังนั้น ผู้สอนจะต้องเตรียมโครงสร้างข้อเขียน (Rhetorical organization) ให้แก่ผู้เรียน ได้เรียนรู้ด้วย

สมุทรา เซ็นเซาวิช (2545:73) กล่าวว่า ความเข้าใจคือ ความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศ หรือความหมายพึงประสงค์จากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้ว ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาและประสบการณ์ต่าง ๆ หลาย ๆ ด้านของแต่ละคน และถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลยก็อาจกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น และการอ่าน ในลักษณะนี้จึงเป็นได้แค่เพียงเห็นตัวหนังสือปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้น ไม่สื่อความหมายอะไรทั้งสิ้น นอกจากจะทำให้เสียเวลาเปล่าประโยชน์แล้วยังไม่ได้อะไรจากการอ่านนั้นอีกด้วย

อนงค์ อินตาพรหม (2546: 18) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าเป็นกระบวนการค้นหาความหมายหรือความเข้าใจจากตัวอักษรและสัญลักษณ์อื่น ๆ ที่ใช้แทนความคิด เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้อ่านซึ่งการอ่านให้เข้าใจขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านด้วย ไม่ใช่มองผ่านประโยคหรือย่อหน้า แต่จะตีความหมายและประเมินความเห็นเหล่านั้น

เออร์วิน (Irwin, 1991: 9) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการของการใช้ประสบการณ์เดิมของบุคคลหนึ่ง และตัวชี้แนะของผู้เขียนเพื่อที่จะสร้างชุดความหมายที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านแต่ละคนในการอ่านแต่ละบริบท กระบวนการนี้จะเกี่ยวข้องกับความเข้าใจ

และการเลือกความจำ หน่วยความคิดแต่ละประโยค (กระบวนการอ่านแบบจุลภาค) การอนุมาน ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคกับอนุประโยค (กระบวนการอ่านแบบบูรณาการ) การจัดลำดับ หน่วยความคิดว่า หน่วยความคิดเป็นใจความสำคัญ และหน่วยความคิดใดเป็นรายละเอียด (กระบวนการอ่านแบบมหภาค) การอนุมานความซึ่งไม่จำเป็นต้องมาจากผู้เขียน (กระบวนการอ่านแบบขยายความ) กระบวนการเหล่านี้ทำงานร่วมกัน (สมมติฐานการปฏิสัมพันธ์) ผู้อ่านสามารถควบคุมและปรับเปลี่ยนได้ตามจุดมุ่งหมายในการอ่านของตน (กระบวนการอ่านระดับอภิปัญญา) และสถานการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นในความเข้าใจ (ตามบริบทในแต่ละสถานการณ์)

สรุปได้ว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง การเชื่อมโยงความหมายที่ได้จากการอ่านเข้ากับความรู้เดิมที่มีอยู่ เป็นการสื่อสารความจากประโยค หรือส่วนของประโยคที่ผู้อ่านอ่าน โดยใช้ความสามารถเกี่ยวกับข้อมูลที่มีในการแปลความสิ่งที่อ่านให้เป็นรายละเอียดของเรื่อง เรียงลำดับเหตุการณ์ ถ่ายทอดข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน สรุปเนื้อเรื่องตลอดจนวิเคราะห์ข้อความ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ได้อย่างมีเหตุผล ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจของการอ่าน

กระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการอ่านเป็นการศึกษาว่าองค์ประกอบต่าง ๆ ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านหรือมีปฏิสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอย่างไร สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้ คือ กระบวนการอ่านแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive process) ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง กล่าวว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นผู้อ่านจะใช้ความรู้ทางภาษาในการวิเคราะห์ ตั้งแต่ระดับตัวอักษร ความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ จนถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและข้อความทั้งหมดที่อ่าน ซึ่งเป็นกระบวนการอ่านแบบล่างสู่บน (Bottom-up process) ในขณะที่เดียวกันผู้อ่านก็ใช้พื้นความรู้และประสบการณ์ที่สะสมไว้เป็น ตัวชี้แนะแนวทางในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านด้วย ซึ่งเป็นกระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่าง (Top-down process) โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากผู้อ่านมีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี ก็จะสามารถนำไปใช้ช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้มากขึ้น ในกระบวนการอ่านทั้งสองนี้ จะเกิดขึ้นไปพร้อม ๆ กัน โดยไม่รู้ตัว เมื่อใดที่กระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่างก็จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว โดยผู้อ่านจะพยายามใช้พื้นความรู้คาดคะเนเรื่องเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจได้มากขึ้น (จิตาภา ฉันทานนท์. 2541: 53-55)

เออร์วิน (Irwin. 1991: 7-9) กล่าวถึงกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. กระบวนการทำความเข้าใจระดับจุลภาค (Micro processes) คือการแปลความจากแต่ละหน่วยความคิดในแต่ละประโยค และประเมินเพื่อตัดสินใจเลือกจดจำหน่วยความคิดที่มีความหมาย (chunking) และการเลือกจำหน่วยความคิดที่สำคัญ (Micro selection)

2. กระบวนการทำความเข้าใจแบบบูรณาการ (Integrative processes) เป็นความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างวลี อนุประโยค และประโยค ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกันในด้านเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน โดยต้องอาศัยความสามารถบ่งชี้สรรพนามที่เชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ความเป็นเหตุเป็นผล การเรียงลำดับเหตุการณ์ และความสัมพันธ์แบบอื่น ๆ ในบริบทของเรื่อง

3. กระบวนการทำความเข้าใจในระดับมหภาค (Macro processes) เป็นความสามารถสังเคราะห์และจัดเรียงเรียงแต่ละหน่วยความคิด เพื่อสรุปหรือจัดระเบียบเพื่อลำดับความคิดภายในเรื่องอย่างสัมพันธ์กันอันเป็นประโยชน์ในการจดจำในความสำคัญของเรื่องได้ กระบวนการทำความเข้าใจย่อยที่เกี่ยวข้องจึงเป็นการสรุปความ และการสร้างโครงสร้างข้อเขียนของบทอ่าน

4. กระบวนการทำความเข้าใจแบบขยายความ (Elaborative processes) เป็นความสามารถในการขยายหรือถ่ายโอนข้อมูลไปสู่ความคิดของผู้อ่านเอง ผู้อ่านใช้ข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่ทำเป็นพื้นฐานในการคิดขยายความต่อออกไปจากเรื่อง โดยที่ผู้เขียนไม่ได้เสนอไว้ ในบทอ่าน

5. กระบวนการทำความเข้าใจแบบอภิปัญญา (Metacognitive processes) เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรู้ตัวเองว่าเมื่อใดที่ตนเองยังไม่เข้าใจข้อมูลที่อ่าน และรู้วิธีที่จะทำให้ตนเข้าใจบทอ่านนั้นให้ได้ ดังนั้นกระบวนการย่อยที่จำเป็นต้องนำมาเกี่ยวข้องก็คือ การเลือกสรร การประเมิน หรือการคิดค้นกลวิธี เพื่อควบคุมและกำกับความเข้าใจในการอ่าน

กระบวนการอ่านทั้ง 5 กระบวนการดังกล่าว ไม่เรียงลำดับการเกิดก่อนหลังที่แน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของบทอ่านแต่ละบท ฉะนั้นผู้อ่านสามารถใช้หลายกระบวนการพร้อมกันได้ ในขณะที่อ่านบทอ่านแต่ละบท

กล่าวโดยสรุป การอ่านเป็นกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนในแง่ของความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ซึ่งผู้อ่านจะเกิดความเข้าใจเมื่อผู้อ่านมีความรู้และความสามารถของภาษา ตลอดจนประสบการณ์เดิมอย่างพอเพียงที่จะเข้าใจภาษาที่ผู้เขียนใช้เป็นสื่อในการถ่ายทอดความคิด ดังนั้นผู้อ่านจะต้องมีการคาดการณ์ล่วงหน้าบนพื้นฐานของความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจต่อสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อกับผู้อ่าน

ดังนั้น การอ่านจึงเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน โดยผู้อ่านจะต้องมีพื้นฐานความรู้ด้านภาษาและด้านเนื้อหาและสามารถเชื่อมโยงพื้นฐานความรู้เหล่านั้นเข้ากับเนื้อหาในบทอ่านได้จึงจะเกิดความเข้าใจในบทอ่าน (Eskey, 1995: 93-100) นอกจากนี้ในขณะที่อ่าน ผู้อ่านต้องใช้กระบวนการถอดรหัสข้อมูลที่ผ่านสายตาอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่มีความจำระยะสั้นจะสามารถจำข้อความที่อ่านไปแล้วได้นาน ในขณะที่อ่านข้อความต่อไป จึงทำให้สามารถเชื่อมโยงข้อความที่อ่านไปแล้วกับข้อความที่อ่านใหม่ได้เป็นอย่างดี ทำให้เข้าใจเรื่องที่ทำได้อ่านได้ดีขึ้น (Dolan, 1991: 2)

องค์ประกอบกรอ่านเพื่อความเข้าใจ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2539:122-123) มีความเห็นว่า องค์ประกอบของการอ่านมี

6 องค์ประกอบคือ

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย ได้แก่ สายตา ปาก และหู
2. องค์ประกอบทางด้านจิตใจ ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ และความศรัทธา
3. องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา ได้แก่ ความสามารถในการรับรู้ การนำประสบการณ์เดิมไปใช้ ความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้องและความสามารถในการเขียน
4. องค์ประกอบทางประสบการณ์พื้นฐาน
5. องค์ประกอบทางวุฒิภาวะ อารมณ์ แรงจูงใจและบุคลิกภาพ
6. องค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม

บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1979: 325-350) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นต้องอาศัยปัจจัยพื้นฐานต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Word meaning) การเข้าใจความหมายของคำศัพท์จะช่วยให้เข้าใจประโยคและอนุเจตได้ดี การเข้าใจอนุเจต (Paragraph comprehension) ผู้อ่านต้องสามารถบอกใจความสำคัญของแต่ละอนุเจตแล้วจึงนำใจความสำคัญนั้นๆ มาสัมพันธ์กันจากนั้นจึงมองหาคำสัมพันธ์ของประโยคอื่น ๆ ซึ่งเป็นรายละเอียด (Details) ในอนุเจต การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจต (Comprehension of larger units) การเข้าใจเรื่องราวทั้งหมดนั้นผู้อ่านต้องทราบความสัมพันธ์ระหว่างข้อความที่สำคัญ ๆ ในแต่ละตอนเพื่อลำดับความคิดของเรื่อง

การเข้าใจหน่วยความคิด (Thought unit) การอ่านทีละคำจะทำให้ความเข้าใจ และความคิดขาดความต่อเนื่อง ดังนั้นควรอ่านข้อความเป็นกลุ่มคำที่มีความหมาย (Chunking) ในการกวาดสายตาแต่ละครั้ง

การเข้าใจประโยค (Sentence comprehension) เมื่อสามารถเอาหน่วยความคิดย่อยมาสัมพันธ์กันได้ความเข้าใจประโยคแล้วผู้อ่านจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำ และระหว่างกลุ่มคำในประโยคด้วยประโยคยาว ๆ จะประกอบด้วยความคิดรวบยอด หลายความคิด ซึ่งอาจทำให้ยากต่อการทำความเข้าใจให้เกิดความคิดรวบยอดได้

คามินูย และ ซิมมอนส์ (Kamenui and Simmons. 1990: 250-262) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจคือ

1. ผู้อ่าน (Reader) ต้องมีความรู้พื้นฐานในสิ่งที่อ่าน (Background knowledge) รวมถึงมีความรู้ทางทักษะในการอ่าน (Component skill knowledge) และแรงจูงใจ (Motivation)

2. บทอ่าน (Text) อาจมีลักษณะเป็นการควบคุมโดยตรงจากผู้สอน ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกบทอ่านที่มีคุณภาพ ความยาวที่เหมาะสมต่อการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ หรืออาจแต่งขึ้นเองเป็นเรื่องสั้น ๆ ก็ได้

3. ภาระงาน (Task) จะมีลักษณะเฉพาะตามความต้องการของจุดประสงค์ของบทเรียน และมีกิจกรรมที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจแล้วแสดงการโต้ตอบได้

4. กลยุทธ์ (Strategies) ผู้อ่านสามารถทำบทอ่านให้ง่ายขึ้น และทำความเข้าใจ กับบทอ่าน และภาระงานที่หลากหลายได้

เชลล์ (Shell, 1988: 13) กล่าวถึงผลการวิจัยที่พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านที่เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง แบ่งออกเป็นองค์ประกอบภายนอกและภายในตัวผู้อ่าน ดังนี้

1. องค์ประกอบภายนอกตัวผู้อ่าน ได้แก่ ขนาดตัวอักษร โครงเรื่อง ความชัดเจนของงานเขียน การเร้าความสนใจ ความน่าสนใจและความยากง่ายของเรื่อง และหัวข้อเรื่องเป็นต้น

2. องค์ประกอบภายในตัวผู้อ่าน ได้แก่ สมรรถวิสัยทางภาษา การเข้าใจความหมายของคำ ความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จุดมุ่งหมายในการอ่าน และความสนใจหัวข้อเรื่อง

สมิทซ์ (Smith, 1984: 54 - 79) ได้แบ่งระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ระดับการเข้าใจเนื้อเรื่อง (Literal Level) ในระดับนี้ ผู้อ่านต้องเข้าใจเนื้อหาและรายละเอียดที่สำคัญ ตัวอย่างเช่น การเข้าใจชื่อของตัวละคร สถานที่ และเวลาที่เรื่องราวเกิดขึ้น รายละเอียดเหล่านี้จะปรากฏเด่นชัดในเนื้อเรื่องที่อ่าน

2. ระดับการเข้าใจความหมายเชิงนัย (Inferential Level) ในระดับนี้ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายที่ไม่ได้ปรากฏอย่างชัดเจนในเรื่องที่อ่าน และต้องสามารถหาข้อสรุปได้ด้วยตนเอง รวมถึงความหมายเชิงอุปมาอุปไมย คำที่มีความหมายมากกว่าหนึ่งความหมาย

3. ระดับการอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical Level) ผู้อ่านต้องสามารถประเมิน ความชัดเจน ความถูกต้องความไม่มีอคติของผู้เขียน สามารถประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูล โดยพิจารณาจากข้อมูลดังต่อไปนี้ ตัวเลข แผนภูมิ กราฟ สามารถประเมินว่าข้อความใดเป็นความคิดเห็นของผู้เขียนหรือเป็นข้อมูลที่แท้จริงสามารถแยกข้อความใดเป็นข้อความหลัก และข้อความใดเป็นข้อมูลสนับสนุนข้อความหลัก

4. ระดับการอ่านเชิงสร้างสรรค์ (Creative Level) ระดับนี้เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถสังเคราะห์ข้อความหรือรายละเอียดจากสิ่งทีอ่านเพื่อพัฒนาเป็นความคิดใหม่ซึ่งเป็นระดับที่กระตุ้นให้ผู้อ่านสามารถสร้างความคิดใหม่ของตนเองได้ ผู้อ่านต้องอาศัยการอ่านเชิงวิเคราะห์ เพื่อเลือกความคิดที่ถูกต้องและไม่อคติ ตลอดจนสร้างข้อสมมติฐาน และมีความหยั่งรู้ลึกซึ้ง ถึงรายละเอียด

ในเนื้อหาและบริบทรอบด้านจากการอ่านจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อบูรณาการสร้างเป็น ความคิดหรือ องค์ความรู้ใหม่ จากความสำคัญของการอ่านดังกล่าวกล่าวโดยสรุป องค์ประกอบของการอ่าน เพื่อความเข้าใจ ประกอบด้วย องค์ประกอบภายนอกตัวผู้อ่าน และองค์ประกอบภายในตัวผู้อ่าน องค์ประกอบภายนอกซึ่ง ได้แก่ลักษณะของสื่อหรือข้อความ เช่น โครงสร้างเรื่อง ความน่าสนใจและความยากง่ายของเรื่อง เป็นต้น ส่วนองค์ประกอบภายในตัวผู้อ่าน ได้แก่ ความสามารถพื้นฐานที่จะ เข้าใจความหมายของภาษา เช่น การเดาความหมายของคำศัพท์ ความรู้เดิมของผู้เรียน ความสามารถ ทางสติปัญญาในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ความสามารถในการรวบรวมและวิเคราะห์ความคิด และข้อมูลที่เชื่อมโยงกับคำตอบของปัญหา และวัตถุประสงค์ ที่ชัดเจนในการอ่าน นอกจากนี้ปัจจัย ด้าน บทอ่าน ภาระงานและกลยุทธ์ ล้วนแต่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านของผู้อ่าน ทั้งสิ้น ซึ่งการที่จะพัฒนาความสามารถทางการอ่าน ของนักเรียน หรือการสร้างแบบฝึกให้เหมาะสม แก่แก่นักเรียนนั้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงทั้งสิ้น

การวัดและการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษ

การเรียนการสอนอ่านจะบรรลุเป็น ไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับ การวัดและการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงคือการเลือกใช้ เครื่องมือการประเมิน ให้ตรงกับจุดประสงค์ของการอ่านนั้น ๆ เป็นหลัก ซึ่งในที่นี้มีผู้ให้แนวคิดใน การวัดและประเมินผลด้านการอ่านไว้ดังนี้

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2541: 83) ได้กล่าวถึงการวัดและการประเมินผล ภาษาอังกฤษทางการอ่านว่า การเลือกหรือจัดทำเครื่องมือประเมินใดๆ นั้นขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ ของการเรียนการสอนในแต่ละแผนการสอนว่ามีความเหมาะสมกับเครื่องมือประเภทใด เช่น แบบประเมิน แบบทดสอบ หรือแฟ้มสะสมผลงาน ทั้งนี้ยกตัวอย่างการสร้างข้อสอบการประเมิน การอ่านไว้ด้วย ซึ่งได้แก่ ให้อ่านคำหรือประโยคแล้วให้วาดภาพ อ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม อ่านเรื่องแล้วเรียงลำดับภาพ อ่านเรื่องแล้วแต่งเนื้อเรื่องต่อให้จบ อ่านเรื่องแล้ววิเคราะห์ตัวละคร เป็นต้น แต่ในส่วนของการอ่านออกเสียงแนะนำว่านักเรียนมักนิยมใช้ แบบประเมินการอ่านในการวัด และการประเมินผล

วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2543: 295-296) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการอ่าน ภาษาอังกฤษในโรงเรียนไทยส่วนใหญ่ไว้ว่า มักใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement test) และข้อสอบวัดความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งของข้อสอบ วิชาภาษาอังกฤษ โดยการสร้างข้อสอบมักนิยมเลือกวัตถุประสงค์และเนื้อหาทั่ว ๆ ไป ที่ครอบคลุม ความสามารถของผู้สอบหลาย ๆ ระดับ ดังนั้นวัตถุประสงค์ในการอ่านที่นำมาวัดจึงเป็น วัตถุประสงค์ทั่ว ๆ ไปมากกว่าจะเป็นวัตถุประสงค์หรือทักษะเฉพาะ เช่น การแบ่งหัวข้อ

ของข้อสอบออกเป็น การอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) ความหมายของคำศัพท์ (Vocabulary meaning) และการจำศัพท์ (Word recognition) เป็นต้น

เออร์วิน (Irwin. 1991: 169) ได้ให้คำแนะนำในการวัดและประเมินผลไว้ว่า คำสั่งและคำถามต้องชัดเจน รวมถึงภาระงานที่ใช้ในการวัดผลต้องตรงกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

แมกการ์ท และ ซินท์ (Maggart and Zint. 1992: 283) กล่าวว่า ครูจะต้องมีเทคนิคที่หลากหลายในการประเมินความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนและตรวจสอบการพัฒนาความสามารถทางการอ่านของนักเรียน ต่อไปนี้คือเทคนิคการวัดผลการอ่าน

1. ใช้แบบทดสอบโคลซ ข้อความที่นำมาใช้ควรมีความยาวอย่างน้อย 250 คำ ลบคำออกทุก ๆ 5-12 คำ และมีการเว้นคำอย่างน้อย 50 ที่ เพื่อที่จะได้มั่นใจว่ามีการสุมในเนื้อหาอย่างพอเพียงแล้ว

2. ให้นักเรียนเล่าเรื่อง ครูอาจให้นักเรียนเล่าเรื่องหลักจากการอ่านบทอ่าน เรียบร้อยแล้ว ครูอาจใช้คำถามเพื่อนำไปสู่ส่วนสำคัญที่นักเรียนไม่ได้เล่าถึง แต่ข้อจำกัดของการเล่าเรื่อง คือการให้คะแนน

3. การตั้งคำถามโดยใช้โครงสร้างเรื่องเป็นพื้นฐาน

4. วิธีการประเมินความเข้าใจแบบอื่นๆ เช่น การใช้ใบงาน การเล่นเกมและการใช้ข้อสอบมาตรฐาน ซึ่งวิธีการประเมินความเข้าใจควรจะต้องเหมาะสมกับความรู้ที่ได้รับจากบทอ่าน

5. การวัดโดยหาค่าความยากง่ายของบทอ่าน เช่น กราฟวัดค่าความยากง่าย ของบทอ่านของฟราย (Fry) โดยมีขั้นตอนดังนี้

5.1 นำย่อหน้าบรรจู้ด้วย ย่อหน้าละ 100 คำพอดี มา 3 ย่อหน้า โดยแต่ละย่อหน้าควรจะเริ่มต้นนับที่ประโยคแรก

5.2 นับจำนวนเฉลี่ยของประโยคแต่ละย่อหน้า

5.3 นับจำนวนเฉลี่ยของพยางค์ในแต่ละย่อหน้า

5.4 หาจุดตัดแกน x เพื่อแทนค่าจำนวนเฉลี่ยของประโยคทั้ง 3 ย่อหน้า หาจุด ที่แกน y เพื่อแทนค่าจำนวนเฉลี่ยของพยางค์ทั้ง 3 ย่อหน้า

5.5 หาจุดตัดแกน x และ y และที่จุดตัดนี้คือค่าความยากง่ายของย่อหน้าเหล่านั้น ถ้าจุดตัดอยู่มบนขวามือหรือมุมล่างซ้ายมือ แสดงว่าบทอ่านนั้นใช้ไม่ได้

แมดเซน (Madsen.1983:77-79) ได้เสนอรูปแบบของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไว้ดังต่อไปนี้ คือ

1. การทดสอบความเข้าใจระดับคำ

1.1 ให้นักเรียนเขียนวงกลมล้อมรอบคำ big: small large hope

1.2 ให้นักเรียนขีดเส้นเชื่อม โยงคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกัน

dead	imperfect
true	false
agree	alive
perfect	disagree

1.3 ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่าง เช่น

The sky is so....it looks like the ocean.

1.4 ให้นักเรียนเลือกคำเติมลงในช่องว่างเช่น

The sky is so....it looks like the ocean.

blue red orange

2. การทดสอบความเข้าใจระดับประโยค (Sentence comprehension) เช่น

2.1 การเลือกรูปภาพให้ตรงกับประโยคที่กำหนดให้

2.2 การตอบคำถามโดยใช้รูปภาพประกอบ

2.3 การใช้วลีและประโยคเป็นตัวแนะ (Phrase and sentence clues)

3. การทดสอบความเข้าใจระดับข้อความ (Passage comprehension) ซึ่งมีประเภท ของคำถามที่สำคัญได้แก่

3.1 คำถามแบบให้สรุปถ่ายโอนเรื่อง (Paraphrase)

3.2 คำถามแบบให้สังเคราะห์สิ่งที่ได้จากการอ่าน (Synthesis) ผู้อ่านจะต้องผนวกข้อมูลต่าง ๆ จากเรื่องทีอ่านเพื่อตอบคำถาม เช่น มีผู้หญิงคนหนึ่งเข้าไปรับประทานอาหาร ในร้านอาหารแห่งหนึ่ง หลังจากอิมแล้วเจ้าของร้านมาเก็บเงิน แต่เธอกลับทำหน้าตื่นแล้วพูดว่า "I can't pay the bill. My purse is gone." ในระดับต้นคำถามอาจให้ผู้อ่านเติมข้อความให้สมบูรณ์ เช่น "The lady couldn't pay for her lunch because....." โดยผู้อ่านควรเลือกตอบว่า her purse was lost.

3.3 คำถามให้สรุปอ้างอิงจากเรื่องที่อ่าน (Inference)

จะเห็นได้ว่าในการวัดและประเมินผลความเข้าใจในการอ่านนั้น คำสั่งต้องชัดเจนตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด การเลือกใช้เครื่องมือขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการอ่านนั้น ๆ เป็นหลัก เช่น ใช้แบบประเมิน แบบทดสอบ โคลซ ให้นักเรียนเล่าเรื่อง การตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน เพิ่มสะสมผลงาน การแสดงละคร การใช้แบบทดสอบมาตรฐาน การหาความยากง่ายของบทอ่าน บอกความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ให้ตอบคำถามแบบเลือกตอบ เรียงลำดับเหตุการณ์ จนถึงระดับวิเคราะห์วิจารณ์ เช่น ให้อ่านเรื่องแล้วแสดงความคิดเห็น ตั้งชื่อเรื่อง และสรุปความจากเรื่องที่อ่าน ฉะนั้นผู้สอนจึงควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหา นักเรียน และจุดประสงค์ในการอ่าน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยได้นำแนวความคิดเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ ภาษาอังกฤษของบาร์เรท (Barret) ที่แบ่งระดับการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษเป็น 5 ระดับได้แก่ การอ่านระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร ระดับการจัดเรียบเรียงใหม่ ระดับการให้ความคิดเห็น ระดับการประเมินค่าและระดับความซาบซึ้ง มาใช้ประกอบในการจัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี เนื่องจากเป็น แนวคิดที่ครอบคลุมระดับขั้น ลักษณะของการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษจากระดับพื้นฐาน ไปสู่ระดับที่ซับซ้อนตามลำดับ อีกทั้งยังสอดคล้องกับความจำเป็นที่จะนำไปใช้จริงในการอ่าน บทความในชีวิตประจำวัน

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ

ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ

นักจิตวิทยาการศึกษาและนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบ ร่วมมือ ไว้ดังนี้

พรรณศรีมี เเงาธรรมสาร (2533: 35-37) กล่าวว่าเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่ผู้เรียนเรียนเป็นกลุ่มเล็ก สมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถที่แตกต่างกัน ผู้เรียนแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และรับผิดชอบการทำงานของตนเองเท่ากับรับผิดชอบ การทำงานของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มด้วย

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2546: 30-37) กล่าวว่า เป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่เน้นให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ซึ่งต่างคนต่างช่วยกันเรียนรู้ด้านเนื้อหา ผู้เรียนมีความสามารถต่างกัน โดยแต่ละกลุ่มมีสมาชิกประมาณ 4 คน ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน การแบ่งกลุ่มแบบนี้ทำให้คนเก่งเอื้ออาทรช่วยเหลือคนที่เรียน อ่อนกว่า และคนเรียนอ่อนมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น มีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ส่วนคนที่เรียน ปานกลางก็จะเรียนรู้วิธีเรียนจากคนเก่ง และเอื้ออาทรต่อคนเรียนอ่อน และคนเรียนอ่อนก็จะได้รับ ความช่วยเหลือและส่งเสริมจากคนที่เรียนเก่งและคนที่เรียนปานกลาง ซึ่งจะช่วยลดปัญหาใน การสอนซ่อมเสริม และกลุ่มแบบนี้มักจะจบลงด้วยการเล่นเกมและการแข่งขัน ส่วนคะแนนจะใช้ คะแนนรวมเป็นหลัก ดังนั้นสมาชิกทุกคนต้องช่วยเหลือกันเรียนรู้เพื่อทำคะแนนให้สูงและชนะเกม

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542: 34) ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นวิธี จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่ แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่ม โดยการแลกเปลี่ยนความ

คิดเห็นแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เก่ง จะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จ ของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม

Artzt and Newman (1990: 448) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการเรียนที่นักเรียน ได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีการแก้ปัญหาาร่วมกัน เพื่อเป้าหมายเดียวกันทุกคนจะต้องตระหนักว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่จะทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ ดังนั้นทุกคนต้องร่วมมือกัน มีการอภิปราย พูดยุข ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้ทุกคนประสบความสำเร็จร่วมกัน

Slavin (1995: 4-5) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึงวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 4 คน สมาชิกในกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน จะต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งต่อตนเองและต่อเพื่อน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำงานร่วมกันเพื่อให้ทุกคนประสบความสำเร็จร่วมกัน

ดังได้กล่าวมาแล้วพอสรุปไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม โดยในชั้นเรียนจะจัดให้นักเรียน ได้เรียนเป็นกลุ่มเพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จากการทำงานกลุ่มร่วมกัน ร่วมกันแก้ปัญหาและอธิบายกระบวนการแก้ปัญหา การยอมรับ และสำนึกในความรับผิดชอบร่วมกัน ซึ่งก่อให้เกิดความสุข ความภูมิใจตนเองและเพื่อนในกลุ่มเพื่อนักเรียนแต่ละคนจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนให้มากที่สุด

ความเป็นมาของการเรียนแบบร่วมมือ

Carolyn (1992 อ้างถึงใน ขวัญหทัย สมัครคุณ, 2541, 29-30) ได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของการเรียนแบบร่วมมือว่ามีประวัติความเป็นมาที่ยาวนานซึ่งมีการบันทึกไว้ในคัมภีร์โบราณของศาสนาฮิวในศตวรรษแรก ในศตวรรษที่ 18 ได้มีการพัฒนาโรงเรียนที่ใช้ในการเรียนแบบร่วมมือขึ้นที่ประเทศอังกฤษโดย Josept Lancaster และ Andrew Bell ในปี ค.ศ. 1806 ได้มีการก่อตั้งโรงเรียน Lancantrain ขึ้นในเมืองนิวยอร์ก ซึ่งเป็น โรงเรียนที่เน้นการร่วมมือกันในการเรียน นอกจากนี้ Colonel Francis Parker ผู้อำนวยการโรงเรียนในชุมชนตำบล Quincy เมือง Massachusetts ได้ตั้งโรงเรียนที่ใช้การเรียนแบบร่วมมือขึ้นในปี ค.ศ.1875-1880 ต่อมาในปี ค.ศ.1916 John Dewey แห่งมหาวิทยาลัยชิคาโกได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับการศึกษา และประชาธิปไตยโดยเสนอแนวคิดในการจัดการศึกษาที่เน้นห้องเรียนเป็นเสมือนกระจก ที่สะท้อนสังคม การจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องให้ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งที่นำไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้ John Dewey เสนอให้มีการจัดบรรยากาศในการเรียนและกระบวนการเรียนให้สอดคล้องกับลักษณะของสังคมที่เป็นจริง โดยวิธีปฏิบัติการแบบประชาธิปไตยและใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นแนวทางในการศึกษาหา

ความรู้ จากแนวคิดของ John Dewey ทำให้เกิดการจัดชั้นเรียนที่มีลักษณะเป็นกลุ่มย่อยที่ใช้ การแก้ปัญหาโดยนักเรียนในกลุ่มช่วยกันค้นหาคำตอบด้วยตนเอง งานของ John Dewey จึงเหมือน เป็นการเปิดศตวรรษใหม่ของการศึกษาในสหรัฐอเมริกาอันเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการพัฒนา วิธีการเรียนแบบร่วมมือตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 เป็นต้นมา จากนั้นได้มีนักการศึกษาจำนวนมากที่ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาและคิดค้นวิธีการเรียนแบบร่วมมือต่าง ๆ ขึ้น โดยคำนึงถึง โครงสร้างทางสังคม ในห้องเรียน ความแตกต่างของเชื้อชาติ ความแตกต่างระหว่างบุคคลในการร่วมมือกันเรียนรู้ ในห้องเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน

ความเป็นมาของการเรียนแบบร่วมมือดังกล่าวข้างต้นนั้นจะเห็นว่า ในต่างประเทศได้มีการใช้วิธีการเรียนแบบนี้มาเป็นเวลานานแล้ว แต่ในประเทศไทยเพิ่งจะมีการกล่าวถึงกัน และยังไม่มีการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเท่าใดนัก จึงดูเหมือนว่าเป็นวิธีเรียนแบบใหม่ แต่ถึงอย่างไรก็ตามก็ได้มีการทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือทั้งใน และต่างประเทศ ซึ่งจากผลการวิจัยก็พบว่าวิธีการเรียนแบบนี้สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรม การเรียนที่ดีของผู้เรียน ได้

องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จอห์นสัน และ จอห์นสัน. (1987: 226) องค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่างๆ ในการทำงาน ทุกคน มีบทบาทหน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย สมาชิกทุกคน จะได้รับผลประโยชน์ หรือ รางวัลผลงานกลุ่ม โดยเท่าเทียมกัน เช่น ถ้าสมาชิกทุกคนช่วยกัน ทำให้กลุ่มได้คะแนน 90% แล้ว สมาชิกแต่ละคนจะได้คะแนนพิเศษเพิ่มอีก 5 คะแนน เป็นรางวัล เป็นต้น

2. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน (Face To Face Promotive Interaction) เป็นการติดต่อสัมพันธ์กัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การอธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนในกลุ่มฟัง เป็นลักษณะสำคัญของการติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนั้น จึงควรมีการแลกเปลี่ยน ให้ข้อมูลย้อนกลับ เปิด โอกาสให้สมาชิกเสนอแนวความคิดใหม่ ๆ เพื่อเลือกในสิ่งที่เหมาะสมที่สุด

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล (Individual Accountability) ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล เป็นความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของสมาชิก แต่ละบุคคล โดยมีการช่วยเหลือ

ส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills) ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้เสียก่อน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่ม ประสบผลสำเร็จ นักเรียนควรได้รับการฝึกทักษะในการสื่อสาร การเป็นผู้นำ การไว้วางใจผู้อื่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหา ครูควรจัดสถานการณ์ที่จะส่งเสริมให้นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนสามารถทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ สมาชิกทุกคนต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน วางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน ดำเนินงานตามแผนตลอดจนประเมินผลและปรับปรุงงาน

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในอันที่จะช่วยให้การเรียนรู้แบบร่วมมือดำเนินไปด้วยดี และบรรลุตามเป้าหมายที่กลุ่มกำหนด โดยเฉพาะทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการกลุ่ม ซึ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกฝน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ จากองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่ง ได้แก่ ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก การปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมกันและกัน ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล การใช้ทักษะระหว่างบุคคล การทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการกลุ่ม องค์ประกอบเหล่านี้ทำให้การเรียนรู้แบบร่วมมือแตกต่างออกไปจากการเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม (Traditional Learning) กล่าวคือ การเรียนเป็นกลุ่มแบบดั้งเดิมนั้น เป็นเพียงการแบ่งกลุ่มการเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนปฏิบัติงานร่วมกัน แบ่งงานกันทำ สมาชิกในกลุ่มต่างทำงานเพื่อให้งานสำเร็จ เน้นที่ผลงานมากกว่ากระบวนการในการทำงาน ดังนั้นสมาชิกบางคนอาจมีความรับผิดชอบในตนเองสูง แต่สมาชิกบางคนอาจไม่มีความรับผิดชอบ ขอเพียงมีชื่อในกลุ่ม มีผลงานออกมาเพื่อส่งครูเท่านั้น ซึ่งต่างจากการเรียนเป็นกลุ่มแบบร่วมมือที่สมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง และต่อเพื่อนสมาชิกในกลุ่มด้วย

วัตินาพร ระงับทุกข์ (2542: 38 -39) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ ดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัยกัน (Positive Interdependent) สมาชิกทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน สมาชิกแต่ละคนรู้หน้าที่ของตนเองว่าต้องทำกิจกรรมอะไรบ้างในการเรียน ในแต่ละครั้ง และต้อง

รับผิดชอบในกิจกรรมนั้น ๆ เสมอ สมาชิกทุกคนตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่มนั้นขึ้นอยู่กับสมาชิกภายในกลุ่ม

2. การปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด (Face to Face Interaction) การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือนี้ ผู้เรียนจะนั่งเรียนด้วยกันเป็นกลุ่มหันหน้าเข้าหากัน เพื่อที่จะได้ซักถาม ตอบปัญหา อธิบาย ได้ตอบซึ่งกันและกัน สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน ยอมรับเหตุผลของผู้อื่น ได้เถียงกันด้วยเหตุผล รู้จักสนับสนุนและกล่าวชมเชยผู้อื่น เป็นการฝึกทักษะพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคม

3. หน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละบุคคล (Individual Accountability) สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ และจะต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถเสมอ เช่น สมาชิกทุกคนจะต้องตอบคำถามและอธิบายให้แก่เพื่อนสมาชิกด้วยกัน ด้วยความเต็มใจเสมอ สมาชิกแต่ละคนจะต้องสนับสนุนคอยให้กำลังใจแก่เพื่อนสมาชิกในกลุ่ม สมาชิกแต่ละคนต้องรู้ว่าผลงานของกลุ่มจะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ และความรับผิดชอบของสมาชิกทุกคน

4. ทักษะทางสังคม (Social Skills) ครูควรวางพื้นฐานให้ผู้เรียนมีทักษะในการทำงานกลุ่ม เนื่องจากผู้เรียนบางคนไม่ได้รับการพัฒนาทักษะด้านนี้

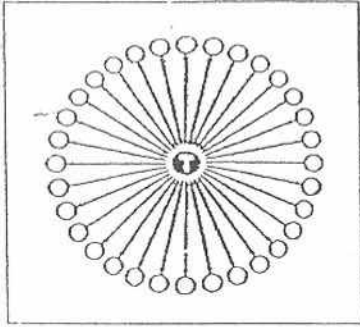
5. กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) หลังจากที่ผู้เรียนได้ร่วมกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มระยะหนึ่งแล้ว สมาชิกแต่ละคนจะประเมินผลการทำงานของตนเองและผลการทำงานกลุ่ม เพื่อที่จะได้รู้ข้อบกพร่องและสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข และวางเป้าหมายในการทำงานกลุ่มครั้งต่อไป ให้ได้ดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ความสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ

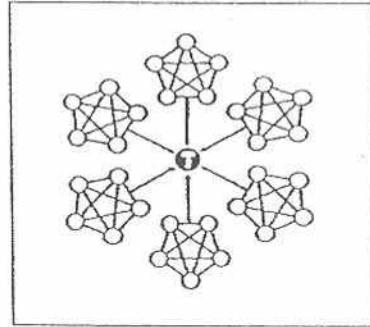
พนมพร เผ่าเจริญ (2542: 225-226) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการสอนที่นักการศึกษาในปัจจุบันสนใจและสนับสนุน เพราะเป็นการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางโดยเตรียมนักเรียนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสุข การสอนแบบนี้เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางสังคมเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ทำงานร่วมกันจนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ของการเรียนกันทุกคน การเรียนแบบร่วมมือมีผลดีแก่ผู้เรียนหลายประการ คือช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการคิด เจตคติต่อการเรียน สมรรถภาพในการทำงานร่วมกันสุขภาพจิตที่ดีและทักษะทางสังคม

การสอนที่ดีควรเป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางสังคม อันมีผลทำให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขในยุคนี้ซึ่งเป็นยุค โลกาภิวัตน์ สภาพการดำรงชีวิตของสังคม เต็มไปด้วยการแข่งขัน มีการเอาर्डเอาเปรียบจึงควรมีการสอนที่ลดการเรียนแบบแข่งขัน และการเรียนตามลำพัง ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์ได้เสนอแนะว่า ผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้เรียน

แบบร่วมมือประมาณร้อยละ 50-60 และเรียนโดยการแข่งขันและเรียนด้วยตนเอง ร้อยละ 40-50 ไม่ควรใช้วิธีใด วิธีหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่ควรใช้หลาย ๆ วิธีผสมผสานกัน ดังแผนภูมิที่ 2

ชั้นเรียนที่ครูเป็นศูนย์กลาง
การเรียนรู้

ชั้นเรียนที่แสดงการเรียนแบบ
ร่วมมือ

แผนภูมิที่ 2 แผนภาพแสดงการเปรียบเทียบลักษณะของการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยครูเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้กับการเรียนแบบร่วมมือ (Artzt and Newman, 1993:448-449)

จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1994: 224-225) ได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกับกลุ่มการเรียนรู้แบบปกติ ดังในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความแตกต่างระหว่างกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกับกลุ่มการเรียนรู้ปกติ

กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ	กลุ่มการเรียนรู้แบบปกติ
1. มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (Positive interdependence)	1. ไม่มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (No interdependence)
2. สมาชิกแต่ละคนมีความรับผิดชอบต่อกัน (Individual Accountability)	2. สมาชิกแต่ละคนไม่ต้องมีความรับผิดชอบต่อกัน (No individual Accountability)
3. สมาชิกในกลุ่มมีความหลากหลาย (Heterogeneous membership)	3. สมาชิกในกลุ่มไม่มีความหลากหลาย (Homogeneous membership)
4. สมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบซึ่งกันและกัน (Responsible for each other)	4. สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบเฉพาะตน (Responsible only for self)
5. เน้นการทำงานและความช่วยเหลือ (Task and maintenance emphasized)	5. เน้นเฉพาะการทำงาน (Only task emphasized)
6. สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมเป็นผู้นำ (Shared leadership)	6. มีผู้นำคนเดียว (One appointed leader)
7. มีการสอนทักษะทางสังคม (Social skills directly taught)	7. ไม่มีการสอนทักษะสังคม (Social skills assumed and ignored)
8. ครูสังเกตการณ์และแนะนำการทำงานกลุ่ม (Teacher observes and intervenes)	8. ครูละเลยไม่สนใจการทำงานกลุ่มของนักเรียน (Teacher ignores group functioning)
9. มีการทำงานเป็นกระบวนการกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ (Group process their effectiveness)	9. ไม่มีการทำงานเป็นกระบวนการกลุ่ม (No group processing)

การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนที่ดีวิธีหนึ่งที่จะจะได้มีการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในประเทศไทยของเรา เนื่องจากคนในสังคมไทยเรานั้นดำรงชีวิตแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน หากมีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตจริงให้แก่เด็ก น่าจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีที่จะช่วยส่งเสริมให้เด็กสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ประเภทของการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอน โดยอาศัยหลักการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มต้องทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพื่อให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ วิธีการเรียนแบบร่วมมือนี้ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อให้ความเหมาะสมกับการเรียนรู้ในลักษณะต่าง ๆ ซึ่ง Slavin (1995: 4-11) ได้พัฒนารูปแบบของการเรียนที่น่าสนใจไว้หลายรูปแบบ และที่ได้รับความนิยมใช้กันโดยทั่วไปในปัจจุบันมีดังนี้

1. วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการต่อบทเรียน(Jigsaw) เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริมความร่วมมือ และถ่ายทอดความรู้ระหว่างเพื่อนในกลุ่ม เทคนิคนี้ใช้กันมากในรายวิชาที่ผู้เรียนต้องเรียนเนื้อหาวิชาจากตำราเรียน เช่น สังคมศึกษา ภาษาไทย เป็นต้น ขั้นตอนกิจกรรมประกอบด้วย

1.1 แบ่งเนื้อหาที่จะเรียนออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ ให้เท่ากับจำนวนสมาชิกในกลุ่ม

1.2 จัดกลุ่มผู้เรียน โดยให้มีความสามารถละกัน แล้วให้สมาชิกแต่ละคนศึกษาหัวข้อที่ต่างกัน

1.3 ผู้เรียนที่ได้หัวข้อเดียวกันจากแต่ละกลุ่มมานั่งด้วยกัน เพื่อทำงานและศึกษาร่วมกันในหัวข้อดังกล่าว

1.4 สมาชิกแต่ละคนออกจากกลุ่มกลับไปกลุ่มเดิมของตนผลัดกันอธิบาย เพื่อถ่ายทอดความรู้ที่ตนศึกษาให้เพื่อนฟังจนครบทุกหัวข้อ

1.5 ครูทดสอบเนื้อหาที่ศึกษาแล้วให้คะแนนรายบุคคล

2. วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการต่อบทเรียน(Jigsaw) เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นจากเทคนิคเดิม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนช่วยเหลือพึ่งพากันในกลุ่มมากขึ้น กระบวนการ Jigsaw เหมือนเดิมทุกประการเพียงแต่ในส่วนการประเมินผล ครูจะนำคะแนนทุกคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนรวมหรือค่าเฉลี่ยสูงสุดจะติดประกาศไว้ที่ป้ายประกาศของห้อง

3. วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Team Games-Tournament TGT) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนในจุดประสงค์ที่ต้องการให้กลุ่มศึกษาประเด็นหรือปัญหาที่มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว หรือมีคำตอบที่ถูกต้องชัดเจน เช่น การคำนวณทางคณิตศาสตร์ การใช้ภาษา ภูมิศาสตร์และทักษะการใช้แผนที่ ความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ ขั้นตอนของกิจกรรมประกอบด้วย

3.1 ครูนำเสนอบทเรียนหรือข้อความรู้ใหม่ให้แก่ผู้เรียน

3.2 แบ่งกลุ่มผู้เรียนโดยความสามารถและเพศ กลุ่มละ 4-5 คน ศึกษาทบทวนความรู้ที่ครูนำเสนอ สมาชิกที่มีความสามารถสูงจะช่วยเหลือสมาชิกที่มีความสามารถด้อยกว่าเตรียมกลุ่มสำหรับแข่งขันในช่วงท้ายสัปดาห์หรือท้ายบทเรียน

3.3 จัดแข่งขัน โดยจัด โต๊ะแข่งขันหรือทีมแข่งขันที่มีตัวแทนของแต่ละกลุ่มที่มีความสามารถใกล้เคียงกันร่วมกันแข่งขันตามรูปแบบและกติกาที่กำหนด คำถามที่ใช้จะเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว

3.4 ให้คะแนนการแข่งขัน โดยให้จัดลำดับคะแนนผลการแข่งขันในแต่ละโต๊ะแล้วผู้เล่นจะกลับเข้ากลุ่มเดิมของตน

3.5 นำคะแนนการแข่งขันของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของทีม ทีมที่ได้คะแนนรวมหรือค่าเฉลี่ยสูงสุดจะได้รางวัล

4. วิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลประโยชน์สัมฤทธิ์ (Student Teams and Achievement Divisions STAD) เทคนิคนี้พัฒนาเพิ่มเติมจากเทคนิค TGT แต่จะให้การทดสอบรายบุคคลแทนการแข่งขัน ขั้นตอนกิจกรรมประกอบด้วย

4.1 ครูเสนอประเด็นหรือเนื้อหาใหม่ โดยการนำเสนอด้วยสื่อที่น่าสนใจ ใช้การสอนโดยตรง หรือประเด็นให้ผู้เรียนอธิบาย

4.2 จัดผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ให้สมาชิกมีความสามารถคละกัน ทั้งความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ

4.3 แต่ละคนร่วมกันศึกษาทบทวนเนื้อหาที่ครูนำเสนอจนเข้าใจ

4.4 ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบ เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาที่เรียน

4.5 ตรวจสอบคำตอบของผู้เรียน นำคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม

4.6 กลุ่มที่ได้คะแนนสูงจะได้รับการชมเชย

5. วิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการสอนเป็นกลุ่มที่ช่วยเหลือเป็นรายบุคคล (Team Assisted Individualization TAI) กิจกรรมนี้เน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนมากกว่าการเรียนรู้ในลักษณะกลุ่ม เหมาะสำหรับการสอนคณิตศาสตร์ การจัดกลุ่มผู้เรียนจะคล้ายกับเทคนิค STAD และ TGT แต่เทคนิคนี้ผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนรู้และทำงานตามระดับความสามารถของแต่ละคน เมื่อทำงานในส่วนของตนเสร็จแล้วจึงไปจับคู่หรือเข้ากลุ่มทำงาน ขั้นตอนการจัดกิจกรรมประกอบด้วย

5.1 จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แบบความสามารถ กลุ่มละ 2-4 คน

5.2 ผู้เรียนทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้วหรือศึกษาประเด็น เนื้อหาใหม่ โดยการอภิปรายสรุปข้อความรู้ หรือถามตอบ

5.3 ผู้เรียนแต่ละคนทำใบงานที่ 1 แล้วจับคู่กันภายในกลุ่มตนเพื่อแลกเปลี่ยนกันตรวจใบงานที่ 1 เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและอธิบายข้อสงสัยหรือข้อผิดพลาดของกลุ่มตนเอง หากผู้เรียนคู่ใดทำใบงานได้ถูกต้องร้อยละ 75 ขึ้นไป ให้ทำใบงานชุดที่ 2 หากคนใดคนหนึ่งหรือคู่ใดได้คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 75 ให้ผู้เรียนทำใบงานชุดที่ 3 หรือ 4 จนกว่าจะทำคะแนนได้มากกว่าร้อยละ 75 ขึ้นไปจึงถือว่าผ่าน

5.4 ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบ

5.5 นำคะแนนผลการสอบของนักเรียนทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม หรือใช้คะแนนเฉลี่ย

5.6 กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดได้รางวัลหรือติดป้ายประกาศ

6. วิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการทำงานที่ได้รับมอบหมาย (Group Investigation GI) เป็นการจัดกลุ่มผู้เรียนเพื่อเตรียมการทำโครงการกลุ่มหรือทำงานที่ครูมอบหมาย ก่อนใช้เทคนิคนี้ครูต้องฝึกทักษะการสื่อสารทางสังคมให้ผู้เรียนก่อน เหมาะสำหรับการสืบค้นความรู้หรือเพื่อแก้ปัญหาเพื่อหาคำตอบในประเด็นหรือหัวข้อที่สนใจ เช่น การเรียนในวิชาชีววิทยา หรือสิ่งแวดล้อม ขั้นตอนการจัดกิจกรรมประกอบด้วย

6.1 ครูและผู้เรียนร่วมกันอภิปราย ทบทวนเนื้อหาหรือประเด็นที่กำหนด

6.2 แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กระจายความสามารถกลุ่มละ 2-4 คน

6.3 แบ่งเรื่องที่ศึกษาเป็นหัวข้อย่อย ๆ แต่ละหัวข้อเป็นใบงานที่ 1 ใบงานที่ 2 ใบงานที่ 3

6.4 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกทำหนึ่งหัวข้อ โดยให้นักเรียนที่เรียนอ่อนในกลุ่มเลือกหัวข้อที่จะศึกษาก่อน หรือให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มกันหาคำตอบตามใบงานแล้วนำคำตอบทั้งหมดมารวมกันเป็นคำตอบที่สมบูรณ์

6.5 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายเรื่องจากใบงานที่ศึกษา จนเป็นที่เข้าใจของทุกคนในกลุ่ม

6.6 ให้แต่ละกลุ่มรายงานผลการศึกษา โดยเริ่มจากกลุ่มที่ทำใบงานที่ 1 จนถึง ใบงานสุดท้าย แล้วชมเชยกลุ่มที่ทำใบงานได้ถูกต้องที่สุด

7. วิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบ Learning Together (LT) เป็นวิธีที่เหมาะสมกับการสอนวิชาที่มีโจทย์ปัญหา การคำนวณหรือการฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมคือ

7.1 ครูและนักเรียน อภิปราย สรุปเนื้อหาที่เรียนในคาบที่แล้ว

7.2 แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มกระจายความสามารถกัน กลุ่มละ 4-5 คน

7.3 ครูแจกใบงานกลุ่มละ 1 แผ่น

7.4 แบ่งหน้าที่ของผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มดังนี้

คนที่ 1 อ่านคำสั่งหรือขั้นตอนการทำงาน

คนที่ 2 ฟังขั้นตอนและจดบันทึก

คนที่ 3 อ่านคำถามและหาคำตอบ

คนที่ 4 ตรวจสอบคำตอบ

7.5 แต่ละกลุ่มส่งกระดาษคำตอบเพียงแผ่นเดียว แต่ละกลุ่มส่งงาน 1 ชิ้น ผลงานที่เสร็จแล้วเป็นผลงานที่ทุกคนยอมรับ ซึ่งทุกคนในกลุ่มจะได้คะแนนเท่ากัน

7.6 ปิดประกาศชมเชยกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด

8. วิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบ Numbered Heads Together เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมประกอบด้วย

8.1 เตรียมประเด็นปัญหา หรือข้อคำถามที่จะให้ผู้เรียนศึกษา

8.2 แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยผู้เรียนที่เก่ง ผู้เรียนที่ปานกลาง 2 คน ผู้เรียนที่อ่อน 1 คน แต่ละคนมีหมายเลขประจำตัว

8.3 ถามคำถาม มอบหมายงานให้ทำ

8.4 ให้ผู้เรียนอภิปรายในกลุ่มย่อยจนมั่นใจว่าสมาชิกทุกคนเข้าใจคำตอบ

8.5 ครูถามคำถามในประเด็นที่กำหนด โดยเรียกหมายเลขประจำตัวผู้เรียนคนใดคนหนึ่งในกลุ่มตอบ

8.6 ให้คำชมเชยกลุ่มที่สมาชิกตอบคำถามได้ถูกต้องมากที่สุด ผู้เรียนทุกคนตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำตอบที่ตนและกลุ่มรวมกันศึกษา ชักถามทำความเข้าใจข้อคำถามจนชัดเจน

9. วิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการร่วมกลุ่ม (Co-op-Co-op) เป็นเทคนิคที่เน้นการทำงานร่วมกันโดยสมาชิกของกลุ่มมีความสามารถและความถนัดต่างกันได้แสดงบทบาทหน้าที่ที่ตนถนัดเต็มที่ ผู้ที่เรียนเก่งได้ช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อน เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการคิดระดับสูงทั้งการวิเคราะห์ และการสังเคราะห์ และเป็นวิธีการที่สามารถนำไปใช้สอนวิชาใดก็ได้ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีดังนี้

9.1 กำหนดข่ายประเด็นหรือเนื้อหาตามจุดประสงค์ ที่จะให้ผู้เรียนได้ศึกษา

9.2 ผู้เรียนทั้งชั้นร่วมกันอภิปรายเพื่อกำหนดประเด็นหรือหัวข้อที่จะศึกษา

9.3 กำหนดกลุ่มย่อยโดยให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มมีความสามารถคละกัน

6.4 แต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อที่จะศึกษา

9.5 สมาชิกในแต่ละกลุ่มช่วยกันกำหนดหัวข้อย่อยแล้วแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ โดยให้สมาชิกแต่ละคนเลือกศึกษาหัวข้อย่อยคนละหนึ่งหัวข้อ

9.6 สมาชิกนำผลงานมารวมกันเป็นงานกลุ่ม อาจมีการอ่านทบทวนและปรับแต่งภาษา ให้ผลงานกลุ่มที่ทำร่วมกัน มีความสละสลวยต่อเนื่อง เตรียมผู้ที่จะนำเสนอผลงานกลุ่ม

9.7 นำผลงานกลุ่มเสนอต่อชั้นเรียน

9.8 ทุกกลุ่มช่วยกันประเมินผล

10. วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการบูรณาการการอ่าน และการเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition CIRC) เป็นแนวทางการนำเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษา มีขั้นตอนกิจกรรมคือ

10.1 การสร้างกลุ่มการอ่าน โดยแบ่งผู้เรียนกลุ่มละ 8-15 คน ตามระดับความสามารถ

10.2 จัดกลุ่มย่อยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานเป็นคู่ ๆ หรือกลุ่มละ 3 คน ตามความเหมาะสม นำกลุ่มย่อยที่สร้างขึ้นไปจับคู่กับกลุ่มย่อยจากกลุ่มอ่านกลุ่มอื่น เพื่อให้แต่ละกลุ่มมีสมาชิกที่มีความสามารถคละกันทั้งความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ

10.3 กิจกรรมการอ่านขั้นพื้นฐาน ผู้เรียนทุกคนอ่านหนังสือที่บังคับตามหลักสูตร จากนั้นครูจะเล่าเรื่องให้นักเรียนฟังวันละ 20 นาที หลังจากเล่าเรื่องจะนำหนังสือมาเสนอ ให้ผู้เรียนสนใจหรืออยากอ่าน ผู้เรียนได้รับมอบหมายให้อ่านหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับการอ่าน

10.4 หลังจากทำกิจกรรมเสร็จให้เพื่อนในกลุ่มลงชื่อรับรองว่าได้ทำกิจกรรม และเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

10.5 หลังจากเรียนแต่ละครั้งจะมีการทดสอบย่อยโดยใช้เวลาสั้น ๆ

10.6 ในแต่ละสัปดาห์ครูจะสอบอ่านแก่ผู้เรียนหนึ่งครั้ง โดยเน้นการสอบอ่านจับใจความ แล้วมอบหมายงานให้ผู้เรียนฝึกอ่านจับใจความ

10.7 ครูจะสอนเขียนในขณะที่เรียนกลุ่มย่อยหลังจากเรียนในชั้นเรียน 3 ชั่วโมง โดยเขียนเรื่องที่ตนเองสนใจและชอบ

ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยกันเป็นกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกันมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ความสำเร็จของแต่ละคนมีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มด้วย

กรมวิชาการ (2543: 41) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อนักเรียนทั้งในด้านสังคมและวิชาการดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกเพราะทุก ๆ คน ร่วมมือในการทำงาน เป็นกลุ่มทุก ๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน
2. ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็นลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กที่เรียนไม่เก่งทำให้เด็กเก่งเกิดความภาคภูมิใจ รู้จักสละเวลา ส่วนเด็กอ่อนเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจ ของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน
4. ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมคิด การระดมความคิด นำข้อมูล ที่ได้มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มาก คิดวิเคราะห์และเกิดการตัดสินใจ
5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม ทำให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัวในการอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน

6. ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกัน กับผู้อื่น ได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

จากข้อสรุปเกี่ยวกับประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือดังกล่าวข้างต้นนั้น จะเห็นว่าการเรียนแบบร่วมมือ นอกจากผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาแล้ว ยังได้เรียนรู้ทักษะทางสังคม การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเป็นการพัฒนาตนเองหลาย ๆ ด้าน ทั้งด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา ควบคู่กันไป

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบเอส ที เอ ดี

วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี)

โรเบิร์ต อี สลาบิน (Robert. E.Slavin) แห่งมหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ (John Hopkins University) ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบ STAD ดังต่อไปนี้ (Slavin, 1995: 54-62)

ความเป็นมาของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี)

การเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) ซึ่งพัฒนาโดยสลาบิน (Robert E.Slavin) ผู้อำนวยการ โครงการศึกษาระดับประถมศึกษา ศูนย์การวิจัยประสิทธิภาพการเรียนของผู้เรียนที่มีปัญหาทางด้านวิชาการแห่งมหาวิทยาลัยจอห์นฮอปกินส์ สหรัฐอเมริกา และเป็นผู้เชี่ยวชาญ

สอนคณิตศาสตร์ สลาวิน ได้พัฒนาเทคนิคนี้ เพื่อแก้ปัญหาทางการศึกษา โดยมุ่งเน้นทักษะการคิด การเรียนที่เป็นระบบ ผู้เรียนเรียนเป็นกลุ่ม และยังเป็นวิธีการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้เรียน

ลักษณะการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี)

STAD ย่อมาจาก Student Teams-Achievement Divisions หมายถึง วิธีการเรียนการสอน แบบร่วมมือ ซึ่งแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-6 คน ประกอบด้วยสมาชิกที่มีระดับ ความสามารถแตกต่างกัน ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มหรือแต่ละทีมจะทำกิจกรรมร่วมกัน โดยการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ปรึกษาหารือกัน ให้ความช่วยเหลือกัน เพื่อให้สมาชิกแต่ละ คนของกลุ่มมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนแต่ละบท ผู้เรียนจะร่วมมือกันศึกษาหาความรู้ แต่ใน การทดสอบผู้เรียนแต่ละคนจะช่วยเหลือกัน ไม่ได้ ผลการทดสอบของผู้เรียนจะพิจารณา เป็น 2 ระดับ คือ พิจารณาเป็นรายบุคคล และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ซึ่งส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของ กลุ่ม ทุกคนมีส่วนทำให้คะแนนของกลุ่มเพิ่มหรือลด ผู้เรียนที่เก่งจะพยายามช่วยเหลือผู้เรียนที่อ่อน ด้วยการอธิบาย หรือแนะนำให้เข้าใจเรื่องที่เรียนเพื่อที่จะทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงขึ้น โดยครู มีรางวัลเป็นการเสริมแรงด้วยการกล่าวชมเชยหรือมอบประกาศนียบัตรแก่ผู้เรียนทั้งกลุ่มหรือเป็น รายบุคคล เมื่อผู้เรียนสามารถทำคะแนน ได้ ตามหลักเกณฑ์ที่ครูกำหนดไว้

โครงสร้างของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี)

สลาวิน (Slavin, 1995: 315-316) กล่าวว่า การเรียนการสอนในชั้นเรียนประกอบด้วย โครงสร้าง 3 ส่วนดังนี้

1. โครงสร้างกิจกรรม คือ กิจกรรมทั้งหมดที่ทำการเรียนการสอนแต่ละวัน กิจกรรม ในชั้นเรียนที่ใช้กันทั่วไป ได้แก่ การบรรยายของครู การอภิปรายในชั้นเรียน และการทำแบบฝึกหัด การแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย เป็น โครงสร้างกิจกรรมอย่างหนึ่ง
2. โครงสร้างรางวัล เช่น คะแนน คำชมเชยของครูหรือสิ่งของ การให้รางวัลจะมีปริมาณ และความถี่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้น บางกรณีการให้รางวัลแก่ผู้เรียนอาจ ขึ้นอยู่กับการทำงานของเพื่อนร่วมชั้นในลักษณะที่แข่งขันร่วมกัน หรือเป็นการให้รางวัลเฉพาะ บุคคลโดยไม่ขึ้นต่อกัน โครงสร้างแต่ละชนิดจะมีผลต่อการกระทำ และความเป็นอันหนึ่ง อันเดียวกัน
3. โครงสร้างอำนาจ คืออำนาจในการควบคุมกิจกรรมในชั้นเรียน ผู้เรียนอาจควบคุมตนเอง หรือเพื่อน หรือครูเป็นผู้ควบคุม

กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) มีกฎเกณฑ์และขั้นตอนดังนี้

1. กฎเกณฑ์ที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) มี 2 ประการ ดังนี้

1.1 เป้าหมายของกลุ่ม (Group Goal) มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียน เพราะสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะได้ทราบเป้าหมายในการร่วมมือกันทำงาน ถ้าปราศจากกฎเกณฑ์การทำงานจะไม่ประสบผลสำเร็จ

1.2 ความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Accountability) สมาชิกในกลุ่มทุกคนมีความรับผิดชอบต่อตนเองเท่า ๆ กับการรับผิดชอบต่อกลุ่ม คือ กลุ่มจะได้รับการชมเชย หรือได้รับคะแนนเป็นผลสืบเนื่องมาจากคะแนนรายบุคคลของสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งนำไปคำนวณเป็นคะแนนของกลุ่มโดยใช้ระบบ “กลุ่มสัมฤทธิ์”

กฎเกณฑ์ทั้ง 2 ข้อนี้มีความสัมพันธ์กัน คือเป้าหมายของกลุ่มเป็นสิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะช่วยเหลือสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มให้เรียนรู้ได้เหมือนกับตนเอง ถ้าปราศจากเป้าหมายของกลุ่ม ผู้เรียนก็จะทำงานผิดจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นผู้เรียนจึงควรทราบเป้าหมายของกลุ่มเพื่อความสำเร็จในการเรียน ขณะเดียวกันถ้าปราศจากความรับผิดชอบ ต่อตนเอง ของสมาชิกในกลุ่ม ไม่ปฏิบัติงานกับเพื่อนในกลุ่มและไม่ให้ความร่วมมือ เป็นสาเหตุให้วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ประสบความล้มเหลวได้ ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ช่วยพัฒนาทักษะด้านการอ่านแล้วยังได้ช่วยพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของผู้เรียนอีกด้วย

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) มีดังนี้ คือ

1. การนำเสนอในชั้นเรียน (Class presentation) มีการแนะนำสื่อ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ตั้งแต่ในระยะเริ่มแรกของนำเสนอในชั้นเรียน ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปการสอนโดยตรง การบรรยาย และตามด้วยการอภิปรายของครู รวมไปถึงการนำเสนอโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ การนำเสนอในชั้นเรียนโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) แตกต่างจากการสอนโดยทั่วไปคือ ผู้เรียนต้องตระหนักว่า ตนจะต้องตั้งใจเรียนในระหว่างที่มีการเรียนการสอน เพราะการตั้งใจเรียนอย่างจริงจังจะช่วย ทำให้ผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบได้คะแนนดี และคะแนนของแบบทดสอบจะเป็นตัวตัดสินคะแนนของกลุ่มด้วย

2. การเรียนเป็นกลุ่มย่อย (Teams) ในแต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยสมาชิก 4-5 คน ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้เรียนทั้งห้องผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะแบ่งความสามารถทางการเรียน เพศ สัญชาติ หรือเชื้อชาติ การแบ่งกลุ่มแบบนี้ มีจุดประสงค์หลักเพื่อให้สมาชิกในกลุ่มได้เกิดการเรียนรู้และเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำแบบทดสอบของสมาชิกในกลุ่มด้วย หลังจากที่ผู้สอนได้สอนเนื้อหาบทเรียนให้กับผู้เรียนทั้งชั้นแล้ว ผู้เรียนจะแยกกันทำงานเป็นกลุ่ม โดยศึกษาจากบัตรงานส่วนใหญ่แล้วกิจกรรมกลุ่มจะอยู่ในรูปของการอภิปราย การแก้ปัญหาร่วมกัน การเปรียบเทียบคำตอบ การแก้ไขความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนของสมาชิกในกลุ่มการทำงานเป็นกลุ่มถือว่าเป็นลักษณะที่สำคัญที่สุดของวิธี STAD โดยสมาชิกในกลุ่มต้องทำให้ดีที่สุด เพื่อกลุ่มของตนและกลุ่มก็จะต้องทำให้ดีที่สุดเช่นกันเพื่อช่วยเหลือสมาชิกแต่ละคน ในกลุ่มนั้นๆ สมาชิกในกลุ่มต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาอย่างถ่องแท้การทำงานเป็นกลุ่มลักษณะนี้นั้นถึงความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่มและการนับถือตนเองด้วย

3. การทดสอบ (Quizzes) หลังจากที่ครูได้เสนอบทเรียน ไปแล้ว 1-2 คาบ ครูจะทำการทดสอบผู้เรียนเป็นรายบุคคล (Individual quizzes) โดยไม่เปิดโอกาสให้มีการปรึกษากันในขณะที่ทำการทดสอบ ด้วยเหตุนี้ผู้เรียนแต่ละคนจึงต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองในการเรียนรู้

4. คะแนนความก้าวหน้ารายบุคคล (Individual improvement scores) แนวคิดของการให้คะแนนแบบนี้เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนบรรลุวัตถุประสงค์และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถ ทำคะแนนให้ดีกว่าครั้งก่อน ผู้เรียนแต่ละคนสามารถทำคะแนนสูงสุดให้กลุ่มตนได้ด้วยวิธีนี้ ผู้เรียนแต่ละคนจะมีคะแนนฐาน ซึ่งคิดมาจากคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลายๆ ครั้งที่ผ่านมาผู้เรียนแต่ละคนจะได้คะแนนเพื่อช่วยกลุ่มของตนหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับว่าตนสามารถทำคะแนนทดสอบย่อยได้สูงกว่าคะแนนฐานเพียงใด

5. การยกย่องความสำเร็จของกลุ่ม (Team recognition) กลุ่มจะได้รับรางวัลถ้าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การเสริมแรงเป็นสิ่งสำคัญในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความประทับใจและสนใจเรียนมากขึ้น การเสริมแรงมีทั้งการเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) และการเสริมแรง ทางลบ (Negative Reinforcement) การเสริมแรงทางบวกเช่น การให้รางวัล การกล่าวคำชมเชย การให้คะแนน เป็นต้น สำหรับการเสริมแรงทางลบ เช่น การลงโทษ การตัดคะแนน การกล่าวคำหยาบคาย (อารี พันธุ์ณี. 2540: 114-115) ในการเรียนการสอนครูจะใช้การเสริมแรงทั้ง 2 ลักษณะ โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ทั้งนี้ จากการทดสอบของเฮอร์ล็อก (Hurlock. 1996) พบว่า เด็กโตชอบการชมเชยมากกว่าการตำหนิ สำหรับเด็กที่เรียนเก่งเมื่อได้รับการตำหนิ จะพยายามกระทำสิ่งต่างๆ ให้ดีขึ้นกว่าการได้รับคำชมเชย

หลักการพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลประโยชน์
(เอส ที เอ ดี)

หลักการพื้นฐานที่สำคัญต่อการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลประโยชน์
(เอส ที เอ ดี) มี 5 ประการ คือ (ชูศรี สนิทประชากร. 2534: 47-48)

1. การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวก (Positive Interdependence) เมื่อมีการจัดกลุ่ม
ผู้เรียนแล้ว ผู้เรียนจะต้องแบ่งหน้าที่กัน ดังต่อไปนี้

1.1 ประธาน ทำหน้าที่ควบคุมการทำงานกลุ่ม วางแผน รับเอกสาร และรวบรวมงาน

1.2 รองประธาน ทำหน้าที่แทนประธานเมื่อประธานไม่อยู่

1.3 เลขานุการ ทำหน้าที่บันทึกข้อมูล ความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่ม

1.4 สมาชิก มีหน้าที่ประสานงานและเสนอความคิดเห็นภายในกลุ่ม

ทุกคนจะมีส่วนร่วมในการทำงาน โดยการรับรู้จุดมุ่งหมายของการเรียน เพื่อให้
การเรียนรู้ประสบความสำเร็จ การทำงานของกลุ่มมีลักษณะที่ต้องร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
อาจมีการแบ่งปันข้อมูลหรืออุปกรณ์ซึ่งนำมาประกอบการเรียนรู้ร่วมกัน

2. การปฏิสัมพันธ์โดยตรงในระหว่างการทำงานกลุ่ม (Face to Face Promotive Interaction)
ผู้เรียนจะต้องทำงานประสานกันอย่างใกล้ชิด โดยการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและ
กัน การสรุปเรื่อง การอธิบาย การขยายความในบทเรียนให้แก่เพื่อนสมาชิก ในกลุ่มเปิดโอกาส
ให้สมาชิกในกลุ่มได้เสนอแนวความคิดใหม่ๆ เพื่อคัดเลือกสิ่งที่ดี ถูกต้อง และเหมาะสมที่สุด

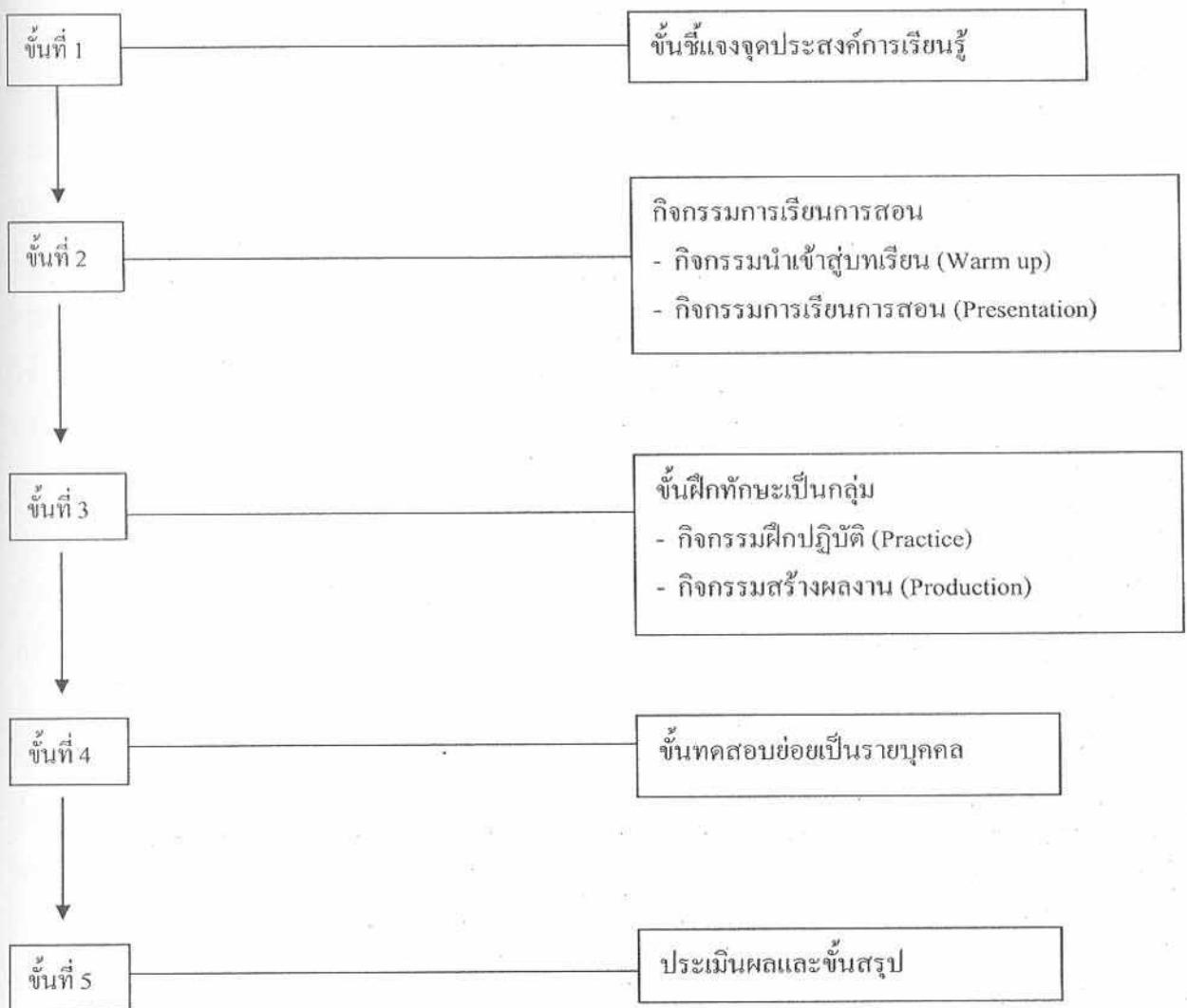
3. การรับผิดชอบงานของกลุ่ม (Individual Accountability at Group Work) การจัดการเรียน
แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลประโยชน์ (เอส ที เอ ดี) จะประสบความสำเร็จเมื่อสมาชิก
ทุกคนภายในกลุ่มมีความรู้ในเนื้อหาที่เรียนอย่างแท้จริง หรือได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่ม
ให้ผู้เรียนได้ทุกคน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการทดสอบเพื่อประเมินผลว่าทุกคนเข้าใจหรือไม่ ซึ่งครู
อาจใช้วิธีทดสอบ โดยการสุ่มเรียกบุคคลใดบุคคลหนึ่งในกลุ่มให้เป็นผู้ตอบคำถาม วิธีการนี้จึงต้อง
ช่วยกันในการเรียนรู้ และช่วยกันทำงาน มีความรับผิดชอบต่องานของตนเป็นพื้นฐาน จะต้องเข้าใจ
ในงานที่ตนรับผิดชอบอย่างชัดเจน จึงจะก่อให้เกิดผลสำเร็จของกลุ่ม

4. การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย (Social skills) ในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก
ประมาณ 4-5 คน การทำงานร่วมกันจะฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะในการพูด การยอมรับความสามารถ
ของผู้อื่น การแก้ปัญหาความขัดแย้ง และการประเมินผลการทำงานของกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มสามารถ
ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) ทำให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์เกี่ยวกับการทำงาน
ของกลุ่มเพื่อให้ประสบความสำเร็จ เกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง รวมทั้งการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรม

ของสมาชิกภายในกลุ่มหรือการทำงานของกลุ่ม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลประโยชน์สัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งช่วยส่งเสริมทักษะทางสังคมทางด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถออกไปสู่สังคมภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลประโยชน์สัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของสลาวิน (Slavin, 1995: 71-81) นั้น ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนโดยสรุปได้ดังแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลประโยชน์สัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี)

รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลประโยชน์ (เอส ที เอ ดี) มีขั้นตอนที่สำคัญ แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ขั้นตอนก่อนเรียน เป็นขั้นกำหนดคะแนนฐานก่อนเรียน ได้จากการทดสอบ ขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน โดยแบ่งเป็นกิจกรรมนำเสนอ (Warm up) และกิจกรรมการเรียนการสอน (Presentation) ขั้นฝึกทักษะเป็นกลุ่ม เป็นขั้นที่นักเรียนร่วมมือทำกิจกรรมกันภายในกลุ่มมีการแบ่งหน้าที่กันทำงานและเปลี่ยนความคิดเห็นและร่วมกันตรวจสอบผลงานที่ร่วมกันทำโดยแบ่งเป็นกิจกรรมปฏิบัติ (Practice) การให้นักเรียนร่วมกันศึกษาเนื้อหา ร่วมกันอภิปราย ตอบคำถาม แก้ไขปัญหา กิจกรรมสร้างผลงาน (Production) นักเรียนนำความรู้และประสบการณ์มาร่วมกันสร้างงานเขียนใหม่ที่มีลักษณะคล้ายกับแบบฝึกที่ทำไปแล้วอย่างหลากหลาย ขั้นทดสอบเป็นรายบุคคลเป็นขั้นที่นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล ขั้นประเมินผลและขั้นสรุป คือนำคะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคนมาเปรียบเทียบกับคะแนนฐานเพื่อหาคะแนนพัฒนาแล้วนำคะแนนที่ทุกคนทำได้มาเฉลี่ยเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มใดมีคะแนนตามเกณฑ์ที่ครูกำหนดไว้ก็จะได้รับรางวัล

การเรียนแบบร่วมมือมีการพัฒนาเพื่อให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ในลักษณะต่าง ๆ โดยที่แต่ละเทคนิคก็มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันไป ซึ่งครูผู้สอนจะเลือกเทคนิคใดไปใช้นั้นควรต้องเลือกให้เหมาะสมกับสภาพนักเรียน สภาพห้องเรียน ตลอดจนเนื้อหาวิชาที่สอนเพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลประโยชน์ (เอส ที เอ ดี) เนื่องจาก Slavin (1995: 5-6) ได้กล่าวไว้ว่าการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลประโยชน์นั้นสามารถใช้ได้กับทุกวิชา ทุกระดับชั้นตั้งแต่ เกรด 2 จนถึงระดับมหาวิทยาลัย และเหมาะสมที่สุดสำหรับการสอนที่มีวัตถุประสงค์ชัดเจน เช่น การคำนวณทางคณิตศาสตร์ การใช้ภาษาเป็น

กล่าวโดยสรุป วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลประโยชน์ (เอส ที เอ ดี) เป็นวิธีการเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย ที่ละทิ้งความสามารถและเพศ กิจกรรมการเรียนส่วนมากจะให้นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติและค้นคว้าด้วยตนเอง ทุกคนในกลุ่มมีการร่วมมือกันทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รวมถึงการเรียนรู้สภาพอารมณ์ การปรับตัว อาจจะเป็นแนวทางในการนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคลต่อไป

การคัดเลือกบทอ่าน

ความสนใจในการอ่านของวัยรุ่นตอนต้น (อายุ 11-15 ปี) การคัดเลือกบทอ่านที่ตรงกับ ความสนใจของผู้อ่านจะทำให้ผู้อ่านเกิดแรงจูงใจในการอ่าน สนใจและตั้งใจอ่านมากขึ้น ทั้งนี้

เพราะผู้อ่านแต่ละวัยจะมีความสนใจในการอ่านที่แตกต่างกันไป นักการศึกษาหลายท่านได้ทำการศึกษาความสนใจในการอ่านของวัยรุ่นตอนต้น ไว้ดังนี้

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2535: 35) กล่าวว่า เด็กชายวัย 11 ปี ของเรื่องผจญภัย ตื่นเต้น ลึกกลับ เรื่องจริง เรื่องพิศวง ชีวิตเด็ก ธรรมชาติและชีวิตของสัตว์ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความกล้าหาญ การกีฬา เด็กชายวัย 12-13 ปี จะสนใจประวัติศาสตร์ ชีวิตประวัติและหนังสือ ที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและสังคม เด็กหญิงชอบนิยายทราปซึ่ง

ทัศนาศลัตยะนันท์และลัดดา รุ่งวิสัย (2534:103) ได้ทำการศึกษาความสนใจวรรณกรรม ซึ่งตอบสนองความต้องการของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นอ่านเพื่อความรู้ ความสนุกสนาน การพัฒนาตนเอง เสริมการเรียน และไขข้อข้องใจ วัยรุ่นสนใจ วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ กีฬา และเทคโนโลยี ตามลำดับ

ทองประดับ ลิ้มตระกูล (2516: 223-225) ศึกษาความสนใจและแนวการอ่านหนังสือของนักเรียนอายุ 13-18 ปี ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก นครสวรรค์ สระบุรี อ่างทอง พบว่านักเรียนอายุ 13 ปี สนใจอ่านหนังสือ นิทานตลกขบขัน หนังสือเกี่ยวกับการเรียนรู้ หนังสือเกี่ยวกับการศึกษา นิทานพื้นบ้าน เรื่องแปลก เรื่องเล่า เกินความจริง ตามลำดับ

จากผลการศึกษาสรุปได้ว่าวัยรุ่นตอนต้นสนใจอ่านบทอ่านเกี่ยวกับเรื่องตื่นเต้น สนุกสนาน วิทยาศาสตร์ นิทาน โดยมุ่งอ่านเพื่อความรู้และความบันเทิง

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

กิติมา ปรีดีติติก (2542. หน้า 278-279) ได้รวบรวมความหมายของความพึงพอใจในการทำงานดังนี้

1. ความพึงพอใจในการทำงานตามแนวคิดของ คาร์เตอร์ (Carter) หมายถึง คุณภาพ สภาพ หรือระดับความพึงพอใจของบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจ และทัศนคติ ของบุคคลที่มีต่อคุณภาพและสภาพของงานนั้น ๆ

2. ความพึงพอใจในการทำงานตามแนวคิดของ เบนจามิน (Benjamin) หมายถึง ความรู้สึกที่มีความสุข เมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ความต้องการ หรือแรงจูงใจ

3. ความพึงพอใจในการทำงานตามแนวคิดของ เอิร์นเนสท์ (Ernest) และ โจเซฟ (Joseph) หมายถึง สภาพความต้องการต่าง ๆ ที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่การงานแล้วได้รับ การตอบสนอง

4. ความพึงพอใจตามแนวคิดของ จอร์จ (George) และเลโอนาร์ด (Leonard) หมายถึง ความรู้สึกพอใจในงนที่ทำและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้บรรลุวัตถุประสงค์

สมพงษ์ เกษมสิน (2518: หน้า 298) บุคคลจะเกิดความพึงพอใจได้นั้น จะต้องมี การจูงใจ ได้กล่าวถึงการจูงใจว่า การจูงใจเป็นการชักจูงให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม โดยมีมูลเหตุ ความต้องการ 2 ประการ คือ ความต้องการทางร่างกายและความต้องการทางจิตใจ

นฤมล มีชัย (2535: 15) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่อ การปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่และความรับผิดชอบนั้นๆ ด้วยใจรัก มีความกระตือรือร้นในการ ทำงาน พยายามตั้งใจทำงานให้บรรลุเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพสูงสุด มีความสุขกับงานที่ทำ และมีความพอใจ เมื่องานนั้นได้ผลประโยชน์ตอบแทน

จากแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึก หรือเจตคติที่ทำให้เกิดความสุข ความพอใจ ที่ได้รับการตอบสนองทางร่างกายหรือจิตใจจาก การปฏิบัติตามภาระหน้าที่นั้นๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

เกสินี วัชรเสถียร (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และการสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทางสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 70 และผ่านเกณฑ์เป้าหมายค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนในวิชาภาษาอังกฤษที่กำหนดเป้าหมายไว้ร้อยละ 65 ทุกคน ซึ่งสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนจากการนำรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และการสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทางมาใช้พัฒนานักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนมี การพัฒนาตนเองได้สูงขึ้น อีกทั้งผู้เรียนยังมีทักษะทางสังคมสูงขึ้นในด้านความมีระเบียบวินัย ความสามัคคี ความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่มการตระหนัก ในคุณค่าของตนเอง มีความเชื่อมั่น ในตนเอง และกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษนั้นหนา เจริญสุข (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ (STAD) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโป่งตามุข อำเภอพานทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 28 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบจับฉลาก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะ ทาง การเขียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีเจตคติ

ต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะ การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ STAD อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

สุจิตรา เวทยานวงศ์ (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือประเภท STAD กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือประเภท STAD มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือประเภท STAD มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

เสาวภา นันทกิจ(2546: บทคัดย่อ)ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 33 คน ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษหลังการเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาในกลุ่มสูง กลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศรีวิตรา รักพุดชา (2547: บทคัดย่อ)ได้ทำการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 1 โดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโคตนครพิทยา จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 28 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเวลา 15 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็น มีทักษะในการทำงานกลุ่ม มีความรับผิดชอบให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จึงส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการทักษะภาษาอังกฤษดีขึ้น

อามัลไฉณี คาโอะ (2542: บทคัดย่อ)ได้ทำการศึกษางานวิจัยเรื่องผลการเรียนแบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแสงธรรมวิทยา จังหวัดนราธิวาสที่กำลังศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ อ 015 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 74 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบเจาะจง นักเรียนหญิง 39 คน นักเรียนชาย 35 คน ซึ่งแยกการเรียน ระยะเวลาในการทดลองทั้งหมด 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังสอนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนแบบร่วมมือ

งานวิจัยต่างประเทศ

Allen (1999: 135-136) ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักเรียนระหว่างการเรียนแบบร่วมมือและแบบบรรยาย เป้าหมายในการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักเรียนในห้องเรียนวิทยาศาสตร์ที่เรียนด้วยวิธีเรียนแบบร่วมมือกับห้องเรียนวิทยาศาสตร์ที่เรียนด้วยวิธีแบบบรรยายจากครูผู้สอน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนคณิตศาสตร์/วิทยาศาสตร์และนักเรียนเกรด 5 ในโรงเรียนเอกชนประมาณ 300 คน โดยแบ่งครูและนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มและใช้วิธีในการสอน 2 วิธี พบว่าส่วนใหญ่พฤติกรรมในทางที่ไม่ดีไม่เหมาะสมของนักเรียนจะเกิดขึ้น ในห้องที่เรียน ด้วยวิธีบรรยายจากครูผู้สอน

Chung (1999: 234-235) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในห้องเรียนทั่ว ๆ ไป ซึ่งเก็บข้อมูลจากโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนจำนวน 8 คน นักเรียนที่เรียนห้องเรียนทั่วไปจำนวน 18 คน และนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจำนวน 12 คน โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นหลัก มีการสังเกต จากการวิเคราะห์โดยใช้ทฤษฎีของคิอูอิในเรื่องการปฏิสัมพันธ์และของไวไวโกสกีในการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเบื้องต้น พบว่าการเรียนแบบร่วมมือส่งผลให้นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองมีความรู้ทางวิชาการสูง ด้านสังคมเพิ่มขึ้นและมีทักษะทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

Dimas (1995: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อการยอมรับตนเองของนักเรียนที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน เกรด 6 จำนวน 3 คน โดยทำการศึกษาเป็นรายกรณี โดยครูและผู้วิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้จากการสัมภาษณ์ การบันทึกกระเปาะสนทนาของโรงเรียน สัมภาษณ์ บันทึกรายการในขณะนักเรียนทำกิจกรรมและจดบันทึก ผลการวิจัยพบว่า การทำงานกลุ่มมีผลกระทบทางบวกต่อการยอมรับตนเองของนักเรียน การทำงานกลุ่มจะรวมถึงการทำกิจกรรมร่วมกัน ได้ตอบสนอง และความรู้สึกในการช่วยเหลือหรือได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อน

John et al. (2000: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพบว่าโปรแกรมจะพัฒนาการอ่านจับใจความ โดยทดลองกับนักเรียนเกรด 2 ของโรงเรียน Illinois School จากหลักฐานปัญหาในการอ่าน ซึ่งประกอบด้วย การสังเกตรายวันของครู การสำรวจการอ่านของนักเรียนและการประเมินที่ชี้ให้เห็นถึงระดับของการอ่านจับใจความของนักเรียน จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ขาดการสนับสนุนจากผู้ปกครอง นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการอ่าน และไม่มีเวลาสำหรับอ่าน จากการศึกษาเอกสารประกอบกับการวิเคราะห์ปัญหาได้เลือกการจัดนวัตกรรม 3 กลุ่มได้แก่

1. การเขียนที่จะพัฒนากระบวนการอ่าน

2. การอ่านโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม การพูดคุยเพื่อโน้มน้าวไปสู่การเลือกหนังสือด้วยตนเอง .

3. ครูอ่านให้ฟัง การใช้เทคนิคการตั้งคำถาม QAR เสริมพื้นความรู้เดิมจากสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัว จากการวิจัย พบว่า กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนเกรด 2 มีความสามารถในการอ่านจับใจความเพิ่มขึ้น นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเล่าเรื่องและตอบคำถามได้ทั้งคำถามแบบตอบ โดยตรงจากเนื้อเรื่อง (explicit) และคำถามที่ต้องอาศัยข้อมูลที่ไม่ปรากฏในเรื่อง (implicit) จากผลการวิจัยเป็นการเน้นให้เห็นว่า ผลที่ได้มาจากทักษะการเขียนและกลวิธีในการอ่าน การจัดสภาพแวดล้อมในการอ่าน

Meekins (1987: 421) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนแบบ Cooperative Learning ประเภท STAD ที่มีผลต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และการยอมรับทางสังคมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยศึกษาจากนักเรียนเกรด 5 จำนวน 55 คน ใช้เวลาในการศึกษา 18 วัน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรม การเรียนแบบ STAD มีความก้าวหน้าทางวิชาการมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

Morgan (1998: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการเรียนแบบรายบุคคลและการเรียนแบบร่วมมือที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติของนักเรียนเกรด 3 เพื่อเปรียบเทียบการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนเป็นรายบุคคลใน 3 ด้าน คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ และทัศนคติที่มีต่อโรงเรียน ภายในแต่ละกลุ่มทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กำหนดให้มีนักเรียนกลุ่มเรียนเก่งและกลุ่มเรียนอ่อน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือทั้งกลุ่มเรียนเก่งและกลุ่มเรียนอ่อน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนเป็นรายบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ที่ได้จากผลการทดสอบก่อนและหลังการทดลองพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือและวิธีเรียน เป็นรายบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนที่เรียนอ่อนในกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประสบความสำเร็จในการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มอ่อนที่เรียนด้วยวิธีเรียนเป็นรายบุคคล

Slavin (1978: บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาเกรด 7 จำนวน 62 คน ซึ่งเป็นนักเรียนผิวขาว 25 คน และนักเรียนผิวดำ 37 คน จัดแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุมใช้การเรียนด้วยวิธีปกติแบบทั้งชั้น มีการให้รางวัลเป็นรายบุคคล ครูผู้หญิงผิวดำเป็นผู้สอน ทั้งสองห้องเนื้อหาในการเรียนเป็นเรื่องเดียวกัน ใช้เวลาสอน 10 สัปดาห์ ผลปรากฏว่า นักเรียนผิวดำในกลุ่มทดลองเรียนรู้ได้ดีกว่า นักเรียนผิวดำในกลุ่มควบคุม และนักเรียนผิวขาวในกลุ่มทดลองเรียนรู้ได้ดีกว่า นักเรียนผิวขาวในกลุ่มควบคุมด้วยและพบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนที่ต่างเชื้อชาติ สนิทที่ดีกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม

จากผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศจะเห็นได้ว่ารูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ สูงขึ้น มีทัศนคติและเจตคติที่ดีต่อการเรียน ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน มีความรับผิดชอบในงานและมีความสนุกสนานในการทำกิจกรรมการเรียน นอกจากนี้วิธีเรียนดังกล่าวยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางสังคมและตระหนักถึงคุณค่าของตนเองอีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิธีวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 – 1/8 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 ห้อง มีนักเรียนทั้งสิ้น 462 คน โดยจัดแบบคละ มีทั้งนักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 55 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 15 แผน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ จำนวน 50 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ใช้เวลาในการสอบ 1.30 ชั่วโมง
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบ (เอส ที เอ ดี) จำนวน 15 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ศึกษาตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยศึกษาเนื้อหาขอบข่ายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการสอน แนวการจัดกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน รวมถึงกระบวนการวัดและประเมินผล

1.2 ศึกษา และกำหนดเนื้อหาที่จะสอนจากหนังสือเรียน Access 1, CONTEMPORARY'S Reading Basics Intermediate 1, Guided PSLE Situation Writing, My English Companion 1 ที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและคัดเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามทฤษฎีการอ่านจับใจความของบาร์เรท

1.3 ศึกษาทฤษฎีและขั้นตอนวิธีการสอนแบบร่วมมือแบบ STAD (Student teams-achievement divisions) ของโรเบิร์ต อี สลาวิน (Robert E. Slavin. 1990, m 1995) จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.4 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของบาร์เรท (Barret)

1.5 ศึกษาการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบ STAD โดยขีดหนังสือ

1.6 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นวิธีการสอนแบบร่วมมือแบบ STAD ซึ่งมีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 2 จัดกิจกรรมการเรียนการสอน แบ่งเป็นกิจกรรมดังนี้

- กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) ได้แก่ การที่ครูจัดกิจกรรมการเตรียมความพร้อม เพื่อนำเข้าสู่เรื่องที่จะสอน โดยทบทวนเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ที่จะสอนซึ่งนักเรียนมีประสบการณ์จากการเรียนมาแล้วเพื่อเชื่อมโยงสู่ความรู้ใหม่ โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง เป็นต้น

- กิจกรรมการเรียนการสอน (Presentation) ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามเนื้อหาที่ครูกำหนด ซึ่งเป็นเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการฝึกการอ่าน จับใจความภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 3 ฝึกทักษะเป็นกลุ่ม (Cooperative learning) เป็นขั้นที่นักเรียนร่วมมือทำกิจกรรมกันภายในกลุ่ม มีการแบ่งหน้าที่กันทำงานและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และร่วมกันตรวจสอบผลงานที่ทำร่วมกัน โดยแบ่งกิจกรรมเป็นดังนี้

- กิจกรรมการปฏิบัติ (Practice) การให้นักเรียนร่วมกันศึกษาเนื้อหา ร่วมกันอภิปราย ตอบคำถาม แก้ไขปัญหาและใช้บทอ่าน ใบความรู้ ใบงานในการฝึกอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

- กิจกรรมสร้างผลงาน (Production) นักเรียนนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้จากบทอ่าน ใบความรู้และใบงานมาร่วมกันหาคำตอบในใบงานที่มีลักษณะคล้ายกับเคยที่ทำได้แล้ว เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ที่เรียนและนำไปเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันก่อนที่จะทำการทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล

ขั้นที่ 4 ทดสอบเป็นรายบุคคล เป็นขั้นที่นักเรียนทำแบบทดสอบ เป็นรายบุคคล

ขั้นที่ 5 ประเมินผลและสรุปผล คือ นำคะแนนทดสอบรายบุคคลมาเฉลี่ยเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มใดมีคะแนนตามเกณฑ์จะได้รางวัลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1.7 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่านพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา การจัดกิจกรรม วิธีการวัดและประเมินผล ตรวจสอบเพื่อหาค่า IOC แล้วซึ่งค่า IOC ที่ใช้ได้ต้องมีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540 : 117) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปทดลองใช้ต่อไป

โดยมีเกณฑ์กำหนดความคิดเห็นของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละข้อไว้ดังนี้

+1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง

0 ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง

1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง

1.8 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เฉลี่ย ซึ่งได้เท่ากับ 0.89 หลังจากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินเบื้องต้น โดยผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ห้อง ม.1/4 เพื่อนำผลจากการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของแผนการจัดการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากร

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ มีรายละเอียดดังนี้

2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่าน จับใจความภาษาอังกฤษแบบเลือกตอบ

2.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมถึงศึกษาลักษณะ โครงสร้าง แบบเรียน วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.3 สร้างแบบทดสอบแบบเลือกตอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 75 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน
ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา ความครอบคลุมแล้ว
นำมาปรับปรุงแก้ไขข้อความที่ไม่เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและคัดเลือกค่าดัชนี
ความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งค่า IOC ที่ใช้ได้ต้องมีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป พวงรัตน์ ทวีรัตน์
(2540:117) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปทดลองใช้ต่อไป

โดยมีเกณฑ์กำหนดความคิดเห็นของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละข้อไว้ดังนี้

+1 แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้จริง
ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้จริง

-1 แน่ใจว่าแบบทดสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้จริง

2.5 จากการวิเคราะห์ค่า IOC ผลปรากฏว่า จากแบบทดสอบจำนวน 75 ข้อ ใช้ได้จริง
จำนวน 50 ข้อ ซึ่งมีค่า IOC เฉลี่ยของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.67

2.6 ปรับแบบทดสอบตามที่คุณเชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วนำแบบทดสอบไปทดลองใช้
กับประชากรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เพื่อหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจ
จำแนก โดยค่าความยากง่ายที่เหมาะสมต้องมีค่าระหว่าง 0.2-0.8 และค่าอำนาจจำแนกที่ดีต้องมีค่า
ควรมีค่าอยู่ระหว่าง 0.2-1.00 ผลปรากฏว่าแบบทดสอบมีค่าความยากง่ายเฉลี่ยทั้งฉบับเท่ากับ 0.52
และค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยทั้งฉบับเท่ากับ 0.51

2.7 นำแบบทดสอบทั้งหมดไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 เพื่อนำผลที่ได้มาคำนวณหาค่าระดับ
ความเชื่อมั่น หาค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 (Kuder
Richardson 20) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.72

2.8 นำแบบทดสอบฉบับจริงไปใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจ มีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับขั้น ของลิเคิร์ต

(Likert)

3. กำหนดขอบข่าย กรอบเนื้อหาที่จะสร้างแบบสอบถาม
4. ร่างข้อคำถาม ให้ครอบคลุม กรอบเนื้อหาที่กำหนดในขั้นที่ 3
5. จัดพิมพ์ข้อคำถาม รวบรวมเป็นแบบสอบถามจำนวน 20 ข้อ

6. นำแบบสอบถามมาทำการประเมินเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

7. นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความแต่ละข้อ ซึ่งค่า IOC ที่ใช้ได้ต้องมีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540:117) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปทดลองใช้เก็บข้อมูลต่อไป

โดยมีเกณฑ์กำหนดความคิดเห็นของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละข้อไว้ดังนี้

+1 เห็นด้วยกับข้อคำถามนั้น

ไม่แน่ใจกับข้อคำถามนั้น

-1 ไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามนั้น

8. ผลการประเมินแบบสอบถามมีค่า IOC เฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 0.73

9. จัดพิมพ์ข้อคำถามทั้งหมดเป็นเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนระดับความพึงพอใจ ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
คะแนน 3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

10. นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล จำนวน 55 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้เท่ากับ 0.76

11. เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองให้นักเรียนเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม นำค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้จากการวิเคราะห์ไปทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อใช้ในการแปลความหมาย โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540: 124) ดังนี้คือ

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	0.01 – 1.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre- Experimental Design) กลุ่มทดลอง กลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง (The Single Group, Prettest Posttest Design) ซึ่งแบบแผนการวิจัยมีลักษณะดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงแบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
SG	T1	X	T2

เมื่อ SG แทน กลุ่มตัวอย่าง

T1 แทน การสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)

T2 แทน การสอบหลังการทดลอง (Post-test)

X แทน วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขออนุญาตจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเพื่อส่งให้ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือสำหรับการวิจัย
2. ขออนุญาตผู้บริหาร โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม พ. ศ. 2553 ถึง วันที่ 31 มกราคม พ.ศ.2554 รวมเป็นเวลา 18 ชั่วโมง ๆ ละ 50 นาที
3. เตรียมแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ จำนวน 55 ฉบับ เพื่อให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ซึ่งมีจำนวน 55 คน
4. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความและการฝึกหัดระหว่างการทดลอง
5. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษและวิธีการตอบก่อนลงมือทำ
6. ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการทดลองและนำผลการสอบและการฝึก ทุกครั้งมาตรวจให้คะแนน

7. นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วนำไปประมวลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

วิธีวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยหาค่าความเที่ยงตรง (IOC) ตาม

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ได้แก่

2.1 หาค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

2.2 หาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ตามสูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson)

2.4 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค

2.5 หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของแบบสอบถามความพึงพอใจ

2.6 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแบบสอบถามความพึงพอใจ

2.7 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความก่อนเรียนหลังเรียนค่า t-test for dependent samples.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบค่าที่ (t-Distribution)
p	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มคณะผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มคณะผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

2. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มคณะผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบความแตกต่างของผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ซึ่งแบบทดสอบมีคะแนนเต็ม 50 คะแนนและแสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างคะแนนก่อนและ หลังเรียน โดยใช้สูตร t-test for dependent sample ปรากฏผลดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย วิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี)

กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	55	21.85	5.69	-27.13**	.01
หลังเรียน	55	37.82	5.48		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่ม
 คณะผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี)

ผลการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค
 แบ่งกลุ่มคณะผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) แสดงในตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่ม
 คณะผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี)

ที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1	ชอบบรรยากาศในการเรียนการสอนแบบ เอส ที เอ ดี	4.73	0.45	มากที่สุด	1
2	มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในกลุ่ม	4.55	0.66	มากที่สุด	5
3	มีความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนสมาชิกในกลุ่มดีขึ้น	4.45	0.66	มาก	6
4	มีกำลังใจมากขึ้นเมื่อทราบว่ามีโอกาสประสบผลสำเร็จ	4.58	0.60	มากที่สุด	4
5	เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นหลังเรียนด้วยวิธีแบบ เอส ที เอ ดี	4.45	0.66	มาก	6
6	ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำผลงานเดี่ยว / กลุ่ม	4.00	0.75	มาก	10
7	มีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้นในการสร้างผลงานกลุ่ม	3.22	0.42	ปานกลาง	13
8	มีความกระตือรือร้น/ กล้าแสดงออกในการเรียนมากขึ้น	4.45	0.79	มาก	6
9	ทำให้ต้องค้นคว้า/ ใฝ่รู้ใฝ่เรียนอยู่ตลอดเวลา	3.25	0.44	ปานกลาง	12
10	เข้าใจกระบวนการทำงาน/ สามารถนำไปใช้กับวิชาอื่น	4.67	0.58	มากที่สุด	2
11	มีการแบ่งหน้าที่และทำหน้าที่ทุกคนระหว่างการเรียน	4.45	0.66	มาก	6
12	รู้จักแก้ปัญหาและสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	3.22	0.66	ปานกลาง	13
13	เกิดทักษะทางสังคมจากการเรียนด้วยวิธี เอส ที เอ ดี	4.64	0.65	มากที่สุด	3
14	มีความสุขและสนุกกับการเรียนและการทำงาน	3.44	0.63	มาก	11
15	สามารถประยุกต์ใช้กับการประกอบอาชีพในอนาคต	3.07	0.86	ปานกลาง	15
	รวม	4.08	0.63	มาก	

จากตารางที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค
 แบ่งกลุ่มคณะผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และเมื่อพิจารณาเป็น
 รายข้อ พบว่า นักเรียนชอบบรรยากาศในการเรียนการสอนแบบ เอส ที เอ ดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ
 4.73 รองลงมาคือนักเรียนเข้าใจกระบวนการทำงานและสามารถนำไปใช้กับวิชาอื่น มีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 4.67 และสามารถนำประยุกต์ใช้กับการประกอบอาชีพในอนาคต มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.07

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ผู้วิจัยขอสรุปและอภิปรายผลดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 15 แผน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ จำนวน 50 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ใช้เวลาในการสอบ 1.30 ชั่วโมง
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) จำนวน 15 ข้อ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่าน จับใจความภาษาอังกฤษชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ
2. ดำเนินการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) จำนวน 15 ชั่วโมง
3. ทดสอบหลัง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน
4. เก็บข้อมูลจากการทดลองมาทำการวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อนำไปสู่การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุป อภิปรายและให้ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบ ก่อนเรียน และหลังเรียน แล้วทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที (t-distribution) โดยใช้สูตร t-test for dependent samples

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนชอบบรรยากาศในการเรียนการสอนแบบ เอส ที เอ ดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาก็คือ นักเรียนเข้าใจกระบวนการทำงานและสามารถนำไปใช้กับวิชาอื่น และสามารถนำประยุกต์ใช้กับการประกอบอาชีพในอนาคต มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อภิปรายผล

จากผลของการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล มีประเด็นในการอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากเหตุผลดังนี้

1.1 วิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) เป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีของ สลาบิน (Slavin. 1990: 54-62) คือมีการจัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย แต่ละกลุ่มมีความสามารถคละกัน เน้นการช่วยเหลือกัน ในกลุ่มเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้า แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นการฝึกทักษะทางสังคม มีการแบ่งหน้าที่กันทำงาน สมาชิกในกลุ่มต้องรับผิดชอบร่วมกัน มีการทบทวนเนื้อหาสาระเดิม การทดสอบรายบุคคล เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนสนุกสนานกับการเรียน สอดคล้องกับคำกล่าวของ เอ็ดวิน (Edwin. 1976: 28-58) ที่กล่าวว่า วิธีสอนที่ให้ผลดีนั้น ครูไม่ควรบรรยายตลอดเวลา นักเรียนและครูต้องเป็นศูนย์กลางในการสอน ร่วมกัน ครูสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน ให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อได้เปลี่ยนอริยาบถจากผู้รับฟังเป็นผู้ปฏิบัติลงมือทำด้วยตนเอง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มีกินส์ (Meekins. 1987: 421) ที่ศึกษาผลการใช้เทคนิคการเรียนเป็นทีมแบบ เอส ที เอ ดี ที่มีต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและการยอมรับทางสังคมของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี มีความก้าวหน้าทางวิชาการสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทนา เจริญสุข (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะทางการเขียน โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 วิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) เป็นการนำนักเรียนที่มีระดับความสามารถต่างกัน มาเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยๆ นักเรียนที่เก่งจะ

พยายามช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อนให้มีความรู้ทัดเทียมกับสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่ม ขณะเดียวกันนักเรียนที่อ่อนก็ต้องพยายามปรับปรุงการเรียนของตนเองให้ดีขึ้น ทั้งนี้เพราะหลังเรียนจบแต่ละบทจะมีการทดสอบรายบุคคล โดยพิจารณาคะแนนรายบุคคลและนำมาคิดเป็นคะแนนกลุ่มด้วยเช่นกัน ทุกคนจึงมีส่วนร่วมในการสร้างความสำเร็จของกลุ่ม การเรียนวิธีนี้จึงเป็นเหตุให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น พยายามตั้งใจเรียน ซึ่งน่าจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น โดยสมาชิกทุกคนต้องช่วยกันสร้างความสำเร็จของกลุ่ม โดยเป็นการวางเป้าหมายร่วมกัน (Hanley, 1994 อ้างถึงใน บุญผาดี ทักษิกรณ์, 2540: 6) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นรูปแบบการสอนที่แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม โดยสมาชิกในกลุ่มต้องมีความรับผิดชอบร่วมกัน ไม่เพียงแต่รับผิดชอบตนเองเท่านั้น ประกอบกับการทดสอบรายบุคคล ถ้ากลุ่มใดไม่ผ่านเกณฑ์ก็ต้องนั่งร่วมกันและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วงศ์เดือน ปอศิริ (2546: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษกับทักษะกระบวนการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มและยังพบว่านักเรียนมีทักษะการทำงานกลุ่มดีขึ้น มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น รวมถึงกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

1.3 วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะร่วมกัน ได้แสดงความคิดเห็นหรืออภิปรายข้อคำถามต่างๆ ได้มากขึ้น เพราะนักเรียนที่อยู่ในวัยเดียวกันสามารถสื่อสารกันเข้าใจ โดยผ่านภาษาของเด็กวัยเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของยัง (Young, 1997: 103) ที่กล่าวว่า นักเรียนที่อยู่ในวัยใกล้เคียงกันจะสามารถสื่อสารเข้าใจกันง่ายและเกิดความเข้าใจได้ดีกว่าการรับรู้จากครู อีกทั้งยังสอดคล้องกับเดวิดสัน (Davidson, 1990: 101-105 อ้างถึงในเฉลียว รัชวัฒน์, 2546 : 87) กล่าวว่า นักเรียนที่เก่งเมื่อทำหน้าที่ช่วยสอนนักเรียนที่อ่อน เด็กที่อ่อนมักเข้าใจคำอธิบายจากนักเรียนที่เก่งได้ดี เนื่องจากนักเรียนอยู่ในวัยเดียวกัน การใช้ภาษาจึงสื่อความหมายได้ดี และเหมาะสม จึงทำให้นักเรียนที่อ่อนรู้สึกมีกำลังใจและได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนที่เก่งระหว่างเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดิแมส (Dimas, 1995: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อการยอมรับตนเองของนักเรียนที่ไม่ได้เรียนภาษาเป็นภาษาแม่ พบว่า การทำงานกลุ่มมีผลทางบวกต่อการยอมรับตนเองของนักเรียน นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีในการให้ความช่วยเหลือหรือได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน สอดคล้องกับกับการวิจัยของจิระนันท์ ไตรแสง (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกลุ่มร่วมมือวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่ม
 คณะผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย
 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี อยู่ในระดับมากส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะ
 ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเหมาะในการที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรม
 การเรียนการสอนภาษาไทย

1.4 วิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มคณะผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี)
 ใช้หลักการทางจิตวิทยาเรื่องการเสริมแรงทางบวก เป็นตัวกระตุ้นต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
 นักเรียน โดยครูกล่าวคำชมเชยหรือให้รางวัล ซึ่งนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่อยู่ในช่วงของ
 การเป็นวัยรุ่นนั้น กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2544: 230) กล่าวว่า เป็นวัยที่ชอบการชมเชยมากกว่า
 การตำหนิ ดังนั้น การเสริมแรงทางบวก จึงเป็นสาเหตุให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ มีกำลังใจใน
 การเรียนให้ประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น และยังสอดคล้องกับแนวคิดของธอร์น ไคค์ที่กล่าวว่า
 การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองจะแนบแน่นขึ้น หากการตอบสนองนั้นมีผลกระทบ
 เป็นที่น่าพึงพอใจ (รางวัล) ตามมา (บุญศรี คำชาย, 2540: 109-117) กล่าวว่า เมื่อผู้สอนให้รางวัลกับ
 กลุ่มที่ได้คะแนนสูง นักเรียนแต่ละกลุ่มก็อยากได้รางวัลเช่นกัน แต่วิธีการที่จะได้รางวัลนั้นก็ต้อง
 ทำคะแนนกลุ่มให้สูง การที่จะได้คะแนนกลุ่มสูงก็ต้องทำแบบฝึกหัดหรือใบงานให้ได้นั่นเอง
 ด้วยเหตุนี้เอง จึงเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนตั้งใจเรียนและทำความเข้าใจในบทเรียน ดังนั้น วิธีการ
 เรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มคณะผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) จึงทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจ
 และมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่ม
 คณะผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากเหตุผลดังนี้

2.1 นักเรียนชอบบรรยากาศในการเรียนการสอน มีโอกาสแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น
 ซึ่งกันและกันในกลุ่ม มีความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนสมาชิกในกลุ่มดีขึ้น มีกำลังใจมากขึ้นเมื่อทราบ
 ว่ามีโอกาสประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความพึงพอใจของเฮอริชเบอร์เกอร์ (อ้างถึงใน
 ดำรง สุขสัมมาร. 2544: 12-14) ที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการสร้างความพึงพอใจให้แก่
 นักเรียนไม่ว่าจะเป็นความสำเร็จของการทำผลงานกลุ่มโดยสมาชิกร่วมกันทำ แก้ปัญหาจนลุ่่วงไป
 ได้ การยอมรับนับถือจากครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียนจากการทำคะแนนกลุ่มได้สูงตามเกณฑ์ที่ครู
 ตั้งไว้ ก็จะได้รับรางวัลหรือคำชมเชย ลักษณะของงานที่ครูมอบหมาย ถ้างานที่ครูมอบหมายอยู่ใน
 ความสนใจหรือความถนัด มีความยากง่ายพอเหมาะ นักเรียนก็จะมีกำลังใจหรือแรงกระตุ้นที่จะทำ
 อย่างเต็มที่ โดยครูไม่เข้าไปแทรกแซงมากเกินไป

2.2 นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นหลังเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลประโยชน์สัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) มีความกระตือรือร้น/ กล้าแสดงออกในการเรียนมากขึ้น เข้าใจกระบวนการทำงาน/ สามารถนำไปใช้กับวิชาอื่น มีการแบ่งหน้าที่และทำหน้าที่ทุกคนระหว่างการเรียน เกิดทักษะทางสังคมจากการเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลประโยชน์สัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ กิสเชลลี และบราว (Ghiselli and Brown. 1995: 430 อ้างถึงใน ชะลอ กมลพันธ์. 2545:19-20) ที่ได้ให้แนวคิดไว้ว่า นักเรียนจะเกิดความพึงพอใจในการทำงาน ครูและนักเรียนต้องมีความสัมพันธ์อันดีต่อการให้คำแนะนำ การดูแลเอาใจใส่ ไม่ปล่อยให้ผู้เรียนรู้สึกถูกละทิ้งให้ทำงานกลุ่มกันเอง สอดคล้องกับงานวิจัย ออแลนโด (Orlando. 1969: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษาที่เรียนแบบร่วมมือมีเจตคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ ด้วยเหตุปัจจัยดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องบรรยากาศที่ดีในการเรียน นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน นักเรียนเข้าใจบทเรียนหลังจากเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลประโยชน์สัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) นักเรียนเข้าใจกระบวนการทำงาน รู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง มีความสุขและสนุกกับการทำงานรวมถึงคำชมเชยหรือรางวัลจากครู จึงเป็นเสมือนปัจจัยที่สร้างให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลประโยชน์สัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ในการวิจัยครั้งนี้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ว่า วิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลประโยชน์สัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) มีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจับใจความภาษาอังกฤษ เพราะมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนที่มีความสามารถสูง ปานกลางและต่ำ ทำหน้าที่และบทบาทของตนเองได้อย่างเต็มความสามารถ มีการช่วยเหลือกันอย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดทักษะทางด้านสังคม ขอมรับเหตุผลซึ่งกันและกัน และยังทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น สนใจใฝ่เรียนรู้ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสูงขึ้นและผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลประโยชน์สัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี)

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ผู้วิจัยได้ค้นพบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นต่าง ๆ จึงควรนำเอาวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชาอื่นเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

1.2 ผู้สอนควรศึกษาแนวคิด ขั้นตอน วิธีการจัดกิจกรรมการสอน โดยเลือกเนื้อหา กิจกรรมให้สอดคล้องกับวิธีการสอน ให้เหมาะกับเพศ วัย และความชอบของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความชอบและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

1.3 ผู้สอนควรปฐมนิเทศนักเรียนก่อนการเรียน แนะนำวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ทำความเข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ ของนักเรียนและครู แล้วทดลองสอนด้วยบทเรียนตัวอย่างก่อนและดำเนินกิจกรรมครบ ทุกขั้นตอนจนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจวิธีเรียนดี แล้วจึงเริ่มการสอนจึงจะทำให้การเรียนการสอน มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน จึงควรมีการทดลองสอนก่อน

1.4 ควรกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มควรชัดเจน และให้เข้าใจตรงกันก่อนการให้คะแนน เพราะเป็นหน้าที่ของนักเรียนทุกคนที่ต้องประเมินตนเอง และประเมินเพื่อนในกลุ่ม ในการประเมินพฤติกรรมกลุ่ม นักเรียนต้องไม่ลำเอียง ที่จะประเมินตนเองสูงแต่ประเมินเพื่อนในระดับต่ำ และไม่ประเมินกลุ่มของตนสูงเกิน ความเป็นจริง ซึ่งจะทำให้การประเมินพฤติกรรมกลุ่มไม่มีประสิทธิภาพ

1.5 ผู้สอนควรจัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถทางภาษาของผู้เรียน และเนื้อหาไม่ควรมากเกินไป ในการสอนแต่ละครั้งควรสอนให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการสอนแบบร่วมมือกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งนักเรียนและครู

1.6 ควรมีการเสริมแรงบวก เช่น คะแนนพิเศษสำหรับกลุ่มที่ทำคะแนนสูงสุด กลุ่มที่ช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี กลุ่มที่ทำงานได้เป็นระเบียบมากที่สุด หรือเป็นคำชมเชย หรือเป็นสิ่งของเล็กน้อยซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

1.7 ควรใช้เวลาแก่นักเรียนในการฝึกและการทดสอบที่มากพอควร ไม่ควรเร่งรัดนักเรียนเพราะจะทำให้นักเรียนเครียดและรู้สึกต่อต้านกับการเรียนด้วยวิธีนี้

1.8 ควรมีจัดกิจกรรมกลุ่มที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการทำงาน การแก้ปัญหาร่วมกันให้สามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.9 ควรจัดกิจกรรมกลุ่มโดยเน้นให้นักเรียนได้ฝึกทักษะความคิดสร้างสรรค์ และความคิดสร้างสรรค์ในการทำผลงานกลุ่มและการนำเสนอผลงานกลุ่ม รวมถึงออกแบบกิจกรรมให้นักเรียนได้ศึกษา ค้นคว้าข้อมูลเพื่อให้เกิดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของสมาชิกในแต่ละกลุ่ม

1.10 ควรสร้างแรงจูงใจหรือแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม ในช่วงระหว่างการทดลอง อีกทั้งครูผู้สอนควรให้กำลังใจหรือดูแลเอาใจใส่แก่ผู้เรียนในการทำงานที่มีความยากและอุปสรรคอย่างทั่วถึง

1.11 ควรเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ เพราะจากประสบการณ์ในการสอนพบว่านักเรียนเมื่อทำงานร่วมกันมักจะคุยกัน ไม่ชอบฟังสิ่งที่ครูอธิบาย มิฉะนั้นต้องมีบทลงโทษกับนักเรียนเหล่านั้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี)

2.2 ควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี)

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) กับเทคนิคอื่น ๆ

2.4 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) กับวิธีการเรียนตามคู่มือครู

2.5 ควรมีการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ในเนื้อหาและระดับชั้นอื่นๆ

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- กรมวิชาการ. กองวิจัยทางการศึกษา. (2542). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา
- _____. (2542 ก). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ระดับ
ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา
- _____. (2543). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. กรุงเทพฯ: กรมศาสนา.
- _____. (2543). รายงานการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ
ประถมศึกษา ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539. กรุงเทพฯ: กองการวิจัย
- _____. (2544). สรุปผลการประเมินการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และ
วัฒนธรรม ระยะที่ 8 ระยะครึ่งแผน (พ.ศ. 2540-2542). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- _____. (2544). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ:
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- _____. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : กองการวิจัย
- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. (2541). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ
ประถมศึกษาเล่ม 1 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง
พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว
- _____. (2544). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น
สำคัญ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- _____. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กิตติมา ปรีดีคิด. (2542). ทฤษฎีการบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชนะการพิมพ์.
- บุญศรี คำชาย. (2540). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.

กุศยา แสงเดช. (2542). หลากหลายวิธีสอนของครูต้นแบบ 2541 วิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ :

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.

กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2522). วรรณคดีวิจารณ์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เกศินี วัชรเสถียร. (2540). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ขวัญหทัย สมัครคุณ.(2541).ผลการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจและความคงทนในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการสอนภาษาไทย. บัณฑิตวิทยาลัย.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิตภา ฉันทานนท์. (2541). “การสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory).” วารสารวิชาการ 1, 11 (พฤศจิกายน 2541).

เจลิยว รัชวัฒน์. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนคณิตศาสตร์ด้วยการสอนแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา

ฉวีลักษณ์ บุญยะการจน. (2535). จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). เทคนิคการอ่าน. กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาการ.

ชวาล แพร์दनกุล. (2520). เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร.

ชัยรงค์ พรหมวงศ์. (2532). ชุดการสอนระดับประถมศึกษา. ในเอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอน ระดับชั้นมัธยมศึกษา หน้าที่ 8-15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ชูศรี วงศ์รัตนะ และคณะ.(2544). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : บริษัททีปส์พับบลิชซัน จำกัด. พิมพ์ครั้งที่ 1. (หน้า 67-70)

ชูศรี สนิทประชากร. (2534. กรกฎาคม-ธันวาคม). การเรียนรู้โดยการร่วมมือ. จันทรเกษรสาร. 2 (4): 46-48.

โชติ ศรีสุวรรณ. (2550). เรียนภาษาอังกฤษด้วยนิทานอีสปแสนสนุก. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์

นงเยาว์ กอสนาน. (2545). แผนการสอนและสื่อการสอนวิชาการทดสอบและการประเมินผลภาษาเอกสารประกอบการสอน รายวิชา อด 505. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

นฤมล มีชัย. (2535). พฤติกรรมของบุคคลในองค์กร. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารธุรกิจ

คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นันทนา เจริญสุข. (2549). ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนแบบ
ร่วมมือ STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต
(หลักสูตรและการสอน): มหาวิทยาลัยบูรพา.

คำรงค์ สุขสัมมากร. (2544). ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัย
รามคำแหงที่มีต่อการขยายโอกาสทางการศึกษาสู่ภูมิภาค: กรณีศึกษาเฉพาะกรณีสาขาวิทย
บริการเฉลิมพระเกียรติมหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
การบริหารการศึกษา : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ทัศนีย์ สลักขะนันท์, และลัดดา รุ่งวิสัย. (2534). วรรณกรรมซึ่งตอบสนองความต้องการของ
วัยรุ่น. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ทองประดับ ลิ้มตระกูล. (2516). การศึกษาความสนใจและแนวการอ่านหนังสือของนักเรียนอายุ
15-18 ปี ในโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก นครสวรรค์
สระบุรี อ่างทอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยการศึกษา.

บันลือ พุกกะวัน. (2534). การสอนตามแนวหลักสูตรใหม่. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

_____. (2543). แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

บุญชม ศรีสะอาด. (2541). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุปผชาติ ทัพหิกรณ์. (2540). เอกสารประกอบการประชุมวิชาการทางวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยีเรื่องการเรียนวิทยาศาสตร์ที่เน้นการสร้างความรู้. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผกาศรี เข็นบุตร. (2526). ทักษะและความรู้ทางภาษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยและภาค
ตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.

สุสติ ภูอินทร์. (2526). การสอนกลุ่มทักษะ(ภาษาไทย). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรม-
มาธิราช

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7.
กรุงเทพฯ : เจริญผลการพิมพ์.

- พนมพร เค้าเจริญ. (2542). การสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) ผลงานทางวิชาการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรรณศรี เภาธรรมสาร. (2533). การเรียนแบบทำงานรับผิดชอบร่วมกัน (Co-operative learning). สารพัฒนาหลักสูตร, อันดับที่ 95(กุมภาพันธ์), 35-37.
- พนิตนันท์ บุญพาทย์. (2542). เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์. นครราชสีมา: สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- ไพบูลย์ ช่างเรียน. (2516). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ภาควิชาวัดผลและการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2539). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ภาควิชาวัดผลและการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วงศ์เดือน ปอศิริ. (2546). “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิษณุ สันสถาพรพงศ์. (2534). การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (พิมพ์ครั้งที่ 2). ม.ป.ท.
- วรรณิ โสมประยูร. (2539). การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2546). การจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative learning). วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 9 (กรกฎาคม), 30-37.
- วิสาข์ จิตวีตร. (2543). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- (2543) ข การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2543.
- วีณา สังข์ทองจีน. (2545). แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงเรียนมกุฏเมืองราชวิทยาลัย อำเภอแกลง จังหวัดระยอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 2.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). การอ่านจับใจความ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ.
- เวอร์จิเนีย อีเวนและคณะ. (2008). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ Access Student's Book 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ศรีวิตรา รักพุดชา. (2547). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ ร่วม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมบัติ มหารศ. (2523). เอกสารการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- สมพงษ์ เกษมสิน.(2518). การบริหารบุคคลแผนใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช.
- สมุทร เข็มขาวนิช. (2545). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุจิตรา เวทยาวงศ์. (2545). การอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภท STAD กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา): บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สุวรรณา รัตนธรรมเมธี. (2532). สัมฤทธิ์ผลด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านตามแนวคิดของคัลล์แมน. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายสุนีย์ เดิมสินสุข. (2535). “การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้รับการสอนแบบมุ่ง ประสพการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). รายงานการวิจัย การพัฒนาเครือข่ายและประเมินผล
การจัดการศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี. กรุงเทพฯ: www.onec.go.th
- สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2552). การทดสอบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-Net)
ปีการศึกษา 2552. กรุงเทพฯ: www.niets.or.th
- ลำอังกค์ หิรัญบุรณะ และคณะ.(2544). รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ: รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัชมุนตรี.
- สามารถ สัมพันธ์รักษ์และคณะ. (2552). New Read and Write 1. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
เสริมศรี หอทิมาวรรณ. (2527). การสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย).นนทบุรี: มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เสาวภา นันทกิจ.(2546) “ผลสัมฤทธิ์ของการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
- อนงค์ อินตาพรหม. (2546). การใช้แบบฝึกโคลซเพื่อเสริมทักษะความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- อามัดไฉนี ดาโอะ. (2542). ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และ
เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(ศึกษาศาสตร์- การสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อารี พันธุ์ฉิม. (2540). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์ ลิฟเพรส.
- อุทุมพร จามรมาน. (2552). การเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยของรัฐเมื่อเป็นมหาวิทยาลัย
ในกำกับรัฐ. วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช ปีที่ 13.

- Allen, V.I. (1999). **A comparison of student behavior in the cooperative learning versus lecture classroom.** Texas: Texas Woman's University
- Artzt, A. F. and Newman, Claire M. (1993). "Cooperative Learning," *The Mathematics Teacher*, 83 (6): 448-452.
- Artzt, A. F., & Newman, C. M. (1990). **Cooperative learning.** *Mathematic Teacher*, 83, 448-452.
- Barnett, C. (1989). **Cases.** *Journal of Staff Development*, 20 (3), 26-27.
- Bond, B. L., and M. A. Thinker. (1979). **Reading Difficulties : Their diagnosis and Correction.** Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, Inc,
- Bond, G., & Tinker, M. (1957). **Reading difficulty.** New York: Appleton-Century-Crafts Inc.
- Burneister, L. E. (1974). **Improving Speed of Comprehension in Reading Strategies of Secondary School Teaching.** Massachusetts: Addison Wesley.
- Callahan, J. F., and Leonard H Clark. (1988). **Teaching in the Middle and Secondary Schools: Planning for Competence.** New York : Macmillan Publishing Company,
- Carrell, P. L. (1984) a "Evidence of a Formal Schema in a Second Language Comprehension." *Language Learning* 34, 2 (June 1984)
- _____. (1984)b "Schema theory and ESL Reading : Classroom Implications and Applications." *The Modern language Journal* 68, 4 (winter 1984) : 332-343.
- Chung, M. M. (1999). **Cooperative learning of ESL student in the general education classroom.** *Dissertation Abstracts International*, 37(1).
- Conley, M. W. (1995). **Content Reading Instruction: A Communication Approach.** 2nd ed. New York: McGraw – Hill, Inc.
- Crawley, S. J. (1995). **Strategies for Gilding Content Reading.** New York: A Simon & Schuster, Inc.
- Day. R.R. and B. J. (1998). **Extensive Reading in the Second Language Classroom.** New York: Cambridge University Press.
- Dimas, M.M.(1995). **The effects of cooperation learning on the self-esteem of students learning English as a non-native language.** *Dissertation Abstracts International*, 33(05), 1378.

- Dolan, T. (1991). **"Memory for Spoken and Written Discourse in First and Second Language Learners."** Ph.D. Thesis, The University of North Carolina.
- Edwin, F. (1976). **The New Social Studies.** New York: Rinehart and Winston.
- Eskey, D. (1995). Theoretical foundation. In F. Dubin et al. (eds.) **Teaching second language reading for academic purposes.** Massachusetts: Addison Wesley Publishing Company.
- Goodman, K. S. (1990). **"The Reading Process."** **Interactive Approaches to Second Language Reading.** Edited by Patricia Carrell, Joanne Devine and David Eskey. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hurlock, E. B. (1966). **Development,** New York: McGraw-Hill Book.
- Irwin, J. W. (1991). **Teaching Reading Comprehension Process.** Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice hall, Inc.,
- John et al. (2000). **Development Reading Skills** Edina, MN: Interaction Book Company.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1987). **Learning together and alone cooperative, competitive, and individualistic learning.** Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Holubec, E. J. (1994). **The nuts and bolts of cooperative Learning.** Edina, MN: Interaction Book Company.
- Kamenui, E. J., and D. C Simmons. (1990). **The Prevention of Academic Learning Problems.** London: Merrill Publishing Company.
- Madsen, H. S. (1983). **Technique in Testing.** New York: Oxford University Press.
- Maggart, Z. R., and Miles Z. Zintz. (1992). **The Reading Process.** New York : Brown & Benchmark.
- Meekins, A. Amy. (1987). **Effects of a Student Team Learning Technique on the Academic Progress and Social Acceptance of Academically Handicapped, Elementary Mainstreamed Students.** DAT 49/03. A.
- Miller, W. H. (1973). **Reading Comprehension Activities Kit.** U.S.A: The Center for Applied Research in Education.
- _____. (1990). **Reading Comprehension Activities Kit.** U.S.A: The Center for Applied Research in Education.

- Morgan, J. C. (1998). **Individual accountability in cooperative learning groups: Its Impact on achievement and on attitude with grade three students.** Manitoba: University of Manitoba (Canada).
- Murcia.(2001). **Sustained Content Teaching in Academic ESL/EFL.** New York : Houghton Mifflin Company.
- Orando. (1969). **Comparative Learning: Students Achievement and Attitude in Community College Freshman English Classes.** Dissertation Abstracts International. 50(3): 655.
- Pett, J. (1982). **Reading: An ESL skill at the university.** English Teaching Forum, 17.
- Raygor, A. L., and R. D Raygor.(1985). **Effective Reading.** New York : McGraw-Hill.
- Robinson, E.A.G. (1968). **“Arthur Cecil Pigeon”**, in International Encyclopedia of the Social Sciences
- Rubin. (1993). **A Practical Approach to Teaching Reading.** New York : Allyn and Bacon A Division of Simon & Schuster, Inc.,
- Slavin, R. E. (1978). **Student teams and achievement divisions.** Journal of Research and Development in Education, No. 12, 41.
- _____. (1990). **“STAD and TGT” cooperative learning; Theory. Research and practice.** Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- _____. (1995). **Cooperative learning: Theory research and practices. 2nd ed.** New Jersey: Prentice-Hall.
- Shell, M.(1988). **“Dilemmas in Assessing Reading Comprehension.”** The Reading Teacher 42, 1 (October 1988) : 13.
- Smith, E.R. (1984, August). **An assessment of Early Steps: A program for early intervention.** Reading Research Quarterly. 34: 54 - 79.
- Snow. (2001). **“Learning to Read in an L2.”** Tesol Quarterly 35, 4 (November 2001): 599-600.
- The Johns Hopkins Team Learning Project Center for Social Organization of Schools. (2003). **Student Team Learning.** Retrieved 28 February 2010, from <http://www.successforall.net/curriculum/stlearn.htm>
- Thinker, M. A. (1952). **Teacher Elementary Reading.** New York: Appleton-Crofts.
- Ward W. D. (1980). **Development Reading Skills.** W.B. Sanders Company.
- Williams. (1984). **Reading in the language classroom.** London: Mac Milan.

_____. (1994). **Reading in the Language Classroom 8th ed.** London: Macmillan Publisher

Ltd.

Young, C. (1997). **Team Learning the Arithmetic.** *Teacher*, 19(8), 630-644.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. นางชนิดา ฉิมสุวรรณย์ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนเซนต์คาเบรียล
2. นายวรวรรษ เทียมสุวรรณ หัวหน้าแผนก English Program
โรงเรียนเซนต์คาเบรียล
3. นายอนันต์ นวลใหม่ ครูผู้สอนกลุ่มสาระวิชาวิทยาศาสตร์
โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ ศธ. 0564.14/1/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถ.อิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600

1 ตุลาคม 2553

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน นางชนิดา นิมสุวรรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวพิมพ์ศุภางค์ พลศึก นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับความอนุเคราะห์ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี (STAD) ในความควบคุมดูแลของ ผศ.ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด ประธานกรรมการ ขณะนี้เครื่องมือเพื่อการวิจัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ได้พิจารณาเห็นแล้วว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอกความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนักศึกษาในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 1810

ที่ ศธ. 0564.14/1/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

1061 ถ.อิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี

เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600

1 ตุลาคม 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน นายวรวรรณ เทียมสุวรรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวพิมพ์ศุภางค์ พลศึก นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี (STAD) ในความควบคุมดูแลของ ผศ.ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด ประธานกรรมการ ขณะนี้เครื่องมือเพื่อการวิจัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย ได้พิจารณาเห็นแล้วว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนักศึกษาในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 1810

ที่ ศธ. 0564.14/1/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

1061 ถ.อิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี

เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600

1 ตุลาคม 2553

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน นายอนันต์ นวลใหม่

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำโครงการวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวพิมพ์ศุภางค์ พลศึก นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี (STAD) ในความควบคุมดูแลของ ผศ.ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด ประธานกรรมการ ขณะนี้เครื่องมือเพื่อการวิจัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ได้พิจารณาเห็นแล้วว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอกความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนักศึกษาในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 1810

ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ

ตารางที่ 7 ผลการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความถูกต้องของแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	0	+1	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
4	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	0	-1	-1	-2	-0.67	ใช้ไม่ได้
7	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
8	-1	0	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	0	+1	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
11	0	-1	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
16	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
20	+1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
21	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
22	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
23	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25	0	0	-1	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้

ตารางที่ 7 ผลการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความถูกต้องของแบบทดสอบโดย
ผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
26	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
27	0	-1	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
28	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
34	-1	0	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
35	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
39	0	0	-1	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
40	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
41	0	+1	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
42	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
45	0	+1	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
46	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
47	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
50	0	0	-1	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้

ตารางที่ 7 ผลการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความถูกต้องของแบบทดสอบโดย
ผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
51	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
52	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
53	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
54	-1	-1	0	-2	-0.67	ใช้ไม่ได้
55	0	-1	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
56	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
57	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
58	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
59	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
60	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
61	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
62	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
63	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
64	0	-1	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
65	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
66	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
67	0	0	-1	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
68	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
69	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
70	0	0	0	0	0.00	ใช้ไม่ได้
71	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
72	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
73	0	+1	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
74	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
75	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบแต่ละข้อ

ข้อ	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
1	0.40	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
2	0.56	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
3	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
4	0.56	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
5	0.44	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
6	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
7	0.56	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
8	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
9	0.44	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
10	0.56	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
11	0.72	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.71	มีค่าอำนาจจำแนกดี
12	0.64	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
13	0.72	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
14	0.72	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
15	0.64	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.85	มีค่าอำนาจจำแนกดี
16	0.40	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
17	0.44	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
18	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
19	0.44	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
20	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
21	0.44	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
22	0.44	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
23	0.56	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
24	0.36	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
25	0.36	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบแต่ละข้อ
(ต่อ)

ข้อ	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
26	0.36	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
27	0.36	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
28	0.44	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
29	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
30	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
31	0.72	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.85	มีค่าอำนาจจำแนกดี
32	0.64	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.71	มีค่าอำนาจจำแนกดี
33	0.72	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
34	0.72	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.71	มีค่าอำนาจจำแนกดี
35	0.64	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.85	มีค่าอำนาจจำแนกดี
36	0.64	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
37	0.72	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.85	มีค่าอำนาจจำแนกดี
38	0.40	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
39	0.44	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
40	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
41	0.40	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
42	0.44	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
43	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
44	0.44	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
45	0.72	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.85	มีค่าอำนาจจำแนกดี
46	0.36	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
47	0.40	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
48	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
49	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
50	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 10 ผลการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความถูกต้องของแผนการจัดการ
เรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปล ผล
		คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3			
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 เขียนครอบคลุมทั้งด้านความรู้ (K) ทักษะ กระบวนการ (P) และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.3 สามารถวัดและประเมินผลทั้งสามด้านได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	สาระการเรียนรู้						
	2.1 มีองค์ประกอบครบทั้งสามด้านคือ ด้านความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2.2 ระบุรายละเอียดของแต่ละด้านชัดเจน	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
3.	หลักฐานการเรียนรู้						
	3.1 แสดงรายละเอียดของชิ้นงานไว้อย่างชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3.2 กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลชิ้นงานไว้อย่างชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
	4.1 จัดกิจกรรมการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนของ วิธี STAD	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการสอน	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	4.3 จัดกิจกรรมหลากหลาย/เหมาะสมกับวัยผู้เรียน	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลที่ แท้จริง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.	สื่อการเรียนรู้						
	5.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัยและ เนื้อหา	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
	5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก จ
ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบสอบถาม

ตารางที่ 10 ผลการประเมินจากการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจ

ที่	รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	เฉลี่ย	แปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	ชอบบรรยากาศในการเรียนการสอนแบบเอส ที เอ ดี	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	มีความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนสมาชิกในกลุ่มดีขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	มีกำลังใจมากขึ้นเมื่อทราบว่ามีโอกาสประสบผลสำเร็จ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	มีความคิดสร้างสรรค์ดีขึ้นในการสร้างผลงานกลุ่ม	+1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
6	เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นหลังเรียนด้วยวิธี เอส ที เอ ดี	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	ได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำผลงานเดี่ยว/ กลุ่ม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	รู้สึกสับสนกับกระบวนการวัด ประเมินผลด้วยวิธี เอส ที เอ ดี	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
9	มีความกระตือรือร้น/กล้าแสดงออกในการเรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	เข้าใจกระบวนการทำงานและสามารถนำไปใช้กับวิชา อื่นได้	0	+1	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
11	แสดงความคิดเห็นขัดแย้งกันอยู่เสมอ	0	+1	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
12	รู้จักแก้ปัญหาและสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	ถูกเพื่อนเอาเปรียบขณะทำงานกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14	มีความสุขและสนุกกับการทำงานเป็นทีม	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
15	มีการแบ่งหน้าที่และทำตามหน้าที่ทุกคน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
16	รู้สึกการทำงานวุ่นวายเมื่อเรียนด้วยวิธีเอส ที เอ ดี	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17	ได้เล่นมากกว่าเรียนเมื่อใช้วิธีเอส ที เอ ดี	0	-1	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
18	เกิดทักษะทางด้านสังคมจากการเรียนด้วยวิธี เอส ที เอ ดี	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19	สามารถประยุกต์ใช้กับการประกอบอาชีพในอนาคต	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
20	ทำให้ต้องค้นคว้าหาความรู้อยู่ตลอดเวลา	+1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้

ภาคผนวก น
ตัวอย่างเครื่องมือสำหรับการวิจัย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553
เวลา 1.30 ชั่วโมง

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ สร้างขึ้นโดยให้สอดคล้องกับระดับชั้นของการอ่านจับใจความตามทฤษฎีของบาร์เรทซึ่งประกอบด้วย 5 ระดับ ดังนี้

- ระดับขั้นที่ 1 ข้อ 1-10 เป็นแบบทดสอบวัดระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร
- ระดับขั้นที่ 2 ข้อ 11-20 เป็นแบบทดสอบวัดระดับการจัดเรียงเรียงใหม่
- ระดับขั้นที่ 3 ข้อ 21-30 เป็นแบบทดสอบวัดระดับการให้ความคิดเห็น
- ระดับขั้นที่ 4 ข้อ 31-40 เป็นแบบทดสอบวัดระดับการประเมินค่า
- ระดับขั้นที่ 5 ข้อ 41-50 เป็นแบบทดสอบวัดระดับความซาบซึ้ง

2. ห้ามนักเรียนขีดเขียนข้อความใดๆลงไปบนแบบทดสอบ

3. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวและกาเครื่องหมาย x ลงในช่องตัว a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบดังตัวอย่าง

How many days are there in a week?

- a. five
- b. six
- c. seven
- d. eight

ข้อที่	a	b	c	d
1			x	

4. ถ้านักเรียนต้องการแก้ไขคำตอบให้นักเรียนลบคำตอบเดิมให้สะอาดแล้วกากบาทคำตอบใหม่ลงในกระดาษ

ข้อสอบ Pre-test ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553

Read each passage. Then circle the sentence that states the main idea. (No.1-7)

1. Many people fly their country's flag on holidays. Most people want to show respect for their flags and their countries. They know that there are special ways to take care of flags. Yet many people do not know how to care for the flags. For example, flags can become dull and dirty. Some people do not wash them. They think it is disrespectful to get them wet. This isn't true. Most official flags are washed regularly. Keeping a flag clean shows respect for the flags and the country.

- Dirty flags should be washed.
- Some people think it is not respectful to wash flags.
- There are ways to take care of flags to show respect for them.
- Flags are important for nations.

2. Crocodiles will eat most kinds of birds. They do not eat one kind, however. It's a bird called the zic-zac. The zic-zac gets and gives special treatment. When a crocodile comes ashore, it opens its mouth. The zic-zac climbs inside the crocodile's mouth. The zic-zac gets a good meal. The crocodile gets a clean mouth.

- Animals have various ways of helping each other.
- The zic-zac and the crocodile help one another.
- The zic-zac enjoy eating leeches.
- Zic-zacs are the crocodile's friends.

3. Stained glass windows can be found in many churches. People expect to see them there. Yet, one of the most famous stained glass windows is in a New York airport. The stained-glass window in New York's Kennedy Airport is the largest one in the world. It is made up of many small pieces of colored glass. Each piece is held in place by lead solder.

- Stained glass is made up of many small pieces of colored glass.
- Stained glass can be found in buildings other than churches.
- The largest stained glass window can be seen at New York's Kennedy Airport.

d. We can see stained glass in many developed countries.

4. Ben Jonson is one of England's most famous poets and playwrights. He lived in the 17th century. Jonson worked carefully. He often took two years to write a single play helped people to see plays as serious works of art. When he died, Jonson was buried in Westminster Abbey in London. Many of England's famous poets are buried there.

- a. Ben Jonson wrote very well.
- b. Everyone in England knows Ben Jonson well.
- c. One of the most famous poets and playwrights in England was Ben Jonson.
- d. Jonson was still in England until he died.

5. Of all birds, the best hunter is the golden eagle. It has a number of useful features for hunting. It has a wingspan of up to seven feet. Its wide wings help the eagle fly fast. It has talons, or claw, that are strong. The eagle has sharp eyesight. It can easily spot prey. Very few animals can escape its attack. The bird swoops in with great speed. It grabs the animal. Then it carries its catch away.

- a. The golden eagle has wide wings.
- b. The eagle has sharp eyesight.
- c. The eagle's eyesight helpit easily sport prey.
- d. Of all birds, the best hunter is the golden eagle.

6. What is the best supporting detail?

- a. The eagle has sharp eyesight.
- b. The eagle's sharp eyesight helps the eagle easily spot prey.
- c. Very few animals can escape its attack.
- d. All of them are the best.

7. A housefly may look harmless, but it isn't. It is one of the dirtiest creatures on Earth. Flies lay their eggs in garbage, waste, and rotting flesh. They eat spoiled food. Each fly carries thousands of bacteria that can cause disease. Flies spread these germs to people when they land on food. These germ-carrying insects also reproduce very quickly. There's little that can be done to keep flies away.

- a. Every housefly carries germs.
- b. The housefly, far from being harmless, is a carrier of disease.
- c. Houseflies reproduce quickly.
- d. There is no way to get rid of houseflies.

Rearrange the events in which they occurred by choosing the correct answer. (No.8-10)

In the 1700s, a French fisherman made a catch that was worth more than all the fish he could catch in ten years. As he pulled in his nets, he noticed a large object shaped like a plate. It was covered with mud. The fisherman thought it was useless. He sold it to a silversmith who found it interesting. The silversmith took it home and polished it. He discovered that it was pure silver. It was perfectly round. It measured over two feet in diameter. He wanted to sell it. He divided it into four pieces. A wealthy merchant bought one piece. The merchant was fascinated with it. He bought the other three pieces as well. He had the pieces rejoined. He carefully looked at the object. He saw it that it was a shield from a powerful family of ancient

- 8. What happened first?
 - a. The fisherman started his catch in the ocean.
 - b. The fisherman made a special catch.
 - c. The fisherman caught nothing.
 - d. The fisherman caught a special fish.
- 9. After he caught the object, what did he do later?
 - a. He threw it away.
 - b. He put it in his boat.
 - c. He sold his catch to a silversmith.
 - d. He told the truth to his wife.
- 10. Who was the third person who possessed the special object?
 - a. The fisherman
 - b. The silversmith
 - c. The merchant
 - d. The rich

Circle the topic in each group of words. (No. 11-15)

11. mother sister brother grandmother
 niece father grandfather
- a. relation b. cousins
 c. relationship d. family
12. nine sixteen four seventy-one
 fifteen eighty thirty-two
- a. number b. sum
 c. sequence d. order number
13. teacher students books pens
 notebooks pencils desks
- a. class b. room
 c. things in the classroom d. classroom
14. doctor nurse beds patients
 x-rays medicine Lab
- a. sickness b. hospital
 c. small clinic d. health center
15. table chair chest bed
 bookcase desk sofa
- a. material b. thing
 c. furniture d. object

Read this conversation. Answer the questions: (No. 16-17)

- Boy: Wow, that visit to the mango plantation was really worthwhile! Those cartons of mangoes we bought were really cheap!
- Mother: Yes, they were, weren't they? And now we don't have to worry about buying gifts and souvenirs for our friends.
- Boy: Uh-huh. I'm sure my best friend, Andy, will be happier with the mangoes than with anything else I could get for him. He really loves mangoes.
- Mother: Talking about Andy, wouldn't you like to send him a postcard? I bought a really pretty one this morning.
- Boy: Yes, that's a great idea! I could tell him about our trip to Thailand, too! I bet he would envy that rickshaw ride we had. What's it called again?
- Mother: It's the tuk-tuk. It was kind of dangerous, though. I'm glad we went through the town safely in it.
- Boy: But that was the most enjoyable ride I've ever had. It was the most interesting, too! All those visits to the temples were boring.
- Mother: What about the floating market? That was interesting, too, wasn't it?
- Boy: Yes, but it was kind of scary, with all the beggar children climbing aboard to beg for money.

16. What did the boy do?

- He went to the mango plantation.
- He planted mangoes.
- He liked mangoes.
- He wanted to buy cheap mangoes.

17. What was the most enjoyable ride in his opinion?

- The bus
- The tuk-tuk
- The train
- The floating market

Read the following passage. Circle the answer that best identifies its style. (No. 18-20)

A city dog went to the country to visit a country dog. He soon decided that all the farm dogs were cowards. They were afraid of a little black animal with a white stripe down its back. "You're all wimps!" the city dog exclaimed. "I can beat you and your friends. And I can beat the striped animal too. Lead me to him!"

The farm dog said quietly, "Don't you want to ask any questions about it?"

18. "You're all wimps! I can best you all." By having the city dog speak using informal, slang words, the author

- a. creates a serious mood
- b. creates a casual mood
- c. creates a mysterious mood
- d. creates a bad mood.

19. The writer has the animals speak. This technique _____.

- a. makes the animals seem like humans
- b. makes the animals seem ridiculous
- c. confuses most people who read the story
- d. clears up the people's understood.

20. Why does a newborn want to hold your hand? Put your finger in a newborn baby's hand and see what happens. The baby will try to grab it tightly. This grasping urge is a reflex. Humans share this grasping reflex with monkeys. A reflex is something an animal does without thinking. A young monkey spends a lot of time riding on its mother's back. To stay on, it has to hold on tightly.

- a. Monkeys and humans have some things in common
- b. Baby monkeys and humans both have the grasping reflex.
- c. Babies grab things and hold on tightly.
- d. Babies and monkeys do the same things very often.

Read the passage below. Then circle the answer for each question. (No. 21-23)

Children have been singing about “cockles and mussels” for many years. But many people don’t know what they are. Both are types of shellfish. Mussels are the better known of the two. Freshwater mussels are common in North American lakes. They look like skinny, deep blue clams.

Cockles are rarely found along American shores. They are similar to soft-shelled clams. The coast of Wales is covered with cockles. One 320-acre was estimated to hold 450 million cockles. In Wales, the cockle-pickers are always busy. Whole villages depend on cockle-gathering to make a living. Cockles reproduce and grow very rapidly. The frequent digging does very little to slow them down. A whole bed of cockles, however, may suddenly decide to move to a new place. When this happens, the people who pick cockles have to pack up and move, too.

21. What is the best title for this selection?
 - a. Cockles in Wales
 - b. Old Children’s Songs
 - c. Two Kinds of Shellfish
 - d. Mussels in North American Lakes
22. What happens when a whole bed of cockles moves to a new place?
 - a. Villagers bring them back.
 - b. The cockle-pickers are kept busy.
 - c. The people who pick from that bed follow it.
 - d. The cockles reproduce quickly.
23. What did the readers learn from the story?
 - a. Both types of shellfish in Wales.
 - b. Cockles and mussels in Wales.
 - c. How useful cockles are.
 - d. Cockles make life of people in Wales better.

Read the following paragraph. Use context clues to figure out the meaning of the underlined words. Then write the meaning on the line below. (No. 24-27)

All the (1) woolly mammoths, ancient animals that looked like hairy elephants, died centuries ago, but some are still around. The Ice Age preserved some of the creatures (2) intact, that is, whole. In Siberia and Alaska, whole mammoths have been found frozen in ice. Some of these huge animals are as much as 25,000 years old. In some cases, the last meal the great beast ate is (3) preserved in its stomach. Surprised scientists were (4) amazed at the condition of the meat of the mammoth itself. The ice kept the animals in much the same way modern frozen food is preserved. When the mammoth meat was (5) thawed, it was found to be tough but edible-though it was served only to dogs. Most of the earth's mammoths were probably killed of by humans before the Ice Age. Luckily, those that survived primitive hunters were frozen, making it possible for today's scientists to use them for research in to the past.

24. "woolly mammoths" refers to
- Ancient animals
 - Hairy animals
 - Ancient mammoth that died century ago.
 - Ancient animals that looked like hairy elephant.
25. "preserved" refers to
- the great beast
 - kept
 - stomach
 - kept in its stomach
26. "amazed" refers to
a. condition	b. surprising
c. surprised	d. surprised scientists
27. "thawed" refers to
a. Tough	b. softer
c. Defrost	d. edible

Read the following passage. Then circle the answer for each question. (No. 28-30)

What follows you around all day, but almost vanishes at lunchtime? Well, it certainly isn't your dog or cat or your best friend—they would all like to have a bite of your noon repast. No, the constant companion that goes away only at noon is your shadow. For most of the morning, you cast a shadow by blocking the sun, which is low in the sky. The higher the sun rises, the smaller your shadow gets. That is because your body obstructs less light as the sun reaches its greatest height over your part of the earth. At noon, when the sun is directly overhead, you block almost no light. As a result, your shadow almost disappears.

28. The word *vanishes* means
- leads
 - disappears
 - is conquered
 - is made shiny
29. The word *constant* means
- dark
 - terrible
 - favourite
 - unchanging
30. The word *blocking* means
- laying out city blocks
 - getting in the way of
 - building with cubes
 - forgetting

What are the following sentences : fact, opinion or fantasy? (No.31-34)

Choose from the given choices

a. fact	b. opinion
c. fantasy	d. Detail

31. One day I will become the richest lady in the world. _____

32. I believe that Oxford Team will win the golden trophy again.

33. The eagle is more cruel than the hawk. _____

34. Tokyo is the capital city of Japan. _____

Read each passage. What are the underlined parts? (No. 35-37)

Choose from the given choices.

a. Fact
b. Opinion
c. Fantasy
d. Detail

35. The newspaper had been a part of American life for hundreds of years. Today everyone should read a daily paper from first page to last page. The *Los Angeles Times* and the *New York Times* are two major newspapers that are highly respected.

36. The first page of a newspaper has the headlines. These announce the day's most important stories. The editorial section contains comments and opinions written by editors and readers. Some letters to the editor are ridiculous. _____

37. The classified ads tell about jobs and things for sale. You should always check the classified ads so you don't miss the bargains! _____

Read the passage. Choose the best answer. (No. 38-39)

Why is it called a sandwich? The sandwich was named for the man who is thought to have been the first to eat meat between two slices of bread. His name was John Montagu, fourth Earl of Sandwich. Montagu liked to do things. He used to host 48-hour-long card games. The earl would ask his servant to slip some meat between two pieces of bread and hand it to him. Many people thought this was bad table manners. But it caught on among card players. Sandwiches become common at other informal meals.

38. "The sandwich was named for the man who is thought to have been the first to eat meat between two slices of bread." What is this sentence?

- a. A supporting detail
- b. A main part of the passage
- c. The main idea of the story
- d. The writer's opinion

39. What part of the story is believable?

- e. The second sentence
- f. The fourth sentence
- g. The sixth sentence
- h. The last sentence

The giraffe and the mouse seem to have nothing in common, aside from both being animals. The mouse is a tiny creature. Most mice never grow to be more than a few inches long. Giraffes, on the other hand, are huge. A giraffe's neck alone is from 7 to 10 feet long. Yet, in one way they are just alike. It is their necks that the mouse and giraffe have in common. The necks of both are made up of small bones called vertebrae. Though they differ greatly in size, the mouse and the giraffe have the same number of vertebrae in their necks.

40. What supports and makes the story believable?

- i. The first paragraph
- j. The detail of the story
- k. The last sentence
- l. Nothing supports it

Circle the answer for each question after reading. (No. 41-42)

Marna has three cats, two dogs, and a parakeet at home. She volunteers at the animal shelter one day a week. There she helps care for animals that have been abandoned. Marna also supports that local wildlife refuge shelter, which cares for injured and orphaned wild animals.

41. From this passage you can generalize that Marna _____.

- m. has a job working with animals
- n. never has time to spend with human friends
- o. is always ready to care for animals in need
- p. had no pets when she was growing up

42. From this passage, you can conclude that _____.

- a. Marna is generous and helpful.
- b. Marna wants to be famous.
- c. Marna likes to work.
- d. Marna helps only animals that are abandoned.

Read each character's statement. Then circle the word that best describes the character.

(No. 43-46)

43. "That's right! I won the raffle. It's my \$100.00. I am not sharing it with you or anyone else. I'm using it to buy myself something. Don't even think about asking me for some of the money."

- a. generous
- b. angry
- c. happy
- d. selfish

44. "I had chores to do. Mom said to do them the first thing in the morning. These were my jobs. They helped the family. However, the day was beautiful. The sun was shining. My friends were going to the park. I wanted to go, too. The chores could wait, so I went to the park."

- a. lazy
- b. sad
- c. irresponsible
- d. trustworthy

45. "Happy Birthday, Grandpa! Here is your present. I can't wait for you to open it. I chose it just for you. I know you will like it."

- a. thoughtful
- b. selfish
- c. shy
- d. happy

46. "Your car needs work. You haven't been taking care of it. It needs an oil change. It's due for a tune-up. The fan belt is loose. The spark plugs need replacing. If you do not take care of your car, it will fall apart. It will cost you more to fix it than keep it in good working order."

- a. helpful and friendly
- b. expert but critical
- c. lazy and insulting
- d. dishonest and hard-working

Read the following passages. Answer the questions. (No. 47-50)

If you are like most people, you just jump in the shower and wash your hair daily. Well, you can have stronger, better-looking hair by knowing a few simple facts about shampooing. If you shampoo every day, you could be hurting your hair. All that scrubbing breaks and splits hair shafts. Skin doctors say you should skip some days. Wash your hair gently, starting with a gentle scalp massage. Be careful not to rub too hard. And you don't have to buy expensive products that have protein and vitamins added to them. Doctors say hair cannot be nourished from the outside. Don't stick to one brand either. With repeated use, a shampoo becomes less and less effective.

47. Why is buying expensive hair products a waste of money?
- because hair cannot be nourished from the outside
 - because it is better to go to a skin doctor for help with your hair
 - because scrubbing breaks the hair shafts
 - because your hair only needs to be washed once a week

They're known as white dwarfs. They are a type of small star. At one time, these stars were huge and red. They were known as supernovas. Supernovas eventually collapse in upon themselves. What remains is a much smaller star with all the weight of the larger one. In fact, some white dwarfs are about 36 times as dense as water. That means that one cubic inch would weigh about 650 tons.

48. What is the main idea of this paragraph?
- White dwarfs were once huge, red stars.
 - Some stars are smaller than other stars.
 - White dwarfs are small but incredibly dense stars.
 - Stars are more dense than water.
49. A piece of a dwarf star the size of a pea would be _____.
- too small to be measured
 - too heavy for the strongest person to lift
 - too bright to look at
 - too small to be seen without a microscope
50. The author's purpose in this paragraph is to _____.
- persuade the reader to learn more about stars
 - inform the reader about the best time to see star formations
 - tell a story about supernovas
 - describe white dwarfs

แนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
ตามทฤษฎีการอ่านจับใจความของบาร์เรท

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ตามระดับขั้นที่ 1 ของทฤษฎีบาร์เรท
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4-6 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ตามระดับขั้นที่ 2 ของทฤษฎีบาร์เรท
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-9 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ตามระดับขั้นที่ 3 ของทฤษฎีบาร์เรท
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10-12 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ตามระดับขั้นที่ 4 ของทฤษฎีบาร์เรท
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13-15 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ตามระดับขั้นที่ 5 ของทฤษฎีบาร์เรท

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
 ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี (แผนที่ 1)

Unit 1: My home, my castle

Topic: My Routines

รหัสวิชา อ 21102 ชื่อรายวิชา ภาษาอังกฤษ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 1 ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้สอน มิสพิมพ์ศุภางค์ พลศึก

1. เป้าหมายหลักของการเรียนรู้

1.1 มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

4. ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานและเรื่องสั้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้ (K)
2. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (K)
3. มีทักษะกระบวนการทำงานกลุ่ม (P)
4. มีระเบียบวินัย (A)

3. สาระสำคัญ

การอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันเป็นการอ่านเพื่อการนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน มีทักษะกระบวนการทำงานกลุ่มและมีระเบียบวินัย

4. สาระการเรียนรู้

ความรู้ (Knowledge)

หน้าที่ทางภาษา (Function) ask and answer the questions

คำศัพท์ (Vocabulary) breakfast, lunch, dinner, homework, get up, take a

bath

โครงสร้างประโยค (Structure) What time do you.....?

When do you

วัฒนธรรม (Culture) ความแตกต่างของการออกเสียงสูง-ต่ำ และการเน้นเสียงหนักเบาในการออกเสียงภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ทักษะกระบวนการ (Process)

ใช้ทักษะกระบวนการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี (STAD)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute)

มีระเบียบวินัย (A)

ข้อที่	รายการประเมิน	2	1	0	รวม
1	เข้าเรียนและออกจากห้องเรียนตรงเวลา				
2	รับผิดชอบตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย				
3	ส่งงานครบถ้วนและตรงตามเวลา				
4	ผลงานถูกต้องเป็นที่น่าพอใจ				
5	มีความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม				
	รวม				10

5. หลักฐานของการเรียนรู้

5.1 ชิ้นงาน /ภาระงาน

1. ใบงาน Worksheets 1-3
2. Group Observation Pattern (แบบสังเกตกระบวนการทำงานกลุ่ม)

5.2 การวัดและประเมินผล

1. ตรวจ worksheet 1 ได้อย่างน้อย 4 คะแนน
2. ตรวจ worksheet 2 ได้อย่างน้อย 5 คะแนน
3. ตรวจ worksheet 3 ได้อย่างน้อย 6 คะแนน
4. ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ได้อย่างน้อย 24 คะแนน
5. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านระเบียบวินัยในการทำงาน ได้อย่างน้อย 7

คะแนน

6.การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

วิธีที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ วิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี (STAD)

กิจกรรมการเรียนรู้

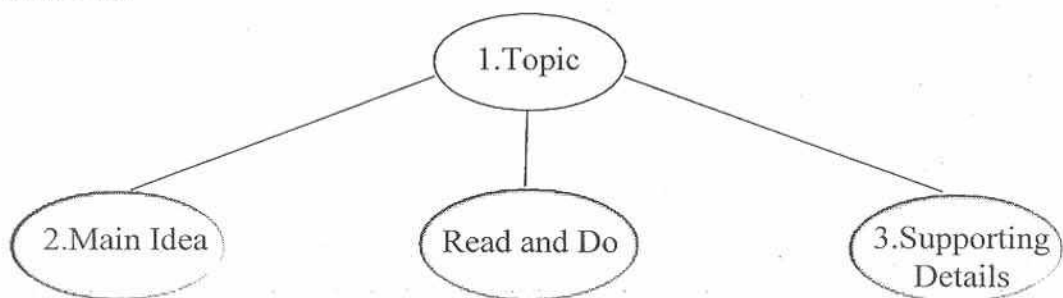
ขั้นที่ 1 ขั้นชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1.กิจกรรม warm up

-ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่แบ่งไว้ กลุ่มละ 5/11 กลุ่ม

-ครูคิดแผนภูมิ Main Concept (Concept Mapping) บนกระดานแล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำความเข้าใจ

2.กิจกรรม presentation

-นักเรียนอ่านและอภิปรายในกลุ่มของตนเอง

-เสนอคำศัพท์ใหม่ respect (v.), official(adj.), regularly(adv.), ashore(adj.), however(conj.), famous(adj.), stained(adj.), buried(adj.), poet(n.), character(n.), etc.

-ครูอธิบายและซักถามความหมายของคำศัพท์เพิ่มเติม โดยยกตัวอย่างประโยค 2-3 ประโยค จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนประโยคกลุ่มละ 1 ประโยค เช่น

“Famous poets are buried in this cemetery.”

“The young should show respect to the old.”

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกทักษะเป็นกลุ่ม

นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมภายในกลุ่ม โดยร่วมกันอ่านเนื้อเรื่อง หา Topic, Main Idea และ Supporting Details จากนั้นแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน โดยมีการแบ่งหน้าที่เป็นกิจกรรมดังนี้

1. กิจกรรม Practice

ประธานกลุ่ม (the head of group) เป็นตัวแทนรับ Worksheet โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มร่วมกันทำใบงานฝึกวิเคราะห์เนื้อเรื่อง หาความหมายของคำศัพท์ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความคิดเห็นแล้วร่วมกันหาคำตอบตามที่กำหนดในใบงาน

2. กิจกรรม Production

นักเรียนร่วมกันทำ Worksheet 2, 3 โดยนำความรู้ทักษะการอ่านเนื้อหา หัวเรื่องจับใจความ และรายละเอียดที่สนับสนุนใจความสำคัญ เพื่อเป็นการฝึกทักษะการอ่านที่ได้เรียนมา และนำไปเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 4 ขั้นทดสอบเป็นรายบุคคล

เป็นขั้นที่นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยเป็นรายบุคคลเพื่อจะนำไปคิดเป็นคะแนนกลุ่ม

ขั้นที่ 5 ประเมินผลและสรุปผล

คือ นำคะแนนจากการทำใบงานกลุ่ม ทำแบบทดสอบรายบุคคลของนักเรียนแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มใดมีคะแนนสูงสุด อันดับ 1, 2, 3 จะได้รับรางวัลหรือคะแนนตามที่ครูกำหนด

7. สื่อการเรียนรู้

1. บทอ่านเรื่อง Read and Do
2. ใบงาน Worksheet 1-3
3. แผนภูมิ (Concept Mapping)
4. บัตรคำ (word-card)

8. แหล่งการเรียนรู้

1. Textbooks	2. Library (ห้องสมุด)	3. Internet

9. กิจกรรมเสนอแนะ

ให้นักเรียนฝึกอ่านเนื้อเรื่องอื่นๆ และฝึกการหาใจความสำคัญของเรื่องรวมทั้งประโยคที่สนับสนุนใจความสำคัญแล้วนำผลงานมาเสนอในชั้นเรียน

10. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวพิมพ์สุภาวดี พลศึก)

ครูประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

...../...../.....

11. บันทึกหลังการสอน

11.1

11.2

11.3.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวพิมพ์สุภาวดี พลศึก)

ครูประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

...../...../.....

Worksheet 1

Group No..... The head of
group.....

Members of group

.....

Directions: Find the main idea.

It is important to find main ideas when reading. Main ideas help readers remember important information. The main idea of a paragraph tells the topic of the paragraph. The topic tells what all or most of the sentences are about. The other sentences in the paragraph are called details. Details describe or explain the main idea.

Read the paragraph and find the main idea.

The rain forest is home to many creatures. Monkeys, toucans and macaws live in the rain forest. Blue Morpho butterflies and anteaters also live in the rain forest.

Choose the main idea.

- a.) Sloths and tapirs are other creatures that live in the rain forest.
- b.) The rain forest is home to many creatures.
- c.) Monkeys, toucans and macaws live in the rain forest.

Let's practice!

Soccer players learn many skills when playing soccer. Soccer players learn how to dribble and pass the ball. They also learn how to control the ball so they can eventually score. Most important, soccer players learn how to work together with their teammates.

Choose the main idea.

- a.) They also learn how to control the ball so they can eventually score.
- b.) Soccer players learn how to dribble.
- c.) Soccer players learn many skills when playing soccer.

You're doing a terrific job! Let's do one more.

There are many fun things to do at the beach. Swimming is one thing that can be done at the beach. Snorkeling is another thing that can be enjoyed. Playing beach volleyball can be a lot of fun. It is also fun to look for shells. Some people simply like to sunbathe.

Choose the main idea.

- a.) There are many fun things to do at the beach.
- b.) It is also fun to look for shells.
- c.) Some people simply like to sunbathe.

Let's practice!**Underline the topic sentence that shows the main idea.**

1) To some people, giving someone yellow roses might be a sign of love or respect. In other cultures, however, yellow roses signify death, almost like telling a person to "drop dead". Things that symbolize something in one culture might mean the direct opposite in another.

2) Changes in temperature are sometimes the reasons for the movements of animals. Crabs and lobsters go into deep water in the winter, then return to shallow water in the spring. Birds and some bats go north or south, depending on the season.

3) Microchips are built into all computers. Microchips are in cars and electronic musical instrument. Microchips are important parts in television, telephone, pagers and radios.

4) The early inhabitants in California were the Chumash Indians. They were food gatherers. They also raised some crops and hunted for small game in the hills. The ones who lived close to the ocean also ate fish.

5) We would bring in a feast to eat with turkey, potatoes, fresh greens and pie. Gifts abounded under the decorated tree. Christmas was all these joys to us and we looked forward to its coming.

Worksheet 2

Group No..... The head of group.....

Members of group

Finding Main Ideas in Paragraphs

You can find the main ideas by looking at the way in which paragraphs are written:

A paragraph is a group of sentences about one main idea.

Paragraphs usually have 2 types of sentences:

-----a topic sentence, which contains the main idea, and

-----one or more detail sentences which support, prove, provide more information, explain, or give examples.

You can only tell if you have a detail or topic sentence by comparing the sentences with each other. The only exception to this is if there is only one sentence in the paragraph. Then the one sentence is the topic sentence.

Look at this example paragraph:

There are many uses for this great product. ---TOPIC SENTENCE

Some mix it with chocolate to make cake icing. ---DETAIL SENTENCE

It is the main ingredient in some milkshake mixes. ----DETAIL SENTENCE

It will also kill rats in small amounts. ---DETAIL SENTENCE

The first sentence introduces the main idea and the other sentences support and give the many uses for the product.

Rules for Finding the Topic Sentence

1. The topic sentence is usually first, but could be in any positions in the paragraph.
2. A topic is usually more “general” than the other sentences, that is, it talks about many things and looks at the big picture. Sometimes it refers to more than one thing. Plurals and the words “many”, “numerous”, or “several” often signal a topic sentence.

3. Detail sentences are usually more “specific” than the topic, that is, they usually talk about one single or small part or side of an idea. Also, the words “for example”, “i.e”, “that is”, “first”, “second”, “third”, etc., and “finally” often signal a detail.

4. Most of the detail sentences support, give examples, prove, talk about, or point toward the topic in some way.

How can you be sure that you have a topic sentence? Try this trick:

---Switch the sentence around into a question. If the other sentences seem to “answer” the question, then you’ve got it.

What is the best topic?

1.

I’m driving home from a long day at work. The traffic is heavy.
I feel the beginning of a bad headache. I turn the corner. I slam on my brakes.
Two teens are in-line skating down the middle of the street.

- a) Accident in the street.
- b) The traffic causes my headache.
- c) Sudden brakes.
- d) A long day work.

2.

Rodents can infest barns and grain silos. But rodents also eat insect and weeds that cause crop damage. Rodents help keep the topsoil rich and fresh by burrowing underground.

- a) Rodents are useful.
- b) Useful rodents.
- c) Insects killer.
- d) Crop damager.

3.

A young woman dreamed up another use for stamps. She ran an ad in "The LondonTimes" asking for canceled stamps. She used the stamps for an unusual purpose. This woman was the world's first stamp collector.

- a) A dream of young woman.
- b) Another use for stamps.
- c) Unusual stamps.
- d) The world's first stamp collector

4.

Singing is fun for everyone. But someone has said that you are a monotone or that you sing off-key. Now you think that you can't sing. Don't you believe it!

- a) How to sing well.
- b) A bad singer.
- c) Off-key singer.
- d) A monotone singer.

5.

The Gainesville City Zoo just received its first three animals. The first animal it received was a deer. The second animal it received was a monkey. The third animal it received was a lion. Children in Gainesville are excited about the opening of the zoo!

- a) The first three animals.
- b) Gainesville City Zoo's animals.
- c) Deer, monkey and lion.
- d) The first three animals of the Gainesville City Zoo.

Underline the sentence in each paragraph that states the main idea.

1. Eating salads is good for you. You can make salads with any kind of vegetables. Usually people make salads with lettuce, tomatoes, green peppers, carrots, and olives. They also add variety of dressings to make the salads tasty.

2. Anna painted a picture and sent it for an art competition. It was the painting of a beautiful scenery. She painted it using color pastels. Anna won 1st prize in the art competition for her painting.

3. AJ practices math everyday. He loves to solve different kinds of math problems including multiplication and division. He finishes his homework quickly and asks for more. AJ is very good at mathematics.

4. Sonya organized a picnic at a park. She invited a group of her friends. Everyone brought one

Worksheet 3

Group No..... The head of group.....

Members of group

.....

Divide the student into group of six. Read the passage, then discuss about the stamps (the usefulness, the original of the stamps both in Thailand and in other countries.) after discussing, made a conclusion and read the paragraph.

The world's first stamp collector began collecting just a year after the world's first postal stamp was introduced. Stamps were first issued in Great Britain in 1840. Before that, people had to take all their mail to the post office to pay for postage. Then Sir Rowland Hill had the idea of issuing stamps. With stamps bought in advance, people did not have to go to the post office. They could simple drop their stamped mail in the nearest mailbox. But soon a young woman dreamed up another use for stamps. She ran an ad in *The London Times* asking for canceled stamps. She wanted to wallpaper her room with them. She used the stamps for an unusual purpose. This woman was the world's first stamp collector.

Then circle the answer for each question.

1. When did the woman run the ad in *The London Times*?
 - a) 1840
 - b) 1841
 - c) 1842
 - d) 1843
2. Which one of the following events happened before Sir Rowland Hill had the idea of issuing stamps?
 - a) A woman became the first stamp collector.
 - b) People took all their mail to the post office.
 - c) People dropped their mail in the nearest mailbox.
 - d) A woman placed an ad in *The London Times*.
3. Which of the following events happened first?
 - a) A woman wallpapered her room with stamps.
 - b) A woman ran the ad in *The London Times*.
 - c) Stamps were first issued.
 - d) Sir Rowland Hill had the idea of issuing stamps.

4. Which of the following events happened last?
- a) The world's first postal stamp was introduced.
 - b) A woman ran an ad in *The London Times*.
 - c) The woman wallpapered her room with stamps.
 - d) People could buy stamps in advance.
5. What is the main idea of this paragraph?
- a) The first sentence.
 - b) The second sentence.
 - c) The fourth sentence.
 - d) The last sentence.
6. Why did the young woman run an ad in *The London Times*?
- a) She wanted the first stamp.
 - b) She wanted to collect stamps.
 - c) She wanted canceled stamps.
 - d) She wanted to cancel buying stamps.
7. What does the abbreviation "ad" mean?
- a) Advertise
 - b) Adverb
 - c) Address
 - d) Advertisement
8. Which word (s) from the passage mean, "doing something before a particular date or event"?
- a) Before
 - b) Dream up
 - c) In advance
 - d) Issued
9. What shows that a young woman used stamps for other purpose?
- a) She ran an ad in *The London Times*.
 - b) She asked for canceled stamps.
 - c) She dreamed up for stamps.
 - d) She wallpapered her room with the canceled stamps she got.
10. What was the first country that issued stamps?
- a) America
 - b) Europe
 - c) London
 - d) Great Britain

Individual Test

Name.....No..... Class.....

Direction Read the passage and choose the best answer.

Singing is fun for everyone. But someone has said that you are a monotone or that you sing off-key. Now you think that you can't sing. Don't you believe it. A monotone is a singer who sings everything on one note. If you're a monotone, you have trouble telling the difference between high and low pitches. It doesn't mean that you can't sing different pitches. It only means that you have to learn to do it. Try talking for five minutes without letting your voice go up or down. It will naturally try to vary the pitch. If you put your hand on your neck you can feel your neck muscles work when you talk. You can control the pitch. Your voice can do the same thing when you sing.

1. What is the main idea of this sentence?
 - a) You have to learn to do.
 - b) Your voice can do the same thing when you sing.
 - c) Singing is fun for everyone.
 - d) Someone cannot sing.

2. Who is a singer who sings everything on one note?
 - a) Excellent singer.
 - b) Professional singer.
 - c) Experienced singer.
 - d) A monotone.

3. How can a monotone solve the problem?
 - a) He / She has to learn to do it.
 - b) He / She has to sing every day.
 - c) He / She has to believe himself.
 - d) All of them.

4. What trouble does a monotone have? "He / She has trouble

_____."

- a) making the song boring.
 - b) telling the difference between high and low pitches.
 - c) controlling the voice to go up and down.
 - d) singing difference pitches.
5. From the passage, what makes you think that you can't sing?
- a) You are a bad singer.
 - b) No one listens to your song.
 - c) You sing off-key.
 - d) Your voice is too low.

At the beginning of this century, all the rice grown in China was brown. Brown is the natural color of rice. A rice-mill owner found a way to make the grain look white. He made a machine to scrape off the outer brown layers of the rice grains. After all, white rice looks prettier. After the Chinese switched from brown rice to white, thousands of them got sick. They contracted a disease called beriberi. A scientist discovered the cause of beriberi. It was the white rice. The rice's brown shell contains a vitamin. This vitamin is called thiamin, or B₁. Beriberi is caused by the lack of B₁.

6. What is the author's main purpose?
- a) To persuade the reader to eat brown rice.
 - b) To explain how to make white rice.
 - c) To inform the reader about why brown rice is better to eat than white rice.
 - d) To tell the reader about the symptoms of beriberi.

7. What is **not** true about the rice in China?
- a) In the past, the rice grown in China was brown.
 - b) The natural color of rice is brown.
 - c) White rice caused people to be sick.
 - d) The brown rice cause of beriberi.
8. How did a rice-mill owner make the grain looked white?
- a) He washed it.
 - b) He scraped off the outer brown layers of the rice grains by using a machine that he made.
 - c) He switched from brown rice to white.
 - d) He did all of them.
9. Which word from the passage means “to remove something from a surface”?
- a) Scrape
 - b) Switch
 - c) Contract
 - d) Contain
10. Which word from the passage means “An illness which affect people, animals or plants”?
- a) Scrape
 - b) Disease
 - c) Sick
 - d) cause

Total point

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง

แบบสอบถามความพึงพอใจนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนประเมินหลังจากที่เรียนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี เพื่อผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 รายการวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความพึงพอใจตามความรู้สึกที่แท้จริงที่มีต่อการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มคะแนนสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1	หมายถึง	พึงพอใจในระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	พึงพอใจในระดับน้อย
3	หมายถึง	พึงพอใจในระดับปานกลาง
4	หมายถึง	พึงพอใจในระดับมาก
5	หมายถึง	พึงพอใจในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 1

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
1	ชอบบรรยากาศในการเรียนการสอนแบบเอส ที เอ ดี					
2	มีโอกาสนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน					
3	มีความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนสมาชิกในกลุ่มดีขึ้น					
4	มีกำลังใจมากขึ้นเมื่อทราบว่ามีโอกาสประสบผลสำเร็จ					
5	เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นหลังเรียนด้วยวิธี เอส ที เอ ดี					
6	ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำผลงานเดี่ยว/กลุ่ม					
7	มีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้นในการสร้างผลงานกลุ่ม					
8	มีความกระตือรือร้น/กล้าแสดงออกในการเรียนมากขึ้น					
9	ทำให้ต้องค้นคว้า/ใฝ่รู้ใฝ่เรียนอยู่ตลอดเวลา					
10	เข้าใจกระบวนการทำงานและสามารถนำไปใช้กับวิชาอื่นได้					
11	มีการแบ่งหน้าที่และทำตามหน้าที่ทุกคน					
12	รู้จักแก้ปัญหาและสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้					
13	เกิดทักษะทางด้านสังคมจากการเรียนด้วยวิธี เอส ที เอ ดี					
14	มีความสุขและสนุกกับการเรียนและการทำงาน					
15	สามารถประยุกต์ใช้กับการประกอบอาชีพในอนาคต					

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ตอบประเมิน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ข
แบบประเมินเครื่องมือวิจัย

แบบประเมินทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 75 ข้อ ประกอบด้วย 5 ตอน ดังนี้
 - ข้อ 1 – 15 เป็นแบบทดสอบวัดระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร
 - ข้อ 16 – 30 เป็นแบบทดสอบวัดระดับการจัดเรียบเรียงใหม่
 - ข้อ 31 – 45 เป็นแบบทดสอบวัดระดับการให้ความคิดเห็น
 - ข้อ 46 – 60 เป็นแบบทดสอบวัดระดับการประเมินค่า
 - ข้อ 61 – 75 เป็นแบบทดสอบวัดระดับความซาบซึ้ง
2. เกณฑ์กำหนดความคิดเห็นของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละข้อไว้ดังนี้
 - +1 เห็นด้วยกับข้อความนั้น
 - 0 ไม่แน่ใจกับข้อความนั้น
 - 1 ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น

ระดับที่ 1 ข้อ 1 – 15 เป็นแบบทดสอบวัดระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร

จุดประสงค์	ที่	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. บอกรายละเอียดต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่าน	1				
	2				
	3				
	4				
	5				
	6				
	7				
	8				
	9				
	10				
2. เรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านและจับใจความสำคัญ	11				
	12				
	13				
	14				
	15				

ระดับที่ 2 ข้อ 16 – 30 เป็นแบบทดสอบวัดระดับการจัดเรียงเรียงใหม่

จุดประสงค์	ที่	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. แยกประเภทสิ่งของต่าง ๆ	16				
	17				
	18				
	19				
	20				
2. อ่านบทสนทนาเพื่อเรียบเรียงความคิดแล้วนำมาสรุป	21				
	22				
	23				
	24				
	25				
3. อ่านเรื่องสั้นเพื่อเรียบเรียงความคิดใหม่แล้วนำมาสรุป	26				
	27				
	28				
	29				
	30				

ระดับที่ 3 ข้อ 31 – 45 เป็นแบบทดสอบวัดระดับการให้ความคิดเห็น

จุดประสงค์	ที่	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. นำความคิดเห็นและรายละเอียดจากเรื่องที้อ่านมาประสม กับความคิดส่วนตัวเพื่อให้ข้อสรุปต่อเรื่องที้อ่าน	31				
	32				
	33				
	34				
	35				
2. ดีความหมายของคำหรือประ โยคที่มีได้ปรากฏให้เห็น โดยตรงจากเรื่องสั้น	36				
	37				
	38				
	39				
	40				
3. ดีความหมายของคกหรือประ โยคที่มีได้ปรากฏให้เห็น โดยตรงจากนิทาน	41				
	42				
	43				
	44				
	45				

ระดับที่ 4 ข้อ 46 – 60 เป็นแบบทดสอบวัดระดับการประเมินค่า

จุดประสงค์	ที่	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. ตัดสินใจประเมินข้อความที่อ่านว่าข้อความใดเป็น face, fantasy, pinion	46				
	47				
	48				
	49				
	50				
2. ตัดสินใจและประเมินเรื่องี่อ่านได้ว่าเป็น face, fantasy, pinion	51				
	52				
	53				
	54				
	55				
3. ตัดสินใจได้ว่าส่วนใดของเรื่องนั้นมีความน่าเชื่อถือหรือไม่น่าเชื่อถือ	56				
	57				
	58				
	59				
	60				

ระดับที่ 5 ข้อ 61 – 75 เป็นแบบทดสอบวัดระดับความซาบซึ้ง

จุดประสงค์	ที่	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. แสดงความรู้สึกต่อเรื่องที่อ่าน	61				
	62				
	63				
	64				
	65				
2. แสดงความรู้สึก/บอกลักษณะนิสัยตัวละคร	66				
	67				
	68				
	69				
	70				
3. บอกข้อคิดหรือแง่คิดที่ได้จากการอ่านเรื่องสั้น/นิทาน	71				
	72				
	73				
	74				
	75				

แบบประเมินประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีเอส ที เอ ดี

ชื่อ - สกุลผู้เชี่ยวชาญ ตำแหน่ง

สถานที่ทำงาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ เรื่อง

โดยมีเกณฑ์กำหนดความคิดเห็นของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละข้อไว้ดังนี้

- +1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง
- 0 ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง
- 1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้ 1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง 1.2 เขียนครอบคลุมทั้งด้านความรู้ (K) ทักษะกระบวนการ (P) และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) 1.3 สามารถวัดและประเมินผลทั้งสามด้านได้				
2.	สาระการเรียนรู้ 2.1 มีองค์ประกอบครบทั้งสามด้านคือ ด้านความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 2.2 ระบุรายละเอียดของแต่ละด้านชัดเจน				
3.	หลักฐานการเรียนรู้ 3.1 แสดงรายละเอียดของชิ้นงาน ไว้อย่างชัดเจน 3.2 กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลชิ้นงาน ไว้อย่างชัดเจน				
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 4.1 จัดกิจกรรมการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนของวิธี STAD 4.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการสอน 4.3 จัดกิจกรรมหลากหลาย/เหมาะสมกับวัยผู้เรียน 4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลที่แท้จริง				
5.	สื่อการเรียนรู้ 5.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัยและเนื้อหา 5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

()

วันที่ เดือน พ.ศ.

แบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

แบบสอบถามความพึงพอใจนี้จัดทำทั้งหมด 20 ข้อ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน โดยผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์หาข้อคำถามที่มีคุณภาพสำหรับใช้ในการเก็บข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 รายการวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

โดยมีเกณฑ์กำหนดความคิดเห็นของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละข้อไว้ดังนี้

- +1 เห็นด้วยกับข้อความนั้น
- 0 ไม่แน่ใจกับข้อคำถามนั้น
- 1 ไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามนั้น

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ชอบบรรยากาศในการเรียนการสอนแบบเอส ที เอ ดี				
2	มีโอกาสนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน				
3	มีความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนสมาชิกในกลุ่มดีขึ้น				
4	มีกำลังใจมากขึ้นเมื่อทราบว่ามีโอกาสประสบความสำเร็จ				
5	มีความคิดสร้างสรรค์ดีขึ้นในการสร้างผลงานกลุ่ม				
6	เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นหลังเรียนด้วยวีซี เอส ที เอ ดี				
7	ได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำผลงานเดี่ยว/กลุ่ม				
8	รู้สึกสับสนกับกระบวนการวัด ประเมินผลด้วยวีซี เอส ที เอ ดี				
9	มีความกระตือรือร้น/กล้าแสดงออกในการเรียนมากขึ้น				
10	เข้าใจกระบวนการทำงานและสามารถนำไปใช้กับวิชาอื่นได้				
11	แสดงความคิดเห็นขัดแย้งกันอยู่เสมอ				
12	รู้จักแก้ปัญหาและสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้				
13	ถูกเพื่อนเอาเปรียบขณะทำงานกลุ่ม				
14	มีความสุขและสนุกกับการทำงานเป็นทีม				
15	มีการแบ่งหน้าที่และทำตามหน้าที่ทุกคน				
16	รู้สึกการทำงานวันวายเมื่อเรียนด้วยวีซีเอส ที เอ ดี				
17	ได้เล่นมากกว่าเรียนเมื่อใช้วีซีเอส ที เอ ดี				
18	เกิดทักษะทางด้านสังคมจากการเรียนด้วยวีซี เอส ที เอ ดี				
19	สามารถประยุกต์ใช้กับการประกอบอาชีพในอนาคต				
20	ทำให้ต้องค้นคว้าหาความรู้ตลอดเวลา				

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

()

วันที่ เดือน พ.ศ.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวพิมพ์ศุภางค์ พลศึก
 ที่อยู่ 47/70 ซอยสุภาาร่วม บางซื่อ กรุงเทพมหานคร 20800
 ที่ทำงาน โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ถนนสามเสน ดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2516 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนธัญบุรี
 อำเภอธัญบุรีจังหวัดปทุมธานี
- พ.ศ. 2522 สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์
 วิชาโทคหกรรมจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จังหวัด
 กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2526 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (ค.บ.) วิชาเอกไทย วิชาโทนาฏศิลป์
 จากมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จังหวัดกรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2552 กำลังศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาการสอนภาษาอังกฤษบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้าน
 สมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. 2529-ปัจจุบัน
 ตำแหน่งครูประจำชั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ดุสิต กรุงเทพมหานคร